

MEMÒRIA DE VALORACIÓ DE LA FORMA MÉS SOSTENIBLE I EFICIENT DE PRESTACIÓ DEL SERVEI D'ABASTAMENT D'AIGUA DEL MUNICIPI DE PALAU-SOLITÀ I PLEGAMANS

octubre de 2020

Index

0

1 PREAMBUL.....	1
2 ANTECEDENTS	3
3 NORMATIVA APLICABLE.....	4
3.1 La competència municipal sobre el servei d'abastament d'aigua	4
3.2 Les distintes formes de gestió dels serveis públics.....	6
3.3 Descripció de les distintes formes de prestació del servei	11
3.3.1 Les formes directes de prestació del servei.....	11
3.3.2 Les formes de gestió indirectes	24
3.4 El procediment per a la determinació de forma de gestió dels serveis públics	31
3.4.1 El contingut de la Memòria.....	34
3.5 Els criteris per la determinació de la forma més idònia de prestació del Servei	34
4 PROJECTE DEL SERVEI. CARACTERÍSTIQUES FÍSQUES	38
4.1 Característiques poblacionals i de consums a abastir del Servei	38
4.1.1 Població	38
4.1.2 Consums	39
4.2 Característiques de les Infraestructures	42
4.2.1 Captacions	42
4.2.2 Instal·lacions d'elevació i reelevació.....	42
4.2.3 Dipòsits	44
4.2.4 Esquema de les instal·lacions.....	44
5 PROJECTE DEL SERVEI. RÈGIM ECONÒMIC DE LA PRESTACIÓ	45
5.1 COSTOS DEL SERVEI	45
5.1.1 Costos d'Explotació del servei.....	45
5.1.2 Altres costos del servei	60
5.1.3 Altres consideracions respecte als costos del servei	67
6 ANÀLISI DE FACTORS NO DIRECTAMENT ECONÒMICS, QUE JUSTIFIQUEN L'EFICIÈNCIA I SOSTENIBILITAT DE LES DIFERENTS FORMES DE GESTIÓ. CRITÈRIS MULTIVARIANTS.	68

6.1 Sostenibilitat i Eficiència financera del servei, atenent als seus costos de gestió, i a les necessitats d'inversió.....	68
6.2 L'eficiència en l'assignació de recursos.....	70
6.3 La gestió dels recursos humans	71
6.4 Flexibilitat i capacitat d'adaptació davant la possibilitat d'introducció gradual de determinades prestacions.	72
6.5 El control de la gestió, la transparència i la participació ciutadana.	74
6.6 Conclusions.....	75
7- ANÀLISI DE FACTORS ECONÒMICS QUE JUSTIFIQUEN L'EFICIÈNCIA I SOSTENIBILITAT DE LES DIFERENTS FORMES DE GESTIÓ.....	76
7.1 Principis de l'anàlisi econòmic	76
7.2 Les tarifes o taxes (Prestacions Patrimonials no Tributaries) per a la prestació directa	76
7.3 Les tarifes (Prestacions Patrimonials no Tributaries) per a la prestació indirecta amb contracte de concessió de serveis	83
7.4 Les tarifes (Prestacions Patrimonials no Tributaries) per a la prestació mitjançant empresa d'economia mixta	86
7.5 Conclusions.....	88
8 JUSTIFICACIÓ DE L'ELECCIÓ DE LA PRESTACIÓ DIRECTA AMB PERSONIFICACIÓ MITJANÇANT UNA EPEL O UNA SOCIETAT MERCANTIL PÚBLICA	89
Annex 1. Descomposició abonats per tipus de quotes	92
Annex 2. Consideracions sobre la successió d'empresa i subrogació convencional del personal	95
Annex 3. Càlcul del Cànon de l'Aigua per als abonats.....	105
Annex 4. Càlcul de la tresoreria per a la Gestió Directe.....	109
Annex 5. Càlcul durada de la concessió	120
Annex 6. Tractament comptable de les inversions	127
Annex 7. Tarifa proposada.....	141

1 PREAMBUL

El servei municipal d'abastament d'aigua potable al municipi de Palau-Solità i Plegamans es duu a terme des de l'any 2000 per CASSA Aigües i Depuració, S.L. (seguidament "CASSA")¹ mitjançant un contracte de gestió de serveis públic en la modalitat de concessió (seguidament la *Concessió*). El contracte es va establir per una durada de 20 anys, amb possibilitat de pròrrogues per períodes de dos anys, que s'activen de forma tàcita si no existeix denúncia expressa per cap de les dues parts.

L'inici de la prestació del servei, tal com es preveu en l'esmentat contracte, es produí en data del 1 de juliol del 2000.

En data del 22 de maig del 2019, propera al venciment del contracte, ambdues parts signen una primera pròrroga del contracte, per un període de dos anys, comptadors a partir de la data de l'1 de juliol del 2020.

En conseqüència, es preveu la finalització de l'actual pròrroga per la data de 30 de juny del 2022.

En seu justament de l'expedient administratiu per a la determinació de la forma més adequada per a la prestació del servei d'abastament d'aigua al municipi de Palau-Solità i Plegamans, seguidament el **Servei**, es duu a terme aquest document que té com finalitat determinar quina es la forma més adequada de prestació del mateix. Aquest document, per tant, recull la motivació de la decisió que l'Ajuntament al respecte de la forma en que s'ha de gestionar el Servei, i ho fa amb tots els fonaments que es requereixen per tal de que la decisió es prengui des de la llibertat i discrecionalitat de les que l'Ajuntament disposa, però, també des de la més acurada justificació de la decisió sota els principis d'eficàcia, eficiència i sostenibilitat financera, de forma que en permeti el seu control des de tots els punts de vista, instàncies i jurisdiccions. Per tant, aquest document ha de contenir el raonament que desemboca en la decisió pertinent, el qual ha de poder ser sotmès al control dels actes administratius que la legislació permeti i, més enllà d'això, ha de servir de guia per a la verificació del control economicofinancer del Servei pels òrgans interns de l'Ajuntament per quan es presti el Servei en la forma finalment escollida.

En l'àmbit dels ens locals hem de prendre en consideració com a base d'aquesta memòria el que disposa el vigent l'article 85.2 de la Ley 7/1985, de 2 de Abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local (**LBRL**), en la redacció que li donà la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local (**LRSAL**) i, en relació a la mateixa la resta de legislació reguladora de l'activitat de les Administracions Públiques,

¹ El contracte fou subscrit, en data del 27 de juny del 2000, per l'Ajuntament de Palau-Solità i Plegamans i l'entitat Companyia d'Aigües de Sabadell, S.A., i el 28 d'abril del 2005 l'Ajuntament va autoritzar la cessió a Cassa Aigües i Depuració S.L.

especialment pel que fa a les activitats prestacionals. L'esmentat article 85 de la LBRL estableix que els serveis públics de naturalesa local hauran de gestionar-se de la forma més sostenible i eficient i en fa un detall de les distintes modalitats que es poden donar d'entre la gestió directa i la indirecta.

Però la norma demana que cal determinar quina és aquella forma de gestionar el servei més eficient i sostenible, la qual cosa suposa que aquesta memòria haurà de comptar amb la comparació entre les distintes formes de gestió del Servei, ja que el mandat no és determinar una forma que sigui eficient i sostenible, sinó establir quina ho és més.

Una altra qüestió a plantejar-nos és la definició, positivada a la normativa, o amb en sentit teleològic, dels conceptes eficàcia i sostenibilitat. Normativa que cal trobar a la Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril, de Estabilidad Presupuestaria y Sostenibilidad Financiera (**LOEPSF**), que desenvolupa el mandat de l'article 135 de la Constitució Espanyola relatiu al principi constitucional d'estabilitat pressupostària i que s'ocupa d'aquesta i de la sostenibilitat financera. Doncs bé ni la LOEPSF ni la LRSAL, que deriva de la primera, no donen una definició del que és l'eficiència sinó que enumera un conjunt de principis generals que han d'observar-se i que ens poden portar a concloure que l'eficiència és la consecució de l'objectiu pretès esmerçant el menor nombre de recursos possibles. La comparativa per determinar la forma més eficient, per tant, haurà de determinar quina forma suposa un menor desemborsament per la prestació del Servei i s'haurà de tenir en compte en el cas de la gestió indirecta, l'import que ha de rebre el concessionari per la percepció de les tarifes i, en el seu cas, per les subvencions de l'Ajuntament, mentre que en el cas de la gestió directa caldrà tenir present el conjunt de les despeses que ocasioni la prestació del servei.

Per la seva banda, la sostenibilitat financera sí que ve definida per la pròpia LOEPSF que en el seu article 4 disposa que és "la capacidad para financiar compromisos de gasto presentes y futuros dentro de los límites de déficit, deuda pública y morosidad de deuda comercial conforme a lo establecido en esta Ley, la normativa sobre morosidad y en la normativa europea". Seguint la major part de la doctrina jurídica, l'article 85,2 demana pel que fa a la sostenibilitat financera que l'ens cerqui la forma de gestionar el servei que respongui a criteris econòmics de no increment del deute i manteniment del pressupost equilibrat.

Per tot això, la Memòria contempla les necessitats que el Servei té actualment i les previsions en un futur. La disponibilitat respecte de l'aigua a abastir, les instal·lacions que el componen i els recursos de tot ordre precisos per a la seva prestació. En definitiva la Memòria parteix d'una configuració del Servei, present i futura, per tal d'aconseguir dur a terme d'una forma adequada i homogènia la comparativa de les distintes formes de prestació del Servei.

Per dur a terme la comparativa de les distintes formes de gestió s'ha partit de les que actualment estan vigents, d'acord amb el que disposa l'esmentat article 85 de la LBRL i del que disposa la Ley 9/2017, de 8 de noviembre, de Contratos del Sector Público, por la que se transponen al ordenamiento jurídico español las Directivas del Parlamento Europeo y del Consejo 2014/23/UE y 2014/24/UE, de 26 de febrero de 2014 (**LCSP**) que ha eliminat

la categoria del contracte de gestió de serveis públics i ha establert la concessió de serveis com equivalent a la mateixa². En tot cas, també seria possible prestar el servei d'abastament d'aigua mitjançant la col·laboració d'un prestador privat, mitjançant un contracte de serveis, si bé pel volum d'inversions que demana el Servei i per la manca de transmissió del risc operatiu que suposa el contracte de servei, únicament es contempla la concessió de serveis i l'empresa mixta, pel que fa a formes de gestió indirecta.

Finalment, també hem de tenir en compte la nova regulació de la contraprestació pels usuaris dels serveis públics que ha establert la LCSP, que estableix una distinció de la naturalesa jurídica d'aquesta contraprestació i, per tant, diferents règims jurídics per a les distintes formes de prestació del servei.

2 ANTECEDENTS

Com hem exposat el Servei es presta per Cassa des de l'any 2000 en règim de concessió. El contracte de concessió es va atorgar per una durada de 20 anys per la qual cosa la data en la que es contracte havia d'haver finalitzat era el dia 11 de juny de 2019. Tanmateix, en ares a preservar la continuïtat del servei, en data del dia vint-i-dos de maig del dos mil dinou l'Ajuntament de Palau-Solità i Plegamans va acordar adjudicar una pròrroga per a dos anys, estant dita possibilitat prevista als Plecs de Condicions de la licitació. La data de venciment de dita pròrroga es situa en la data del 30 de juny del 2022.

Des de l'any 2000, Palau-Solità i Plegamans ha passat de tenir 11.089 habitants a tenir-ne 14.771, el que un increment del 33%. Igualment, l'activitat del municipi ha registrat un fort increment durant aquest període. Amb molta probabilitat, la ubicació geogràfica del municipi, amb grans avantatges de posicionament logístic, i la seva proximitat a la ciutat de Barcelona, han donat lloc a aquesta evolució.

Als efectes d'aquesta memòria, CASSA en tant que concessionària ha anat presentant els expedients tarifaris amb la periodicitat que ha considerat necessària per tal de mantenir l'equilibri economicofinancer del contracte establert en el moment de la contractació del Servei. Aquests expedients, com no pot ser d'una altra forma, recullen els costos directes del servei, els indirectes, el marge retributiu del concessionari i les amortitzacions i despeses financeres de les Inversions que s'han dut a terme al llarg de la vida concessional.

Cal tenir present que aquesta memòria, com ja s'ha exposat, ha de determinar quina és la forma més idònia per a la prestació del Servei, principalment en termes d'eficàcia, eficiència i sostenibilitat financera i que, pel que fa a la gestió indirecta, és a dir la concessió de serveis, el

² En aquest sentit la Disposició Addicional 34 de la LCSP disposa que "Las referencias existentes en la legislación vigente al contrato de gestión de servicios públicos se entenderán realizadas tras la entrada en vigor de la presente Ley al contrato de concesión de servicios, en la medida en que se adecuen a lo regulado para dicho contrato en la presente Ley."

principal paràmetre al que ens haurem de referir són les tarifes que l'actual concessionari considera que han de retribuir-lo per la prestació del Servei. Això no obstant, analitzarem la raonabilitat de les despeses justificades en dites tarifes, atenent no solament al seu caràcter d'el·ligibilitat, o no, sinó també la seva quantificació, a la vegada de determinar si, en front d'una nova eventual licitació, es mantindrien exactament les mateixes despeses.

3 NORMATIVA APLICABLE

3.1 La competència municipal sobre el servei d'abastament d'aigua

El servei d'abastament d'aigua potable s'enquadra, sens dubte, en els serveis essencials dels que estableix l'article 128.2 de la Constitució Espanyola que per llei es pot reservar al sector públic. De fet, es pot dir que és un servei essencial prestat mitjançant una activitat econòmica/industrial de la que es deriven prestacions vitals o necessàries per la vida de la comunitat atès que la disponibilitat de l'aigua per a les persones en el seu desenvolupament vital és absolutament necessària en la nostra societat actual³.

A pesar de que ja des de l'any 1955, en el Text Refós i Articulat de la Llei de Règim Local (**TRRL**), s'atribueix la competència als ens locals de l'abastament d'aigua domiciliari⁴, es la postconstitucional LBRL, la que constitueix el supòsit precís de legalitat que la Constitució Espanyola demana. Així en l'article 25.2 s'estableix que:

El Municipio ejercerá en todo caso como competencias propias, en los términos de la legislación del Estado y de las Comunidades Autónomas, en las siguientes materias:

...

c) Abastecimiento de agua potable a domicilio y evacuación y tratamiento de aguas residuales.

Les competències dels municipis respecte de l'abastament domiciliari d'aigua tenen una doble vessant, la prestacional en tant que servei obligat i essencial, i la de funció pública d'intervenció la qual els hi ve donada especialment per l'article 42.3 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, General de Sanitat que es desenvolupada a l'àmbit català per la Llei 15/1990, de 9 de juliol, d'Ordenació Sanitària de Catalunya i la Llei /2003 , de 25 d'abril, de protecció de la salut. També hi ha d'altres manifestacions del règim administratiu d'intervenció relacionat amb el servei d'abastament

³ En paraules del Tribunal Constitucional "... para que el Servicio sea esencial deben ser esenciales los bienes e interés satisfechos" STC 26/1981, de 17 de juliol i STC 51/1986/1986 de 24 d'abril.

⁴ Ja des de la Instrucció Municipal de 1813, la Llei Pòvincial de 3 de febrer 1823 i les lleis municipals de 1870 i 1877 es declarava el servei d'aigua de competència municipal, però el servei públic obligatori pels ajuntaments era l'abastament per a safareigs, les fonts i els abreuadors. El Real Decret-Llei de 12 d'abril de 1924 en concordància amb l'estatut municipal de 1924 sí procedeixen a dur a terme la "publicació" del servei.

d'aigua pel que fa a les competències urbanístiques i d'intervenció integral de l'Administració ambiental.

Pel que fa pròpiament al servei d'abastament domiciliari d'aigua, és un servei públic local declarat com a tal per la legislació reguladora del règim local i que, per tant, és una activitat prestacional que desenvolupa una entitat pública local de forma directa o mitjançant una entitat contractada per a la seva prestació que s'ha de dur-se a terme sota les connotacions ineludibles de generalitat, igualtat, continuïtat, qualitat, regularitat i assequibilitat.

Per tant, el servei d'abastament municipal d'aigua es una activitat econòmica (el que comporta l'ordenació de tot un conjunt de medis materials, humans i financers per a l'obtenció d'un resultat) que es sotreu de les regles de mercat atès que s'atribueix la seva titularitat i la responsabilitat de la seva prestació a una entitat local, en el nostre cas l'Ajuntament de Palau-Solità i Plegamans i que es dona en forma d'un monopoli natural.

L'article 26 de la LBRL estableix el servei d'abastament d'aigua potable com un servei mínim de prestació obligatòria per part de l'Ajuntament de qualsevol municipi, independentment de la seva població. Així ho disposa el seu apartat 1:

1. Los Municipios deberán prestar, en todo caso, los servicios siguientes:

a) En todos los Municipios: alumbrado público, cementerio, recogida de residuos, limpieza viaria, abastecimiento domiciliario de agua potable, alcantarillado, acceso a los núcleos de población y pavimentación de las vías públicas. ...

Per tant, l'establiment i prestació regular de l'abastament d'aigua és un dret dels veïns tal i com estableix l'article 18 de la LBRL:

1. Son derechos y deberes de los vecinos: ...

g) Exigir la prestación y, en su caso, el establecimiento del correspondiente servicio público, en el supuesto de constituir una competencia municipal propia de carácter obligatorio. ...

Cal afegir que l'article 86.2 de la LBRL, amb el suport del que com hem vist disposa l'article 128 de la Constitució Espanyola, estableix la reserva en favor dels ens locals de l'activitat o servei "essencial" de l'abastament domiciliari d'aigua que podrà dur-se a terme sota el règim de monopoli en el qual cas cal l'aprovació de l'òrgan competent de la Comunitat Autònoma, en el nostre cas de la Generalitat de Catalunya.

Per tant, la LBRL seguint una tradició que podem establir el seu inici a l'Estatut Municipal va publicar l'abastament d'aigua domiciliari i li reconeix la seva competència municipal així com l'obligació de la seva prestació (art. 26) i en reserva la seva prestació a l'ens local, en el sentit d'excloure-la de la llibertat de mercat, de forma que per a ser prestat pel sector privat és necessari un títol habilitant específic.

Tanmateix, per alguns autors cal endemés que l'Ajuntament assumeixi explícitament la publicació del servei d'abastament d'aigua potable tot prestant el servei en base a les potestats i competències legalment conferides. En el nostre cas, aquesta assumpció del servei, que es

podria interpretar com la municipalització del mateix⁵, ja s'havia dut a terme per l'Ajuntament de Palau-Solità i Plegamans, ja molts anys enrere, com a mínim quan la seva prestació que es va encarregar a una entitat privada sota la forma contractual de la concessió.

Per tant, en el cas del municipi de Palau-Solità i Plegamans el seu Ajuntament no només té l'obligació de la prestació del servei d'abastament d'aigua i la seva reserva, sinó que ha fet efectiva la seva assumpció per la qual cosa en el seu moment, exercint les seves competències d'organització, va adoptar els acords pertinents per la prestació de forma indirecta, amb la col·laboració d'una entitat del sector privat mitjançant la forma de concessió.

3.2 Les distintes formes de gestió dels serveis públics

Les formes de prestació dels serveis públics locals ha tingut recentment un canvi en el seu règim normatiu per raó de la promulgació de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de Contratos del Sector Público, por la que se transponen al ordenamiento jurídico español las Directivas del Parlamento Europeo y del Consejo 2014/23/UE y 2014/24/UE, de 26 de febrero de 2014 (seguidament "*LCSP*").

No obstant, en primer lloc, per raó de la seva especialitat hem de fer referència al que disposa la LBRL⁶ en el seu article 85:

- 1. Son servicios públicos locales los que prestan las entidades locales en el ámbito de sus competencias.*
- 2. Los servicios públicos de competencia local habrán de gestionarse de la forma más sostenible y eficiente de entre las enumeradas a continuación:*

⁵ En aquell moment a Catalunya era aplicable el Reglamento de Servicios de las Corporaciones Locales que estableia que la municipalització era "la forma de desarrollo de la actividad de las corporaciones locales para la prestación de servicios económicos de su competencia, asumiendo en todo en parte el riesgo de la empresa mediante el poder de regularla y fiscalizar su régimen". Tanmateix, per alguns autors en el règim jurídic previ a la LBRL el concepte de municipalització incloïa únicament la prestació del servei pel propi Ajuntament, entès com una faceta del principi de subsidiarietat en bona part resultat en molts municipis de la gestió inicialment privada.

⁶ El Texto Refundido y Articulado de la Ley de Régimen Local de 24 de juny de 1955 (abans ja referida com TRRL) és la primera norma que estableix, en el seu article 103 a), que el servei d'abastament domiciliari d'aigua potable és un servei obligatori per a municipis de més de 5.000 habitants. La LRL és la primer norma que distingeix les tres formes de gestió: la directa, la indirecta i la empresa mixta. La gestió directa podia ser indiferenciada (a càrrec de la administració municipal ordinària o d'un òrgan especial de gestió del servei) o diferenciada (amb un ens dotat de personalitat jurídica pròpia diferent de l'Ajuntament, el que es deia llavors Fundació Pública del Servei, que més endavant es configuraria com organisme autònom i societat mercantil titularitat de les seves accions/participacions enterament de l'ens local). Per la seva banda, la gestió indirecta comptava amb les modalitats de la concessió, arrendament i concert. Com a tercera modalitat, ja ho hem dit, es contemplava la empresa mixta que, per tant, no era una de les formes de gestió indirecta del servei.

A) Gestión directa:

a) Gestión por la propia Entidad Local.

b) Organismo autónomo local.

c) Entidad pública empresarial local.

d) Sociedad mercantil local, cuyo capital social sea de titularidad pública.

Solo podrá hacerse uso de las formas previstas en las letras c) y d) cuando quede acreditado mediante memoria justificativa elaborada al efecto que resultan más sostenibles y eficientes que las formas dispuestas en las letras a) y b), para lo que se deberán tener en cuenta los criterios de rentabilidad económica y recuperación de la inversión. Además, deberá constar en el expediente la memoria justificativa del asesoramiento recibido que se elevará al Pleno para su aprobación en donde se incluirán los informes sobre el coste del servicio, así como, el apoyo técnico recibido, que deberán ser publicitados. A estos efectos, se recabará informe del interventor local quien valorará la sostenibilidad financiera de las propuestas planteadas, de conformidad con lo previsto en el artículo 4 de la Ley Orgánica 2/2012, de 27 de abril, de Estabilidad Presupuestaria y Sostenibilidad Financiera.

B) Gestión indirecta, mediante las distintas formas previstas para el contrato de gestión de servicios públicos en el texto refundido de la Ley de Contratos del Sector Público, aprobado por Real Decreto Legislativo 3/2011, de 14 de noviembre.

La forma de gestión por la que se opte deberá tener en cuenta lo dispuesto en el artículo 9 del Estatuto Básico del Empleado Público, aprobado por Ley 7/2007, de 12 de abril, en lo que respecta al ejercicio de funciones que corresponden en exclusiva a funcionarios públicos.

Per tant, LBRL estableix dos formes bàsiques de prestació dels serveis locals, la directa i la indirecta. En la directa és el propi ens local qui presta els servies, ja sigui per part de la pròpia entitat o bé mitjançant un medi propi. Hi ha doncs distintes formes de la prestació directa del servei, per una banda les que l'Ajuntament és el prestador del servei (que inclou la gestió indiferenciada i la diferenciada mitjançant un organisme municipal) i per altra, les que tenen una personificació diferenciada de l'Ajuntament, a través de la interposició d'una persona jurídica pública o privada, ja que, com diu el Tribunal Constitucional "*la necesidad de hacer más flexible el funcionamiento de estos entes territoriales puede aconsejar el que se dé a esta estructura una forma propia de derecho privado y que se sometan a éste actos empresariales que debe llevar a cabo para el ejercicio de sus funciones*". L'aparat A) del punt 2 estableix les possibilitats en les que la forma de gestió directa es pot dur a terme amb algunes consideracions sobre l'elegibilitat d'alguna d'elles que més endavant en farem referència.

Pel que fa a la gestió indirecta dels serveis locals, la vigent LBRL fa referència a les formes del contracte de gestió dels serveis públics establerts al text refós de la Ley de Contratos del Sector Público, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre. Aquesta referència no està actualitzada ja que s'hauria de remetre a la LCSP, la qual, endemés, ha suprimit el contracte

de gestió dels serveis públics que ha quedat englobat en el nou contracte de concessió de serveis⁷.

Per tant, l'única modalitat contractual adequada per a la forma de gestió indirecta és la concessió de serveis, tot i que també es pot arribar a prestar el contracte sota la forma d'un contracte de serveis i mitjançant una empresa d'economia mixta.

Pel que fa a la societat d'economia mixta, la seva particularitat respecte de la concessió es troba en la participació de l'entitat pública en l'entitat gestora del servei que en bona part assumeix els drets i obligacions que li corresponen al concessionari⁸. Aquesta participació pressuposa una major intensitat en el control i en la cogestió de l'entitat concedent en la prestació del servei, tanmateix, també planteja sovint dubtes respecte de l'exercici d'aquest control en els òrgans societaris de l'entitat, de manera que és difícil en alguns casos adequar el funcionament i responsabilitats dels òrgans societaris segons la legislació mercantil amb les mesures de control i participació del soci públic en aquests òrgans com a titular de les funcions de supervisió i direcció del servei⁹. Normalment, les normes estatutàries, regulades en els expedients i plecs de contractació estableixen particularitats que no es corresponen amb el principi de proporcionalitat establert en la legislació mercantil, atorgant drets particulars al soci públic com a ens titular del servei i com a regulador d'aquest. Per tant, es dona una situació un tant ambivalent de l'administració com a soci de la societat d'economia mixta i com a titular del servei i, per tant, amb els poders de control que té sobre la gestió del servei. En qualsevol cas, ha estat una forma de gestió del servei públic que en l'àmbit local i per a, bàsicament, la gestió del cicle integral de l'aigua ha tingut un cert predicament. Grans ciutats espanyoles tenen la gestió del cicle de l'aigua, o parts d'ell, encomanades a empreses d'economia mixta.

La LCSP ha defugit en bona part a les societats d'economia mixta, configurant-les com una varietat del concessionari, la qual cosa té un difícil encaix, tenint en compte els caràcters de la concessió després de les directives europees que han donat lloc a la LCSP. Hem de tenir en compte que el traç fonamental de la concessió és la transferència del risc operacional al concessionari. Aquesta consideració sobre la transmissió del risc ja era un dels fonaments distintius de la concessió respecte del contracte de serveis, però la nova legislació ha positivat sens dubte el risc operacional com un tret essencial del contracte de concessió, on el concessionari assumeix el risc d'oferta i demanda que l'activitat genera. En aquest sentit, si la base del contracte de concessió

⁷ Cal fer referència a la Disposició adicional 34 de la LCSP que estableix: "Las referencias existentes en la legislación vigente al contrato de gestión de servicios públicos se entenderán realizadas tras la entrada en vigor de la presente Ley al contrato de concesión de servicios, en la medida en que se adecuen a lo regulado para dicho contrato en la presente Ley."

⁸ El Reglament General de Contractació equipara les empreses d'economia mixta gestores d'un servei públic a la figura contractual del concessionari.

⁹ En aquest sentit s'ha assenyalat que l'activitat de l'ens local com a membre de l'empresa d'economia mixta no pot donar lloc a interferències en la gestió experta que duu a terme el soci privat, la qual cosa aboca a l'ens local a una participació financera, a la presència en els òrgans societaris (com a mínim a la Junta General i l'òrgan d'administració) i al control de l'entitat des de la gestió municipal.

està en la transmissió del risc operacional per part de l'ens concedent, la participació de l'Ajuntament en el capital de l'entitat concessionària en bona part sostreu el sentit o desnaturalitza aquesta assumptió del risc operacional per part del gestor encarregat del servei.

Cal afegir que quan el contracte no suposi la transferència del risc operacional no ens trobarem en el supòsit d'una concessió de serveis i, en aquest cas, la LCSP no contempla que el contracte pugui ser adjudicat directament a una entitat d'economia mixta atès que la LCSP no preveu un règim de contractació per a empreses mixtes fora dels contractes de concessió d'obra o de serveis.

D'altra banda, la LCSP, encara que no veda la possibilitat d'empreses d'economia mixta paritàries o amb participació majoritària privada, en dificulta molt la seva existència, ja que exigeix que el capital sigui majoritàriament públic perquè el contracte es pugui adjudicar directament. Cal tenir en compte que la Comissió Europea ha considerat de enorme dificultat la doble licitació (una per a seleccionar socis i una altra per a adjudicar el contracte) que suposa per a aquesta fórmula de col·laboració públicoprivada. Aquesta qüestió és molt rellevant a l'efecte de les conseqüències que implica aquesta majoria de capital públic respecte del règim de contractació perquè aquestes entitats passaran a ser ens del sector públic amb l'aplicació que li correspongui de la regulació continguda en la LCSP¹⁰.

Tanmateix, en aquesta memòria es contempla també la prestació del servei mitjançant una empresa d'economia mixta, atesa la possibilitat que la legislació confereix als ens locals de la seva constitució per a la prestació dels serveis públics.

Una altra forma de prestació del servei d'abastament per part d'un col·laborador del sector privat, es el contracte de serveis. La diferència fonamental entre el contracte de serveis i el de concessió de serveis és que en aquest últim el concessionari assumeix el risc operacional¹¹, mentre que en

¹⁰ Cal tenir en compte que per la normativa europea, una societat mercantil en la que una Administració tingui la majoria de vots es una empresa pública, així segons la Directiva 2006/111/CE de la Comissió de 16 de novembre de 2006, relativa a la transparència de las relacions financieras entre els Estats membres y las empresas públicas així com a la transparència financiera de determinadas empresas, en el seu article 2 disposa que s'entendrà per "b) «empresas públicas», cualquier empresa en la que los poderes públicos puedan ejercer, directa o indirectamente, una influencia dominante en razón de la propiedad, de la participación financiera o de las normas que la rigen. Se presumirá que hay influencia dominante cuando, en relación con una empresa, el Estado u otras administraciones territoriales, directa o indirectamente: ii) dispongan de la mayoría de los votos correspondientes a las participaciones emitidas por la empresa, o iii) puedan designar a más de la mitad de los miembros del órgano de administración, de dirección o de vigilancia de la empresa; En el mateix sentit la LCSP estableix la condició de Sector Públic a totes aquelles entitats mercantils en les que la participació pública sigui majoritària o es tingui el control, d'acord amb la legislació mercantil, per pert de les entitats del sector públic.

¹¹ Les consideracions exposades han de ser convenientment explicades atès que poden semblar incongruents per redundants. La LCSP estableix, en el seu article 197 el "principi de risc i ventura", que es defineix dient que "la ejecución del contrato se realizará a riesgo y ventura del contratista". Cal diferenciar aquest principi dels contractes administratius amb el risc operacional que com hem dit caracteritza al contracte de concessió de serveis. El principi de risc i ventura estableix l'obligació del contractista de fer front als riscos que hagi assumit, siguin quins siguin, inclosos al contracte esmentat de serveis i, de fet, és

el contracte de serveis no es produeix aquesta assumpció del risc operacional, sense que per altra banda en contractista no deixi d'assumir el risc i ventura del contracte. Així ho diu clarament el preàmbul de la LCSP quan exposa *“en este esquema incide la regulaci3n de la Directiva 2014/23/UE, de 26 de febrero de 2014, relativa a la adjudicaci3n de contratos de concesi3n. Para esta Directiva el criterio delimitador del contrato de concesi3n de servicios respecto del contrato de servicios es, como se ha dicho antes, quien asume el riesgo operacional. En el caso de que lo asuma el contratista, el contrato ser3 de concesi3n de servicios. Por el contrario, cuando el riesgo operacional lo asuma la Administraci3n, estaremos ante un contrato de servicios”*.

Cal dir que a diferencia de la regulaci3n precedent, el risc operacional 3s el que distingeix els contractes de serveis i de concessi3n de serveis, ja que el contractista d'un contracte de serveis pot haver de dur a terme inversions directament imputables al contracte que haur3 d'amortitzar adequadament durant la vida contractual la qual pot adequar-se a aquest per3ode d'amortitzaci3n. Endem3s la LCSP reconeix la possibilitat que el contractista d'un contracte de serveis percebi directament la contraprestaci3n dels usuaris del serveis.

En aquesta mem3ria, per3, no hem contemplat la figura del contracte de serveis com a possible modalitat de gesti3 indirecta del servei, atesa justament la similitud de les dues figures i, com a traç distintiu, la transfer3ncia que es fa en la concessi3n de serveis del risc operacional.

L'esquema, doncs, seria el seg3ent:

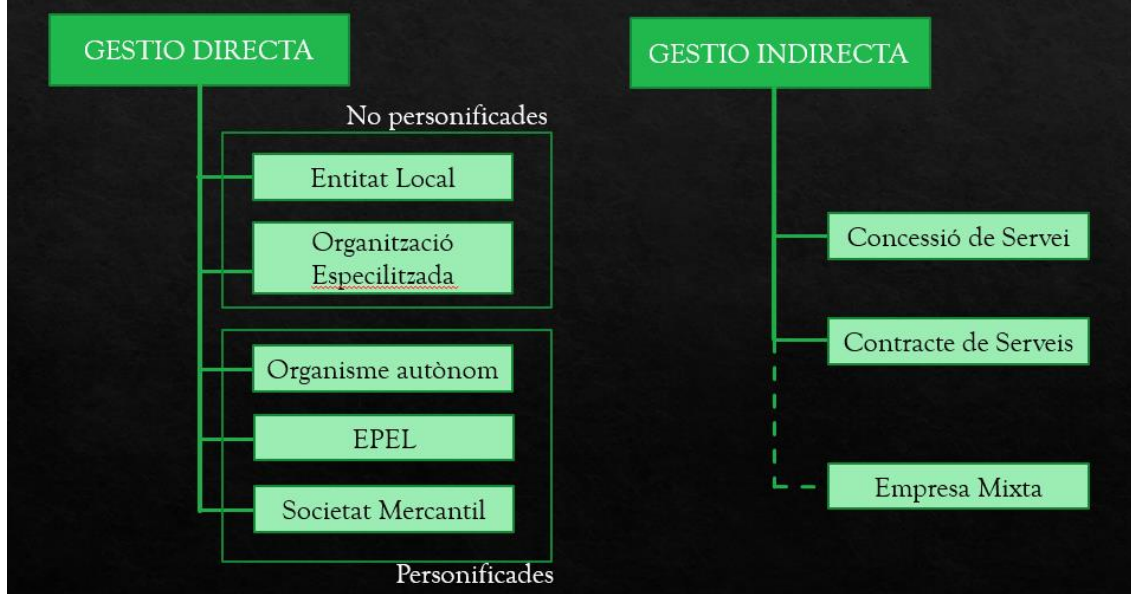
una conseq38ncia del que preveu l'article 1258 de Codi Civil quan estableix la força vinculat dels contractes. Per tant, ni tant sols es un tret distintiu dels contractes p3blics.

Per la seva banda, el risc operacional 3s la distribuci3n de riscos en el contracte de concessi3n. El concessionari ha d'assumir, almenys en part, el risc operacional en tant que agent econ3mic que es pot caracteritzar de forma desglossada com el risc de demanda i el risc d'oferta o subministrament. El risc de demanda 3s, segons l'article 14 de la LCSP *“el que se debe a la demanda real de las obras o servicios objeto del contrato”* i el risc d'oferta 3s *“el relativo al suministro de las obras o servicios objeto del contrato, en particular el riesgo de que la prestaci3n de los servicios no se ajuste a la demanda”*.

El risc que ha d'assumir el concessionari, tant en el cas del risc de demanda com en el d'oferta, ha de trobar-se en circumst3ncies que no depenen completament de la seva actuaci3n, 3s a dir, ha de ser un risc que no pugui evitar nom3s amb una bona gesti3n.

L'article 5, apartat 1 de la LCSP ens diu que *“Es considerar3 que el concessionari assumeix un risc operacional quan no estigui garantit que, en condicions normals de funcionament, vagi a recuperar les inversions realitzades ni a cobrir els costos que hagi contret per a explotar les obres o els serveis que siguin objecte de la concessi3n. La part dels riscos transferits al concessionari suposar3 una exposici3n real a les incerteses del mercat que impliqui que qualsevol p3rdua potencial estimada en qu3 incorri el concessionari no 3s merament nominal o menyspreable”*

Formes de gestió analitzades

3.3 Descripció de les distintes formes de prestació del servei

3.3.1 Les formes directes de prestació del servei

3.3.1.1 *La gestió indiferenciada i la gestió amb organització especialitzada*

Com ja hem explicat, en la gestió directa la LBRL distingeix entre aquella en la que el prestador és el propi ens titular del servei, que seria pròpiament la directa, i aquella en la que hi ha la interposició d'una persona jurídica de caràcter públic o privat.

En la gestió directa indiferenciada, o com ho diu l'article 85 de la LBRL "*la gestió per la pròpia entitat local*", aquesta assumeix com a propi risc de la gestió del servei, sense intermediaris, de forma que tots els poders de decisió i gestió es retenen, en el nostre cas, per l'Ajuntament de XXXXXXXX. Es troba, doncs, en dependència directa del president de la corporació o dels seus delegats, sens perjudici la intervenció i direcció immediata i diària del responsable de la unitat organitzativa concreta de l'Ajuntament. Per la seva gestió s'utilitzen funcionaris i personal laboral de la pròpia plantilla que depenen directament dels acords i actes dels òrgans de govern de l'Ajuntament, els costos dels quals formen part del pressupost municipal. Hem de tenir present que la contractació de serveis i proveïments per a la prestació del servei es regirà íntegrament per la LCSP i que l'Ajuntament s'haurà de sotmetre pel que fa a les despeses del servei a les partides que s'hagin previst al pressupost municipal.

Existeix també la possibilitat de la gestió diferenciada mitjançant una organització especial com preveu a Catalunya el ROAS quan en el seu article 192 disposa:

192.1 La gestió directa de serveis per l'ens local es pot realitzar per mitjà d'una organització especial, sense personalitat jurídica, composta per un consell d'administració i una gerència, sens perjudici que la naturalesa del servei exigeixi l'adopció d'una altra forma d'organització, mitjançant la creació d'altres òrgans complementaris.

192.2 L'acord pel qual s'estableix que un servei el gestiona directament l'ens local mitjançant una organització especial ha d'incloure els aspectes orgànics i de funcionament i, si s'escau, la desconcentració de funcions, d'acord amb la reglamentació del mateix servei.

Aquesta organització especial, com hem vist, no té personalitat jurídica diferenciada de l'Ajuntament i es preveu que estigui dirigida per un consell d'administració el president del qual ha de formar part de l'Ajuntament. La gestió ordinària de l'organització especial es confia a un gerent que ha de ser nomenat pel president de l'Ajuntament a proposta del consell d'administració.

Atès que no hi ha una distinció entre l'Ajuntament i l'organització especial, el règim contractual i de personal no es diferencia del propi de l'Ajuntament.

Aquesta forma de gestió del servei d'abastament, amb o sense una organització especial, pot ser possible en ajuntaments amb pocs habitants on l'activitat econòmica del servei, pel volum d'aigua abastida i pel nombre d'usuaris, sigui baix, però en un municipi com XXXXXXX no és la forma més adequada en ares a l'eficàcia, l'eficiència i, especialment, la transparència i el control dels costos del servei i del seu resultat econòmic. De fet, es una forma inusual en municipis d'un cert volum on la gestió es dugui a terme de forma directa.

3.3.1.2 Organisme autònom

Per la seva banda la forma de gestió mitjançant un organisme autònom, es hereva del que s'anomenava la fundació pública, denominació o forma que ja no es contempla actualment a la legislació, com hem vist. És una forma de gestió prevista ja en el Reglamento de Servicios de las Corporaciones Locales (RSCL) i en el DECRET 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals (**ROAS**), però que en el cas del servei d'abastament d'aigua, atès que té la condició de comercial i/o industrial i donades les característiques que tenen els organismes autònoms, no s'adequa a les necessitats plantejades, bàsicament perquè l'entitat pública empresarial local (**EPEL**) ha vingut a substituir aquesta figura quan hi ha una activitat comercial i/o industrial que ha de finançar-se pels ingressos que generi la mateixa.

La LBRL remet a la Ley 6/1997, de 14 de abril, de Organización y Funcionamiento de la Administración General del Estado (**LOFAGE**) pel que fa al règim jurídic dels organismes autònoms, per la qual cosa, per raó de la derogació de la LOFAGE que en va fer la Ley 40/2015,

de 1 de octubre, de Régimen Jurídico del Sector Público (**LRJSP**) haurem de remetre'ns a aquesta norma. En essència els organismes autònoms són entitats que es regeixen pel dret administratiu i que per aconseguir la descentralització funcional se'ls encomana una sèrie de funcions.

L'article 98.1 de la LRJSP disposa:

Los organismos autónomos son entidades de derecho público, con personalidad jurídica propia, tesorería y patrimonio propios y autonomía en su gestión , que desarrollan actividades propias de la Administración Pública, tanto actividades de fomento, prestacionales, de gestión de servicios públicos o de producción de bienes de interés público, susceptibles de contraprestación, en calidad de organizaciones instrumentales diferenciadas y dependientes de ésta .

El règim de funcionament de l'organisme autònom ve donat pels seus estatuts que hauran de ser aprovats pel Ple de l'Ajuntament, juntament a la seva adscripció a una regidoria o àrea de l'Ajuntament, segons disposa l'article 47.2 de la LBRL.

Pel que fa al règim jurídic del personal de l'organisme autònom, estarà format per funcionaris o persones en règim laboral i es subjecta al que disposa el Reial Decret Legislatiu 5/2015 de 30 d'octubre, del Estatuto Básico del Empleado Público.

Els organismes autònoms, segons disposa l'article 100 de la LRJSP, ajustaran la seva contractació al que disposa la LCSP que en el seu article 3.2 a) considera als organismes autònoms administració pública i per tant els hi és d'aplicació en la forma més estricta el règim de contractació de la LCSP.

El Real Decreto Legislativo 2/2004, de 5 de marzo, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley Reguladora de las Haciendas Locales (**TRLHL**) disposa, en el seu article 164, que els organismes autònoms es classifiquen entre els de caràcter administratiu i els de caràcter "*comercial, industrial, financiero o análogo*"¹².

Com dèiem abans,. els organismes autònoms també estan previstos en el ROAS, concretament l'article 199 disposa:

1 Els ens locals poden gestionar directament els serveis públics de la seva competència, mitjançant el corresponent organisme autònom, dotat de personalitat jurídica, el qual té plena capacitat per al compliment dels fins que en determinen la constitució.

2 L'ens local pot crear l'organisme autònom. També es pot constituir adquirint béns de particulars adscrits a una determinada finalitat per compra, donació o disposició fundacional, en aquest cas d'acord amb la voluntat del fundador.

3 En qualsevol d'aquests supòsits s'ha de seguir el procediment que regulen la legislació aplicable i aquesta secció.

¹² Per SOSA WAGNER, aquesta classificació subsisteix d'una forma incomprensible "porque lo lógico es que estos últimos (es refereix a la organismes autònoms *comercial, industrial, financiero o análogo*) pasen a configurarse hoy como entidades públicas empresariales ...". Pàg. 90 de l'obra ja citada.

Pel que fa al pressupost dels organismes autònoms, s'integra en els pressupostos de l'Ajuntament i es sotmet al règim de comptabilitat pública i de control financer i d'eficàcia, tanmateix el ROAS disposa en el seu article 210 que els organismes autònoms que tenen un caràcter econòmic no tenen pressupost pròpiament dit sinó un programa d'actuació, inversions i finançament¹³. Com veiem, el propi ROAS ja s'anticipa d'alguna forma a la figura de la EPEL establint un règim economicofinancer especial per aquests organismes autònoms de "caràcter econòmic", que en bona part comissiona amb les característiques que la vigent LRJSP estableix, per exemple, en el seu règim de contractació.

3.3.1.3 La gestió mitjançant una Entitat Pública Empresarial Local (EPEL)

L'EPEL està reconeguda per l'article 85 bis de la LBRL com una de les formes de gestió directa dels serveis locals que remet pel que fa a la seva regulació als articles 53 a 60 de la LOFAGE, la qual, com ja hem dit ha estat derogada per la LRJSP, que és, per tant, la norma vigent reguladora del règim jurídic de les EPEL's.

L'EPEL és una entitat de dret públic, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat jurídica i d'obrar, patrimoni propi i autonomia en la gestió, que es finança majoritàriament amb ingressos de mercat i que juntament amb l'exercici de potestats administratives desenvolupa activitats prestacionals i gestió de serveis, susceptibles de contraprestació, d'acord amb el que preveu l'article 103 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic que les defineix com "*entidades de Derecho público, con personalidad jurídica propia, patrimonio propio y autonomía en su gestión, que se financian mayoritariamente con ingresos de mercado y que junto*

¹³ L'article 210 del ROAS disposa el següent: "1 L'activitat i la forma de contractació dels organismes autònoms que presten serveis de caràcter econòmic resta sotmesa a les normes de dret mercantil, civil o laboral, sens perjudici de les matèries que exceptuïn els estatuts i la normativa de contractació pública. Les relacions de tutela amb la corporació local de la qual depenen, com també els actes que impliquin l'exercici de potestats administratives, tenen, en tot cas, caràcter administratiu.

2 Aquests tipus d'organismes autònoms han d'elaborar anualment un programa d'actuació, inversions i finançament que respongui als objectius plurianuals que en justifiquen l'existència, el qual ha de contenir: a) El detall de les inversions a executar durant l'exercici. b) L'especificació de les aportacions de les administracions públiques i altres fonts de finançament de les inversions. Les aportacions han de respectar les regles de la lliure concurrència que contenen l'ordenament nacional i el Dret comunitari europeu, en especial, pel que fa a les ajudes públiques. c) Els objectius a aconseguir durant l'exercici, entre els quals hi han de figurar els ingressos que s'espera generar per mitjà de vendes, si s'escau. d) Una memòria corresponent a l'avaluació econòmica de les inversions a escometre durant l'exercici.

3 El programa d'actuació s'ha de trametre al president de la corporació abans de l'1 de juny de cada any. El programa l'aprova simultàniament amb el pressupost general el ple de l'ens local, d'acord amb la normativa reguladora de les hisendes locals, i s'ha d'incloure com a annex del mateix pressupost."

Cal tenir present que el ROAS no contempla, encara, la figura de les Entitats Públiques Empresarials, a les que com veiem s'escau més clarament la configuració d'aquests organismes autònoms de caràcter econòmic.

con el ejercicio de potestades administrativas desarrollan actividades prestacionales, de gestión de servicios o de producción de bienes de interés público, susceptibles de contraprestación”.

Quan l'EPEL tingui com a objecte la prestació del servei públic de proveïment d'aigua, podrà tenir potestats administratives que li han de ser atribuïdes en el seus estatuts i es finançarà per la contraprestació pel servei que percep dels abonats. Es regeix pel dret privat, excepte en la formació de la voluntat dels seus òrgans, en l'execució de les potestats administratives que li sigui atribuïdes i en els aspectes regulats específicament en les normes de dret administratiu per aquestes entitats.

L'article 85 bis de la LBRL disposa, en el seu punt 1, les especialitats de la EPEL respecte del règim establert en la LRJSP) en els següents termes:

“a) Su creación, modificación, refundición y supresión corresponderá al Pleno de la entidad local, quien aprobará sus estatutos. Deberán quedar adscritas a una Concejalía, Área u órgano equivalente de la entidad local, si bien, en el caso de las entidades públicas empresariales, también podrán estarlo a un organismo autónomo local. Excepcionalmente, podrán existir entidades públicas empresariales cuyos estatutos les asignen la función de dirigir o coordinar a otros entes de la misma o distinta naturaleza.

b) El titular del máximo órgano de dirección de los mismos deberá ser un funcionario de carrera o laboral de las Administraciones públicas o un profesional del sector privado, titulados superiores en ambos casos, y con más de cinco años de ejercicio profesional en el segundo. En los municipios señalados en el título X, tendrá la consideración de órgano directivo.

...

d) En las entidades públicas empresariales locales deberá existir un consejo de administración, cuya composición se determinará en sus Estatutos. El secretario del Consejo de Administración, que debe ser un funcionario público al que se exija para su ingreso titulación superior, ejercerá las funciones de fe pública y asesoramiento legal de los órganos unipersonales y colegiados de estas entidades.

e) La determinación y modificación de las condiciones retributivas, tanto del personal directivo como del resto del personal, deberán ajustarse en todo caso a las normas que al respecto apruebe el Pleno o la Junta de Gobierno, según corresponda.

f) Estarán sometidos a controles específicos sobre la evolución de los gastos de personal y de la gestión de sus recursos humanos por las correspondientes concejalías, áreas u órganos equivalentes de la entidad local.

g) Su inventario de bienes y derechos se remitirá anualmente a la concejalía, área u órgano equivalente de la entidad local.

h) Será necesaria la autorización de la concejalía, área u órgano equivalente de la entidad local a la que se encuentren adscritos, para celebrar contratos de cuantía superior a las cantidades previamente fijadas por aquélla.

i) Estarán sometidos a un control de eficacia por la concejalía, área u órgano equivalente de la entidad local a la que estén adscritos.

j) Cualquier otra referencia a órganos estatales efectuada en la Ley 6/1997, de 14 de abril, y demás normativa estatal aplicable, se entenderá realizada a los órganos competentes de la entidad local.

Las referencias efectuadas en el presente artículo a la Junta de Gobierno, se entenderán efectuadas al Pleno en los municipios en que no exista aquella.”

El punt 2 del l'article 85.2 de la LBRL disposa que:

“Los estatutos de las EPEL's comprenderán los siguientes extremos:

a) La determinación de los máximos órganos de dirección del organismo, ya sean unipersonales o colegiados, así como su forma de designación, con respeto en todo caso a lo dispuesto en el apartado anterior, con indicación de aquellos actos y resoluciones que agoten la vía administrativa.

b) Las funciones y competencias del organismo, con indicación de las potestades administrativas generales que éste puede ejercitar.

c) En el caso de las entidades públicas empresariales, los estatutos también determinarán los órganos a los que se confiera el ejercicio de las potestades administrativas.

d) El patrimonio que se les asigne para el cumplimiento de sus fines y los recursos económicos que hayan de financiar el organismo.

e) El régimen relativo a recursos humanos, patrimonio y contratación.

f) El régimen presupuestario, económico-financiero, de contabilidad, de intervención, control financiero y control de eficacia, que serán, en todo caso, conformes con la legislación sobre las Haciendas Locales y con lo dispuesto en el capítulo III del título X de esta ley.”

L'EPEL, fins i tot amb una personalitat jurídica diferenciada, no és un tercer a l'efecte de l'Administració local matriu, sinó una simple opció organitzadora no desvinculada de l'organització de la pròpia Entitat local. Per aquesta raó no se li imposen les condicions de contractació pública, justament per ser un mitjà propi de l'Administració si reuneix els requisits legalment establerts. Aquesta relació d'instrumentalitat té com a nota essencial la dependència de l'entitat matriu, per consegüent, entre la matriu i l'entitat instrumental només caben relacions de subordinació, a través de la potestat de direcció, com a manera d'articular el compliment de finalitats de la matriu a través de l'entitat instrumental.

Cal assenyalar que l'EPEL té una naturalesa dual, perquè d'una part és Administració i, d'una altra, posseeix un caràcter empresarial que s'ha volgut subratllar des de la seva pròpia denominació.

L'exercici de les potestats administratives per part de les entitats públiques empresarials només correspon a aquells òrgans als quals els Estatuts els assignen aquesta facultat, sense que aquests òrgans puguin ser assimilats a aquest efecte als de l'Ajuntament, per aquest motiu el caràcter

d'actes que posin fi a la via administrativa a l'efecte del règim de recursos haurà d'establir-se en el propi Estatut.

El personal de les entitats públiques empresarials es regeix pel Dret laboral, amb les especificacions disposades en aquest article i les excepcions relatives als funcionaris públics, els qui es regiran pel que es preveu en l'Estatuto Básico del Empleado Público de 2015, establert pel Real Decreto Legislativo 5/2015, de 30 d'octubre i altra normativa reguladora dels funcionaris públics o per la normativa laboral.

En matèria de contractació¹⁴, patrimoni i règim pressupostari, de comptabilitat i de control econòmicofinancer es fa remissió a la legislació general administrativa corresponent, la possibilitat que les entitats públiques empresarials es financin amb consignacions específiques assignades en els pressupostos de l'Ajuntament, transferències corrents o de capital que procedixin de les Administracions o entitats públiques, i donacions, llegats, patrocinis i altres aportacions d'entitats privades i de particulars es considera excepcional, necessitada de previsió expressa en la constitució, tot això d'acord amb el principi ja enunciat que el finançament d'aquests organismes públics ha de provenir majoritàriament d'ingressos de mercat¹⁵.

Per altra banda, règim de contractació de l'EPEL, com també, per altra banda, el de la Societat Mercantil Municipal, entra dins de l'àmbit regulador del que disposa el Reial Decret-Llei 3/2020, de 4 de febrer, *"de medidas urgentes por el que se incorporan al ordenamiento jurídico español diversas directivas de la Unión Europea en el ámbito de la contratación pública en determinados sectores; de seguros privados; de planes y fondos de pensiones; del ámbito tributario y de litigios fiscales"* (RDLSE), la qual transposa la Directiva 2014/25/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014, relativa a la *"contratación por entidades que operan en los sectores del agua, la energía, los transportes y los servicios postales"*, y la Directiva 2014/23/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014, sobre adjudicació de contractes de concessió.

Tant l'Epel com la Societat Mercantil Municipal, s'engloben dins de l'àmbit subjectiu del RDLSE ja que entren dins del concepte empreses públiques, puix que l'article 5.2 c) del RDLSE disposa que és 'Empresa pública': "las sociedades mercantiles de carácter público y toda aquella entidad u organismo sobre la que los poderes adjudicadores puedan ejercer, directa o indirectamente, una influencia dominante por el hecho de tener la propiedad o una participación financiera en las mismas, o en virtud de las normas que las rigen". És una regulació plenament

¹⁴ Les EPE's estan referides a la LCSP en el punt g) de l'article 3.1 com a membres del sector públic. Tanmateix no formen part de l'Administració Pública als efectes del règim contractual establert per la LCSP, segons es disposa en el punt 2 del mateix article 3. Per altra banda, tampoc se les considera com poder adjudicador per raó de ser una entitat que té caràcter industrial i/o mercantil.

¹⁵ A aquests efectes, cal tenir en compte que qui fa la classificació de les entitats públiques empresarials és el Ministerio de Hacienda del Gobierno de España, que, fins la data, ha classificat com a empreses no financeres, no administració pública, les empreses públiques del servei d'abastament d'aigua. Això és, classificació de SNF pública, classificada en el SEC 2020 sota l'epígraf S.11001. Fent això, està considerant que els ingressos són de mercat, i no hem de confondre aquesta qualificació d'ingressos de mercat amb el fet que no hi hagi hagut competència en el mercat dels operadors en l'adjudicació d'un contracte de col·laboració amb el sector privat per part de l'Ajuntament.

concurrent amb la resta de la normativa espanyola i europea i que comporta que aquesta tipologia d'entitats no són Administració Pública.

També l'activiat d'abastament d'aigua potable entra dins de l'àmbit objectiu del RDLSE, ja que el seu article 8 estableix:

“El presente real decreto-ley se aplicará a las actividades siguientes:

a) La puesta a disposición o la explotación de redes fijas destinadas a prestar un servicio al público en relación con la producción, transporte o distribución de agua potable. b) El suministro de agua potable a dichas redes.

Per aquest motiu ambdues formes jurídiques han d'adequar els seus procediments de contractació a la RDLSE en els supòsits de contractació de d'obres i concessió d'obres i/o serveis per un import superior als 5.350.000 euros; proveïments, serveis i concursos de projectes per un import superior als 428.0000 euros, quan la seva finalitat sigui l'activitat econòmica de l'abastiment d'aigua. Cal dir, per la seva rellevància, que la compra d'aigua en alta és específicament una exclusió que es preveu a l'article 19.a).

La LRJSP remet a la Llei General Pressupostària (**LGP**) la regulació del règim economicofinancer, pressupostari, de comptabilitat, intervenció i control de les EPEL's. Als efectes econòmic-pressupostaris i de comptabilitat les EPEL's s'assimilen a les societats mercantils públiques en el que es disposa per a aquestes en el TRLRHL, atès que el seu actual redactat fins i tot no fa referència a les EPEL's pel que en aquesta matèria continua d'aplicació el règim transitori establert en el seu moment. D'acord amb aquest règim, en el Pressupost general de l'entitat local s'integraran els estats de previsió de despeses i ingressos de les EPEL's. Les EPEL's estan sotmeses al règim de comptabilitat pública, sense perjudici que s'adaptin a les disposicions del Codi de Comerç i altra legislació mercantil i al Pla general de Comptabilitat vigent per a les empreses espanyoles (art. 200.2 TRLRHL. El règim de comptabilitat pública comporta l'obligació de rendir comptes de les respectives operacions al Tribunal de Comptes (article 201 TRLRHL). Així mateix, estan sotmeses a la inspecció de la Intervenció de l'Entitat local de la seva comptabilitat (art. 204 TRLRHL).

Igualment estan subjectes al control intern respecte de la seva gestió econòmica en la seva triple accepció de funció interventora, funció de control financer i funció de control d'eficàcia. El control financer té per objecte (article 220 TRLRHL), comprovar el funcionament en l'aspecte econòmic financer dels serveis de les entitats locals, dels seus organismes autònoms i de les societats mercantils d'elles dependents. Aquest control té per finalitat informar sobre l'adequada presentació de la informació financera, del compliment de les normes i directrius que siguin aplicable i del grau d'eficàcia i eficiència en la consecució dels objectius previstos. Es realitza per procediments d'auditoria de conformitat amb les normes d'auditoria del sector públic. El control periòdic del grau de compliment dels objectius, l'anàlisi del cost de funcionament i del rendiment dels respectius serveis o inversions constitueix l'objecte del control eficàcia (article 221 TRLRHL).

El control extern o fiscalització dels comptes i de la gestió econòmica de les entitats locals i de tots els organisme i societats d'elles dependents és competència del Tribunal de Comptes a tenor del que es disposa la Llei Orgànica 2/1982, de 12 de maig i es desenvolupa en la Llei 7/1988, de 5 d'abril, de Funcionament del Tribunal de Comptes.

Un altre dels aspectes sobre el que cal fer esment és la forma en la qual l'Ajuntament li atribueix a l'EPEL la titularitat dels béns demanials afectes al servei i/o altres necessaris per al seu funcionament i que pertanyin a l'Administració titular del servei. La doctrina ha considerat aquesta qüestió principalment en el cas de les societats mercantils municipals, respecte de la qual ha determinat que la figura idònia és l'adscripció de tals béns conservant la seva qualificació jurídica originària i corresponent a l'entitat gestora del servei la seva utilització, administració, explotació i conservació. Així doncs el títol jurídic d'aportació és el de l'adscripció, això és, la vinculació o assignació de l'ús i gaudi a la prestació del servei públic, sense que s'alteri en conseqüència la titularitat i la qualificació demanial. Hem de remarcar que l'adscripció permet un ampli marge de discrecionalitat ja que deriva d'un dret real administratiu modulable pel propi Ajuntament.

Finalment, una anotació sobre el règim de tributació directa de l'EPEL. La Llei 27/2014, de 27 de desembre, que estableix el Text Refós de la Llei de l'Impost de Societats (TRLIS), estableix en el seu article 7 que seran contribuents de l'impost, les persones jurídiques quan tinguin la seva residència en territori espanyol, excepte les societats civils. L'EPEL atès que gaudeix de personalitat jurídica pròpia, és subjecte passiu de l'impost. Tanmateix, l'apartat 1 de l'article 9 del TRLIS, disposa que:

"1. Estarán totalmente exentos del impuesto:

a) El Estado, las Comunidades Autónomas y las entidades locales.

b) Los organismos autónomos del Estado y entidades de derecho público de análogo carácter de las Comunidades Autónomas y de las entidades locales.

...

f) Los organismos públicos mencionados en las Disposiciones adicionales novena y décima, apartado 1, de la Ley 6/1997, de 14 de abril, de Organización y Funcionamiento de la Administración General del Estado, así como las entidades de derecho público de análogo carácter de las Comunidades Autónomas y de las entidades locales."

D'acord amb l'apartat 1 de l'article 9 de la Llei de l'Impost de societats abans citat, estan totalment exempts de l'impost els organismes autònoms de l'Estat i entitats de dret públic d'anàleg caràcter de les Comunitats Autònomes. L'EPEL no té la condició d'organisme autònom o entitat d'anàleg caràcter ni a cap dels organismes públics estatals als quals es refereix la lletra g) d'aquest apartat 1 de l'article 9 de la Llei, prèviament transcrita. En conseqüència, l'EPEL està plenament subjecta i no exempta a l'Impost de societats.

Per part seva, l'apartat 2 de l'article 9 de la Llei de l'Impost de societats assenyala que *"estarán parcialmente exentas del impuesto, en los términos previstos en el título II de la Ley 49/2002, de 23 de diciembre, de régimen fiscal de las entidades sin finalidades lucrativas y de los incentivos fiscales al mecenazgo, las entidades e instituciones sin ánimo de lucro a las cuales sea de aplicación este título"*.

Adicionalment, l'apartat 3 de l'article 9 de la Llei de l'Impost de societats, considera com a entitats parcialment exemptes, entre altres, a les entitats i institucions sense ànim de lucre a les

quals no resulti d'aplicació el títol II de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, entre les quals no es trobaria l'EPEL.

Per la seva part l'article 34 de la Llei de l'Impost de societats disposa que:

“Tendrá una bonificación del 99 por ciento la parte de cuota íntegra que corresponda a las rentas derivadas de la prestación de cualquiera de los servicios comprendidos en el apartado 2 del artículo 25 o en el apartado 1.a), b) y c) del artículo 36 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, de competencias de las entidades locales territoriales, municipales y provinciales, excepto cuando se exploten por el sistema de empresa mixta o de capital íntegramente privado.

La bonificación también se aplicará cuando los servicios referidos en el párrafo anterior se presten por entidades íntegramente dependientes del Estado o de las comunidades autónomas.”

D'acord amb l'anterior, atès a la condició jurídica de l'EPEL i al fet que el subministrament d'aigua potable està entre els compresos a l'apartat 2 de l'article 25 de la Llei de Bases de Règim local i que l'única activitat de l'EPEL és la prestació d'aquest Servei, la mateixa tindrà una bonificació del 99 per cent de la totalitat de quota íntegra resultant de la liquidació de l'impost de societats.

3.3.1.4 Societat mercantil municipal

Com hem vist anteriorment, la LBRL estableix com una de les formes de gestió directa dels serveis locals la societat mercantil municipal.

Ens detindrem poc en aquesta figura ja que la mateixa participa en bona part de l'exposat per a la EPEL. No obstant això, sí que hem d'atendre aquells traços distintius que la diferencien de la referida figura.

El règim legal de les societats mercantils legals està previst en l'article 85 ter de la LBRL, el qual disposa:

“1. Las sociedades mercantiles locales se regirán íntegramente, cualquiera que sea su forma jurídica, por el ordenamiento jurídico privado, salvo las materias en que les sea de aplicación la normativa presupuestaria, contable, de control financiero, de control de eficacia y contratación, y sin perjuicio de lo señalado en el apartado siguiente de este artículo.

2. La sociedad deberá adoptar una de las formas previstas en el texto refundido de la Ley de Sociedades de Capital aprobado por el Real Decreto Legislativo 1/2010, de 2 de julio, y en la escritura de constitución constará el capital que deberá ser aportado por las Administraciones Públicas o por las entidades del sector público dependientes de las mismas a las que corresponda su titularidad.

3. Los estatutos determinarán la forma de designación y el funcionamiento de la Junta General y del Consejo de Administración, así como los máximos órganos de dirección de las mismas”.

El TRRL, en el seu article 103 disposa:

“1. En los casos en que el servicio o actividad se gestionen directamente en forma de empresa privada, habrá de adoptarse una de las formas de sociedad mercantil de responsabilidad limitada. La sociedad se constituirá y actuará conforme a las disposiciones legales mercantiles, y en la escritura de constitución constará el capital, que deberá ser aportado íntegramente por la Entidad local, la forma de constituir el Consejo de Administración y la determinación de quienes tengan derecho a emitir voto representando al capital social.

2. Cuando las pérdidas excedan de la mitad del capital social, será obligatoria la disolución de la sociedad y la corporación resolverá sobre la continuidad y forma de prestación del servicio”.

Per la seva banda, l'article 255 de la Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMC), en els seus articles 255 a 257 contempla la gestió dels serveis públics mitjançant una societat mercantil amb la totalitat de les accions/participacions de titularitat municipal. La TRLMC estableix que en aquest cas “el servei s'exerceix en règim d'empresa privada” i que la societat ha d'adoptar una de les formes de responsabilitat limitada i actuar amb subjecció a les normes del dret mercantil, “sens perjudici de les matèries exceptuades per l'acord de creació i de l'aplicació de les normes especials sobre les empreses públiques” (art. 255).

Pel que fa a la configuració de la societat, l'article 257 estableix com a òrgans de direcció els propis d'una entitat mercantil de responsabilitat limitada, és a dir la Junta General de socis/accionistes que es diu que s'assumeix pel ple de l'Ajuntament, un consell d'administració i una gerència.

El personal de la societat no adquireix en cap cas la condició de funcionari (art. 257.3) i en matèria de contractació es subjecta al dret privat, llevat dels casos establerts en l'acord de creació, tot i que es diu que “l'adquisició de béns i l'execució d'obres s'han de sotmetre a procediments que s'adaptin als principis de publicitat i concurrència propis de la contractació administrativa” (257.3)¹⁶.

Per la seva banda el ROAS es pronuncia en els seus articles 255 a 257 en termes quasi idèntics als del TRLMC.

¹⁶ Les societats mercantils amb una participació pública superior al 50% estan referides a la LCSP en el punt h) de l'article 3.1 com a membres del sector públic. Tanmateix no formen part de l'Administració Pública als efectes del règim contractual establert per la LCSP, segons es disposa en el punt 2 del mateix article 3. Per altra banda, tampoc se les considera com poder adjudicador per raó de ser una entitat que té caràcter industrial i/o mercantil.

Cal tenir esguard que el règim jurídic de les societats mercantils locals després de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del Govern Local (*LMMGL*), serà el dret privat, a imatge de les societats mercantils estatals, tenint plena llibertat per a establir la manera de designar a la Junta General i al Consell d'Administració, així com, per a decidir els òrgans de direcció de l'empresa. Cal afegir als efectes interpretatius i d'establiment de directius, el que en posterioritat ha disposat la LRJSP, en els seus articles 111 i següents, quan regula les societats mercantils estatals que estableixen determinades especialitats de caràcter organitzatiu i de constitució, que emfatitzen la remissió al dret privat.

Finalment, pel que fa a la configuració de les societats mercantils locals, hem de tornar a l'art. 85 de la LBRL que estableix que seran els estatuts de la societat els que definiran la forma de designació i el funcionament de la Junta General i del Consell d'Administració, així com els òrgans de direcció de les societats, sense incloure cap especialitat o referència a una altra norma. Tanmateix, la gestió d'una societat mercantil local presenta una sèrie de peculiaritats que la diferencien de les societats mercantils en el que una administració pública no en tingui el control, que tenen la seva raó de ser en la condició d'empresa pública, peculiaritats que es manifestaran en major mesura tant en la tutela que la corporació local exercirà sobre ella, com en els controls externs als quals estarà supeditada.

La normativa local deixa marge perquè sigui la pròpia entitat local qui reguli i organitzi la societat a través del que es disposi en els Estatuts Socials, amb aplicació del que es disposa en la normativa mercantil. Aquesta discrecionalitat no pot anar contra el que es disposa en la legislació mercantil referent als òrgans socials de les societats mercantils, per la qual cosa la societat haurà de comptar ineludiblement amb la Junta General de socis o accionistes i els administradors que, habitualment tindran la manera de consell d'administració, a més d'òrgans directius de caràcter més tècnic a càrrec d'un Director o Gerent.

La representació institucional de la Corporació en la societat es realitza a través de la Junta General, sent habitual en les societats locals que la Junta General sigui exercida pel Ple de l'Ajuntament com a representant de la corporació local, i seguint el criteri que ha marcat l'art. 90 del RSCL durant tant de temps. No obstant això, res impedeix que aquesta Junta General estigui constituïda d'una altra manera, donada la llibertat que marca la nova redacció de l'art. 85 ter de la LBRL quan estableix que seran els estatuts socials on s'estableixi la composició i funcionament de la Junta General de l'empresa.

Al consell d'administració li correspon la gestió i la representació de l'empresa el que comprèn la realització d'un conjunt d'actes diferents que tenen com a finalitat la realització de l'objecte social.

Pel que respecta al règim contractual amb tercers, al seu règim economicofinancer i pressupostari, la figura de la societat mercantil municipal i la EPEL no tenen a penes distinció. Tampoc a l'efecte del seu règim tributari ni de les prestacions que perceben totes dues dels clients tal com més endavant exposarem.

3.3.1.5 Distinció entre la EPEL i la Societat Mercantil Municipal

La distinció essencial entre l'EPEL i la Societat Mercantil Municipal radica en el fet que l'EPEL, a diferència de la societat mercantil municipal, pot dur a terme funcions administratives que, no obstant això, com ja hem vist hauran de preveure's al temps de la fundació de la mateixa i detallar-se els òrgans i el seu règim legal en aquest instant. No és una qüestió menyspreable, atès que l'entitat gestora pot tenir encomanada funcions que en un altre cas haurien de ser d'incumbència de l'Ajuntament com a ens titular del servei.

Així doncs , creiem que la principal distinció entre les dues figures és la capacitat de la EPEL d'assumir funcions administratives, possibilitat que no es dona en la societat mercantil municipal. Ens permetem reproduir el que referent a això es va disposar en la memòria del procés d'internalització del servei a Valladolid:

“Las entidades públicas empresariales, se cualifican por simultanear el ejercicio de potestades administrativas y de actividades prestacionales, de gestión de servicios o de producción de bienes de interés público, susceptibles de contraprestación. Según la definición que de ellas hace el artículo 103.1 de la Ley 40/2015, de 1 de octubre, de Régimen Jurídico del Sector Público, las entidades públicas empresariales son entidades de Derecho público, con personalidad jurídica propia, patrimonio propio y autonomía en su gestión, que se financian mayoritariamente con ingresos de mercado y que junto con el ejercicio de potestades administrativas desarrollan actividades prestacionales, de gestión de servicios o de producción de bienes de interés público, susceptibles de contraprestación.

Por otro lado, las sociedades mercantiles, de acuerdo con el artículo 113 de la Ley 40/2015, de 1 de octubre, de Régimen Jurídico del Sector Público se rigen por lo previsto en esta Ley, por lo previsto en la Ley 33/2003, de 3 de noviembre, y por el ordenamiento jurídico privado, salvo en las materias en que le sea de aplicación la normativa presupuestaria, contable, de personal, de control económico-financiero y de contratación. En ningún caso podrán disponer de facultades que impliquen el ejercicio de autoridad pública, sin perjuicio de que excepcionalmente la ley pueda atribuirle el ejercicio de potestades administrativas.

Para determinar cuál de las dos figuras jurídicas es más adecuada para la gestión del ciclo integral del agua de Valladolid se ha tenido en cuenta lo dispuesto en la Sentencia de 23 de noviembre de 2015 (rec. Casación 4091/2013) en la cual el Tribunal Supremo se ha pronunciado sobre los efectos respecto a la naturaleza jurídica de la contraprestación del servicio de abastecimiento de agua potable tras la supresión del párrafo segundo del artículo 2.2.a) de la Ley 58/2003. El Alto Tribunal considera que dicha contraprestación sigue manteniendo el carácter de tasa, con independencia de que el servicio lo preste la administración directamente o lo preste una sociedad mercantil municipal o privada en régimen de gestión indirecta.

Sobre este extremo se ha emitido informe del Consejo Económico Administrativo, que se adjunta a la Memoria, que avala la posibilidad de otorgar a la entidad pública empresarial, mediante previsión estatutaria, la potestad recaudatoria. De esta carecería la sociedad mercantil local, lo que confiere, a la entidad pública empresarial una mayor eficiencia respecto de la sociedad, al poder ejecutar la tarea de recaudación del ingreso, y por lo tanto, completar todas las fases derivadas de la gestión del servicio público”.

Les consideracions que es fan en aquesta memòria transcrita sobre la condició de taxa de la contraprestació que fan els usuaris per la prestació del servei ha quedat superada per la configuració de les prestacions públiques patrimonials no tributaries que ha establert la LCSP. Cal afegir que, com veurem amb més detall, la condició de prestació patrimonial no tributària per la contraprestació del serveis ho és tant si el servei el presta una EPEL com una Societat Mercantil Municipal.

3.3.2 Les formes de gestió indirectes

3.3.2.1 *El Contracte de concessió de serveis com la forma de prestació indirecta dels serveis públics*

L'única forma actualment vigent de gestió indirecta del servei d'abastament d'aigua, és el contracte de concessió de serveis que substitueix la figura del contracte de gestió de serveis públics vigent fins a la promulgació de la LCSP. En aquest sentit, l'article 284 de la LCSP disposa que

“La Administración podrá gestionar indirectamente, mediante contrato de concesión de servicios, los servicios de su titularidad o competencia siempre que sean susceptibles de explotación económica por particulares. En ningún caso podrán prestarse mediante concesión de servicios los que impliquen ejercicio de la autoridad inherente a los poderes públicos.”

El nou text, doncs, identifica el contracte de concessió de serveis com la forma de gestió indirecta dels serveis dels que és titular en el nostre cas l'Ajuntament de Palau-Solità i Plegamans, la qual cosa és còngrua amb la previsió via disposició addicional per la que la LCSP identifica al contracte de concessió de serveis successor del contracte de gestió de serveis públics que estava vigent fins a la promulgació de la nova llei.

Tanmateix, com ja hem dit abans, el contracte de serveis que ja en ocasió de l'anterior legislació generava dificultats en determinats supòsits per discernir-ne les diferències respecte de la concessió¹⁷, actualment també es pot adoptar com a forma de la prestació del servei

¹⁷ En el cas del servei d'abastament d'aigua la immensa majoria de contractes eren de gestió de serveis públics, en la modalitat de concessió o d'empresa mixta (fins i tot alguns d'ells, els més antics, d'arrendament). No es donava el supòsit ni tant sols de discussió sobre la seva naturalesa jurídica; cosa ben

d'abastament d'aigua potable atès que es preveu que el mateix pugui comportar inversions pel contractista, que la seva durada s'adeqüi a la recuperació de les mateixes i que percebi la seva retribució dels usuaris del servei. Ara bé, amb aspectes molt similars que en el cas de la concessió de serveis el que no es donaria és l'assumpció del risc operacional per part del contractista, per la qual cosa no contemplem aquesta modalitat contractual com una opció per a la prestació del servei d'abastament d'aigua potable al municipi de Palau-Solità i Plegamans.

3.3.2.1.1 Configuració del contracte de concessió de serveis

La concepció legal vigent del contracte de concessió de serveis prové del Dret comunitari, així la Directiva 2014/23/UE defineix a la concessió de serveis, en el seu article 5 com “un contracte a títol oneros celebrat per escrit, en virtut del qual un o més poders o entitats adjudicadors confien la prestació i la gestió de serveis diferents de l'execució de les obres contemplades en la lletra a) a un o més operadors econòmics, la contrapartida dels quals és bé el dret a explotar els serveis objecte del contracte únicament, o aquest mateix dret en conjunció amb un pagament”.

Es tracta d'una definició en negatiu respecte del contracte de concessió d'obres, sens dubte davant de la manca de l'homogeneïtat europea en configuració europea en el règim de prestació dels serveis públics amb drets exclusius.

Pel que fa a la LCSP, la seva definició del contracte de concessió de serveis es troba a l'article 15 que disposa:

“1. El contrato de concesión de servicios es aquel en cuya virtud uno o varios poderes adjudicadores encomiendan a título oneroso a una o varias personas, naturales o jurídicas, la gestión de un servicio cuya prestación sea de su titularidad o competencia, y cuya contrapartida venga constituida bien por el derecho a explotar los servicios objeto del contrato o bien por dicho derecho acompañado del de percibir un precio.

2. El derecho de explotación de los servicios implicará la transferencia al concesionario del riesgo operacional, en los términos señalados en el apartado cuarto del artículo anterior.”

L'essència del contracte de concessió de serveis rau en la transferència del risc operacional que l'article 14.4 de la LCSP el determina per l'assumpció del concessionari del risc de la demanda real de les obres o serveis objecte del contracte i el risc del *“suministro de las obras o servicios objeto del contrato, en particular el riesgo de que la prestación de los servicios no se ajuste a la demanda”*.

Per tancar conceptualment el que suposa la transferència del risc al concessionari, l'esmentat article 14 de la LCSP disposa:

“Se considerará que el concesionario asume un riesgo operacional cuando no esté garantizado que, en condiciones normales de funcionamiento, el mismo vaya a recuperar las inversiones realizadas ni a cubrir los costes en que hubiera incurrido como

diferent respecte del contracte de recollida de residus urbans del que sempre hi ha hagut un debat sobre la seva configuració, entre el contracte de serveis i el de la concessió.

consecuencia de la explotación de las obras que sean objeto de la concesión. La parte de los riesgos transferidos al concesionario debe suponer una exposición real a las incertidumbres del mercado que implique que cualquier pérdida potencial estimada en que incurra el concesionario no es meramente nominal o desdeñable.”

3.3.2.1.2 La limitació temporal del contracte de concessió de serveis

La limitació del temporal de la concessió de serveis és una tret essencial del contracte; ja ho era en els règims legals previs a la LCSP. En l'actualitat, però, la LCSP seguint la normativa europea ha vinculat molt més explícitament la durada del contracte al període necessari pel concessionari per a la recuperació de les inversions, en ares a que s'estableixi en els períodes adequats la necessària licitació per a la prestació més eficient del servei concessionat.

Així ho diu l'article 29.6 de la LCSP quan disposa que:

“6. Los contratos de concesión de obras y de concesión de servicios tendrán un plazo de duración limitado, el cual se calculará en función de las obras y de los servicios que constituyan su objeto y se hará constar en el pliego de cláusulas administrativas particulares.

Si la concesión de obras o de servicios sobrepasara el plazo de cinco años, la duración máxima de la misma no podrá exceder del tiempo que se calcule razonable para que el concesionario recupere las inversiones realizadas para la explotación de las obras o servicios, junto con un rendimiento sobre el capital invertido, teniendo en cuenta las inversiones necesarias para alcanzar los objetivos contractuales específicos.”

Per establir el període de recuperació de la inversió la LCSP remet a la regulació continguda al Reial decret 55/2017, de 3 de febrer, pel qual es desenvolupa la Llei 2/2015, de 30 de març, de desindexació de l'economia espanyola, on s'estableix una fórmula amb la finalitat de determinar el període de revisió dels preus. Mitjançant aquesta fórmula es fixa per un determinat rendiment i un volum d'inversions, el període que ha de tenir la concessió i ho fa, per cert, de forma que limita bastant la seva durada.

El que hem exposat en aquest apartat sobre la durada de la concessió ens porta a que ineludiblement l'Ajuntament de Palau-Solità i Plegamans haurà de valorar per a la contractació del Servei mitjançant un contracte de concessió, aquelles inversions necessàries ja que aquest valor determinarà un aspecte fonamental del contracte com és el de la seva durada¹⁸.

En tot cas, hi ha endemés un límit màxim de durada del contracte de concessió que és de quaranta o vint-i-cinc anys tot de depenent, respectivament que compreguin o no execució d'obres, juntament amb l'explotació del servei.

¹⁸ En tot cas en aquest document hem valorat el volum d'inversions a emprendre per tal de determinar-ne tot un conjunt d'aspectes economicofinancers comparatius entre les distintes formes de gestió del servei.

3.3.2.1.3 Règim de prestació del contracte de concessió

El règim d'execució del contracte de concessió de serveis està contemplat als articles 287 a 296 de la LCSP.

Si fem una recapitulació dels esmentats preceptes i per evitar-ne la seva transcripció, podem dir que mitjançant el contracte de concessió de serveis

- El concessionari s'obliga a prestar el servei d'acord amb el que disposa la documentació contractual (plecs, oferta, contracte). En aquest sentit, com tot servei públic s'haurà de prestar amb les notes de continuïtat, accessibilitat i assequibilitat que es reguli en l'esmentada documentació i en aquella continguda al reglament del servei, al qual es subjectarà el concessionari en el moment de fer la seva oferta.
- L'Ajuntament conservarà en tot cas la titularitat del servei i en tindrà el poder de policia (vigilància, inspecció, direcció).
- El concessionari dins del risc assumit, indemnitzarà als tercers dels danys que ocasioni.
- La retribució del concessionari s'establirà contractualment i consistirà en la percepció de les tarifes del servei que tindran la consideració de prestacions patrimonials públiques no tributàries.
- El concessionari té l'obligació de dur a terme una comptabilitat diferenciada als efectes oportuns, dels ingressos i despeses del contracte objecte de concessió.
- Es possible l'exigència d'un cànon concessional, com una prestació addicional del concessionari, a càrrec de la tarifa convinguda i com a participació de l'ens concedent en el resultat econòmic del servei concedit.
- L'Ajuntament té el dret de modificar el contracte i les tarifes, per raons d'interès públic, en tot cas amb les limitacions i condicions que estableix la mateixa LCSP per a la modificació dels contractes i amb la compensació econòmica al concessionari quan li causi algun perjudici.
- Es manté l'obligació del manteniment del reequilibri economicofinancer del contracte en els casos de modificació del contracte per part de l'Ajuntament concedent i per un cas de força major dels que explícitament es contemplen a la LCSP. L'incompliment de les previsions de la demanda del servei en cap cas donaran lloc al restabliment de l'equilibri economicofinancer del contracte.
- El concessionari té el dret del desistiment del contracte quan per determinades circumstàncies es modifiqui el contracte i el mateix vingui a ser extraordinàriament oneros per al concessionari.
- Finalitzat el contracte es produirà la reversió d'acord amb les previsions que en els plecs de condicions es determinin i respecte dels elements que preferiblement es detallin en els plecs.
- La LCSP manté la prohibició de la subcontractació per part del concessionari de tot allò que no siguin prestacions accessòries.

Pel que fa a la revisió dels preus del contracte, el servei d'abastament d'aigua potable participa d'algunes particularitats que tot seguit exposem. Així, l'article 103 de la LCSP disposa el règim general de la revisió de preus, en seu punt 1 es disposa:

“Los precios de los contratos del sector público solo podrán ser objeto de revisión periódica y predeterminada en los términos establecidos en este Capítulo.

Salvo en los contratos no sujetos a regulación armonizada a los que se refiere el apartado 2 del artículo 19, no cabrá la revisión periódica no predeterminada o no periódica de los precios de los contratos.”

Cal tenir present que l'article 19 de la LCSP disposa que no es consideraran contractes subjectes a regularització harmonitzada els contractes de concessió adjudicats per a:

“1.º La puesta a disposición o la explotación de redes fijas destinadas a prestar un servicio al público en relación con la producción, el transporte o la distribución de agua potable;

2.º El suministro de agua potable a dichas redes.

Asimismo, tampoco se considerarán sujetos a regulación armonizada los contratos de concesión que se refieran a uno de los objetos siguientes o a ambos que estén relacionadas con una de las actividades contempladas en los números 1.º y 2.º anteriores:

I. Proyectos de ingeniería hidráulica, irrigación o drenaje, siempre que el volumen de agua destinado al abastecimiento de agua potable represente más del 20 por ciento del volumen total de agua disponible gracias a dichos proyectos o a dichas instalaciones de irrigación o drenaje, o

II. Eliminación o tratamiento de aguas residuales.”

Respecte de l'anterior, la LCSP és molt restrictiva respecte dels supòsits en els quals s'admet la revisió de preus, partint de la premissa que els preus d'aquells contractes que tenen un període de la recuperació de la inversió igual o inferior als 5 anys no són revisables. Ara bé, el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 103 de la LCSP preveu que els contractes que no estiguin subjectes a regulació harmonitzada, com en el cas dels contractes de concessió de serveis que tinguin per objecte el cicle de l'aigua, puguin ser objecte de revisions periòdiques no determinades.

Per tant, encara en el supòsit en què per causa de ser el període de contracte igual o inferior a 5 anys, no es pugui recórrer al sistema de revisió periòdica i no determinada, el concessionari podrà acudir a la revisió periòdica no determinada, la qual cosa comporta que haurà de justificar la revisió mitjançant l'elaboració d'una memòria econòmica específica que justifiqui la revisió, tenint en compte que, segons determina expressament la Llei de Desindexació de l'Economia Espanyola, en el seu article 5, en la revisió no es poden incloure (i) la variació de les amortitzacions, (ii) les despeses generals o d'estructura (iii) el benefici industrial (iv) i pel que fa a la mà d'obra i despeses financeres se subjecten a les limitacions establertes en l'RD 55/2017, que es refereixen en essència a l'evolució dels mateixos per al sector públic.

L'assumpció del risc operacional per part del concessionari i la figura de la revisió de preus mitjançant la revisió periòdica i no determinada, són difícils de conjugar. Ja ho és en els contractes actualment vigents de concessió, on el concessionari suporta el risc i ventura i s'estableix la figura del manteniment de l'equilibri economicofinancer del contracte, sobre la premissa i condicionat per la necessitat de la continuïtat del servei que és una de les pedres angulars del funcionament dels serveis públics. En la pràctica aquesta situació fa que el

concessionari moltes vegades aconsegueixi evitar les pèrdues, en reconèixer-se-li tant l'evolució dels costos, com el volum de les vendes, la qual cosa sempre li garanteix un preu unitari (m³) que li retribueixi no sols els costos sinó el marge de benefici de l'activitat.

En tot cas, el nou règim de revisió de preus i l'assumpció del risc operacional tal com es configura legalment, fa que la revisió dels preus del contracte es constrenyi a l'evolució dels costos del servei, sense que, com hem vist s'alteri la recuperació de les inversions del concessionari per l'evolució de l'oferta i la demanda (en aquest sentit això és congruent amb la prohibició de la Llei de la Desindexació d'incloure en la revisió de preus la variació de les amortitzacions), ni despeses generals, d'estructura o el marge resultant.

3.3.2.1.4 Procediment per a la contractació de la concessió de serveis

La regulació del procediment del contracte de concessió de serveis públics està continguda, bàsicament en els articles 284 i 285 de la LCSP.

L'article 284 estableix que prèviament a l'expedient administratiu de contractació, en els casos en què es tracti de serveis públics, haurà d'haver-se establert el seu règim jurídic, que declari expressament que l'activitat de què es tracta queda assumida per l'Administració respectiva com a pròpia d'aquesta, determini l'abast de les prestacions en favor dels administrats, i reguli els aspectes de caràcter jurídic, econòmic i administratiu relatius a la prestació del servei. Aquest tràmit, atès que ja ens trobem davant de la finalització d'un contracte de concessió ja estaria complimentat i no caldria fer-lo.

Pel que fa a l'expedient de contractació de concessió de serveis, el mateix particularment haurà de comptar amb:

a) Estudi de viabilitat economicofinancera dels serveis

En els contractes de concessió de serveis la tramitació de l'expedient anirà precedida de la realització i aprovació d'un estudi de viabilitat dels mateixos o en el seu cas, d'un estudi de viabilitat economicofinancera, que tindran caràcter vinculant en els supòsits en què conclouguin en la inviabilitat del projecte. En els casos en què els contractes de concessió de serveis comprenguin l'execució d'obres, la tramitació d'aquell anirà precedida, a més, quan escaigui de conformitat amb el que es disposa en l'article 248.1, de l'elaboració i aprovació administrativa de l'Avantprojecte de construcció i explotació de les obres que resultin precises, amb especificació de les prescripcions tècniques relatives a la seva realització; i, a més, de la redacció, supervisió, aprovació i replanteig del corresponent projecte de les obres.

En aquest estudi s'inclourà o formarà part d'ell, el projecte d'explotació, comprendrà un estudi econòmic administratiu del servei, el seu règim d'utilització i les particularitats tècniques que resultin precises per a la seva definició (art.183.1 RGC).

b) Els plecs de clàusules administratives particulars i de prescripcions tècniques

D'acord amb la LCSP, els plecs de clàusules administratives particulars i de prescripcions tècniques hauran de fer referència, almenys, als següents aspectes:

- i. Definiran l'objecte del contracte, havent de preveure la realització independent de cadascuna de les seves parts mitjançant la seva divisió en lots.
- ii. Fixaran les condicions de prestació del servei i, en el seu cas, fixaran les tarifes que haguessin d'abonar els usuaris, els procediments per a la seva revisió, i el cànon o participació que hagués de satisfer-se a l'Administració.
- iii. Regularan també la distribució de riscos entre l'Administració i el concessionari en funció de les característiques particulars del servei, si bé en tot cas el risc operacional li correspondrà al contractista.
- iv. Definiran els requisits de capacitat i solvència financera, econòmica i tècnica que siguin exigibles als licitadors, podent fixar-se diferents requisits de solvència en funció de les diferents fases del contracte de conformitat amb el que es disposa en l'article 86.3, a l'efecte d'una possible cessió en els termes establerts en l'article 214.2.c).
- v. Preveuran també la possibilitat que es produeixi la cessió del contracte de conformitat amb el que es preveu en l'article 214.
- vi. Han de establir i regular les funcions de la figura del responsable del contracte.

Les anteriors especificacions es completen amb el previst a l'article 67.4 del Reglament General de Contractació

c) Informe de l'Oficina Nacional d'Avaluació

La LCSP contempla l'Oficina Nacional d'Avaluació, la composició i el funcionament de la qual es realitzés mitjançant ordre del MHAP, que té com a finalitat analitzar la sostenibilitat financera dels contractes de concessions d'obres i contractes de concessió de serveis públics:

- i. Quan es realitzin aportacions públiques a la construcció o a l'explotació de la concessió, així com qualsevol mesura de suport al finançament del concessionari.
- ii. Les concessions d'obra pública i els contractes de gestió de serveis en les quals la tarifa sigui assumida totalment o parcialment pel poder adjudicador concedent, quan l'import de les obres o les despeses de primer establiment superin un milió d'euros.

3.3.2.1.5 Algunes consideracions finals sobre els plecs de condicions reguladors del contracte de concessió de serveis.

Com hem vist, la principal característica del contracte de concessió és la transferència del risc al concessionari la qual cosa pot ser un argument o consideració de molt pes alhora de prendre la decisió de la forma de gestionar el servei. Tanmateix, aquesta transferència del risc considerem que s'ha de fer sense perdre de vista que el servei sempre restarà de titularitat de l'Ajuntament de Palau-Solità i Plegamans i que per moltes raons aquesta entitat haurà de tenir eines de control i informació que li permetin complir amb les seves funcions i que, en bona part permetran corregir els efectes que actualment molts sectors de la societat recreen a aquesta forma de gestió dels serveis públics.

En aquest sentit, els plec de condicions reguladors de les condicions administratives, econòmiques i tècniques sobre les que es regula el servei (el seu objecte i abast) a més de la

forma d'adjudicació del contracte, tenen una importància crucial atès que com ha dit de forma reiterada la jurisprudència són *lex inter partes*; és a dir que estableixen el primer marc normatiu al que han de regir les parts el seu comportament.

Abans hem cridat l'atenció sobre la durada del contracte de concessió de serveis que ve molt condicionat pel volum de les inversions; per raó de l'abans esmentada normativa reguladora de la desindexació, la durada del contracte concessional es veu condicionada a la baixa. La molt més curta durada dels contractes genera que, a diferència del que succeïa en els contractes de concessió del servei d'abastament d'aigua que s'han fet fins ara, s'hagi de regular molt adequadament els efectes de la finalització del contracte, en particular la reversió i molt accentuadament en l'accés als sistemes d'informació de tot ordre que es veuen implicats en l'activitat de l'abastament d'aigua.

Per altra banda, són molt particularment els plecs de condicions qui poden regular aspectes com la intervenció del responsable del contracte que malgrat ser ara una figura obligatòria cal dotar de contingut, l'accés d'una forma immediata i compartida de la informació del concessionari en la gestió del servei i en general el control que sobre el servei hagi de tenir l'Ajuntament per adequar les prestacions de totes les parts al que es va convenir contractualment i preveure l'eventual successió dels prestadors del servei.

3.4 El procediment per a la determinació de forma de gestió dels serveis públics

El procediment per decidir la forma de gestió dels serveis públics reservats a les entitats locals, no és una qüestió plenament pacífica pel que fa a la doctrina administrativa i ha suscitat tot un seguit de controvèrsies que han arribat als tribunals. Per una banda, hi ha una interpretació de la normativa continguda en la LRBRL que entén que la decisió sobre la gestió dels serveis públics, especialment els reservats per mandat legal, entra dins de l'àmbit de la potestat autoorganitzativa i que per tant, es subjecta al que disposa l'article 85 de la LRBRL, tot diferenciant-la del supòsit de les iniciatives econòmiques de les entitats públiques locals, que procedimentalment estarien recollides a l'article 86 de la LRBRL i a l'article 97.1 del TRRL¹⁹. Una altra interpretació de la normativa entén que la determinació de la forma de gestió del servei reservat, en tot cas, està subjecta al que disposen els articles 86 de la LRBRL i 97 del TRRL reguladors del procediment de la implantació d'activitats econòmiques per part de l'ens local.

La jurisprudència s'ha pronunciat en el sentit favorable a la primera de les tesis, és a dir que ha considerat que la determinació de la forma de gestió d'un servei de la seva competència, no entra

¹⁹ En aquest sentit, Francisco Sosa Wagner en el seu clàssic volum *La gestión de los Servicios Públicos Locales* (2008), pag. 52, quan diu "fuera de estas previsiones [es refereix a limitacions establertes legalment sobre les formes d'organització dels serveis públics] la libertad de la Corporación es total para optar ente cualesquiera de las formas previstas en el artículo 85 de la LRBRL ¿Y otras? Dicho en otros términos. ¿es posible utilizar alguna fórmula no prevista en el elenco del precepto citado? Mi contestación es afirmativa pese a su redacción ... y ello porqué así lo impone la potestad de autoorganización de las Corporaciones locales, la más significada seña de identidad de su autonomía ...". Per l'autor "... las formas de gestión son una expresión de la potestad de organización de sus servicios que las entidades locales ostentan".

en el concepte d'establiment d'una activitat econòmica. Així la Sentència del Tribunal Suprem de 23 de maig de 1997, Sentències de Tribunal Superior de Justícia d'Andalusia de 3 d'abril i de 30 de març i l'emblemàtica Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Castilla i Lleó, de 3 d'octubre que va dirimir sobre el procediment de canvi de gestió de l'abastament d'aigua al municipi de Valladolid.

Tanmateix, en el cas de Catalunya la legislació és més aclaridora, bàsicament per raó del que determina l'article 244 del TRLMC que estableix el règim per a l'establiment de l'activitat econòmica quin objecte sigui prestar un servei públic essencial reservat per la llei als ens locals.

El ROAS distingeix entre l'establiment dels serveis públics locals, la prestació i la forma de gestió d'aquests serveis. No obstant això, en els supòsits com el que aquí ens ocupa en que s'ha d'implantar o crear un servei, el procediment és únic, tal com veurem a continuació.

El procediment per a l'establiment dels serveis es regeix pels articles 243 a 250 del TRLMC i pels articles 159 i 160 del ROAS.

Els tràmits són els següents:

- i) Iniciativa dels òrgans competents dels ens locals o els veïns per a l'establiment del servei. Tractant-se en aquest cas de l'Ajuntament de Palau-Solità i Plegamans, l'òrgan competent és el Consell Plenari (art 243.2 a) TRLMC.
- ii) En l'acord inicial s'haurà de designar una comissió d'estudi integrada per membres de l'ens local, personal tècnic i representants dels usuaris. Si bé el ROAS només preveu la designació de la comissió d'estudi per als supòsits d'exercici d'activitats econòmiques i d'implantació de serveis en règim de monopoli (art. 143 i 183), no en règim de lliure concurrència (art.159), el TRLMC l'exigeix en tots els supòsits (art. 243 i 244). En qualsevol cas, la comissió d'estudi s'hauria de crear igualment atès que s'exigeix també per a l'elaboració del reglament del servei (art. 62 ROAS)²⁰.

Malgrat que l'art. 145 del ROAS preveu que la comissió d'estudi ha de lliurar la memòria en el termini màxim de 3 mesos i que l'incompliment d'aquest termini comporta el cessament automàtic dels seus membres i la caducitat del procediment si no es designa una nova comissió, aquest article només resulta aplicable al procediment d'establiment del servei en règim de monopoli (art.143.2 i 183.1 ROAS). A més, tal i com veurem més endavant, no es donen els requisits previstos a la legislació bàsica reguladora del procediment administratiu comú perquè es produeixi la caducitat del procediment.

- iii) Redacció dels documents necessaris per part de la comissió d'estudi designada: memòria justificativa, un projecte d'establiment i un reglament que estableixi el règim jurídic de la prestació amb el contingut de l'article 159 del ROAS. L'expedient s'ha d'acompanyar amb els informes preceptius. Segons l'art. 54 del TRRL serà necessari informe previ del Secretari i, a més, de l'Interventor (art. 4.1 b) 5º del Reial decret 128/2018, de 16 de març,

²⁰ Cal portar aquí a col·lació la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, 1059/2007, de 28 de desembre, en la qual s'anul·lava l'acord de l'Ajuntament de Fogars de la Selva per no formar part de la comissió d'estudi cap representant dels usuaris del servei.

pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional).

- iv) El ROAS (art. 262.2) preveu el nomenament d'un interventor tècnic perquè les obres i les instal·lacions afectades passin a la corporació.
- v) Presa en consideració dels documents elaborats per la comissió d'estudi per part del Consell Plenari, el que es tradueix en una aprovació inicial i informació pública de l'expedient per un termini de trenta dies.
- vi) Simultàniament al tràmit anterior, audiència als interessats i informe dels municipis afectats (art. 79 d) del Reglament Metropolità).
- vii) Resposta als suggeriments formulats en fase d'informació pública, informes municipals i al·legacions.
- viii) Sotmetiment de l'expedient a l'òrgan competent –Consell Plenari- per acordar l'establiment del servei, aprovació del projecte i el reglament i preveure els efectes econòmics que se'n derivin, amb remissió a la liquidació del contracte. El ROAS exigeix la majoria absoluta per a l'aprovació de l'establiment del servei quan s'estableix el servei en règim de monopoli (art. 183.2 ROAS, art.114.2 h) TRLMC).

En el procediment d'establiment del servei també s'ha de determinar la seva forma de gestió (art. 159.2 b) ROAS). Si fos gestió directa, s'hauria de donar compliment a l'art. 85.2 LRBRL, quan demana que si la gestió és presta mitjançant una entitat pública empresarial local o una societat mercantil local, el capital de la qual sigui de titularitat pública ha d'acreditar-se especialment que aquestes formes són més sostenibles y eficients que las formes indiferenciadas. I s'afegeix que *“deberá constar en el expediente la memoria justificativa del asesoramiento recibido que se elevará al Pleno para su aprobación en donde se incluirán los informes sobre el coste del servicio, así como, el apoyo técnico recibido, que deberán ser publicitados. A estos efectos, se recabará informe del interventor local quien valorará la sostenibilidad financiera de las propuestas planteadas, de conformidad con lo previsto en el artículo 4 de la Ley Orgánica 2/2012, de 27 de abril, de Estabilidad Presupuestaria y Sostenibilidad Financiera”*.

El procediment d'establiment del servei i determinació de la forma de gestió no té un termini específic de resolució, per la qual cosa és d'aplicació el termini general de 3 mesos previst a l'art. 21.3 de la Llei de Procediment Administratiu Comú de l'Administració Pública (**LPACAP**). No obstant, no resultaria d'aplicació l'art. 25.1 b), de la LPACAP conforme el qual *“En els procediments en què l'Administració exerceixi potestats sancionadores o, en general, d'intervenció, susceptibles de produir efectes desfavorables o de gravamen, es produeix la caducitat. En aquests casos, la resolució que declari la caducitat ha d'ordenar que s'arxivin les actuacions, amb els efectes que preveu l'article 95”*, atès que es tracta d'establir un servei públic, és a dir, d'una activitat prestacional. Per tant, atès que no s'exerceixen potestats sancionadores o d'intervenció susceptibles de produir efectes desfavorables o de gravamen, la superació del termini de 3 mesos no comporta la caducitat del procediment. El canvi de forma de gestió tampoc pot produir efectes desfavorables atès que el prestador privat no té cap dret a que es mantingui una gestió privada.

En qualsevol cas, per raons de seguretat jurídica el procediment no pot estar indefinidament obert i, en la mesura que fos possible, s'hauria d'acudir en el seu cas a les possibilitats legals de suspensió de terminis que preveu l'article 22 de la LPACAP.

3.4.1 El contingut de la Memòria

En la memòria hauran de consignar-se els motius que condueixen a les decisions adoptades, i haurà de justificar-se la forma de gestió escollida, les referències imprescindibles a la liquidació del contracte -que necessàriament hauran de ser provisionals-, i l'obligació de l'Ajuntament de conservar els béns afectes al servei.

La memòria també ha de contenir un projecte de tarifes del servei (art. 244 c) TRLMC).

Per la seva banda, el Projecte d'establiment del servei, d'acord amb l'art. 159.2 ROAS, ha de contenir els aspectes següents:

- Les característiques del nou servei
- La seva forma de gestió.
- Les obres, béns i les instal·lacions necessàries per a la prestació amb indicació si s'escau de les que hagi de realitzar el contractista
- L'estudi econòmic-financer i si s'escau les tarifes a percebre
- En el supòsit de gestió indirecta el cànon o la participació que hagi de percebre l'ens local, i la compensació econòmica que si s'escau aquest hagi de satisfer.
- El règim estatutari dels usuaris.

Davant la íntima vinculació entre el contingut de la memòria i el projecte d'establiment es podria elaborar un únic document que inclogui tota la informació preceptiva.

Pel que fa al reglament del servei, ha de preveure el règim jurídic de la prestació las contraprestacions econòmiques a percebre dels usuaris si es tracta de tarifes (art. 20 del TRLRHL, en redacció donada per la LCSP17).

3.5 Els criteris per la determinació de la forma més idònia de prestació del Servei

El servei d'abastament d'aigua ha de ser econòmicament-financera autosuficient. És a dir, els ingressos propis del servei (ja tingui la consideració de taxa o de Prestació Patrimonial no Tributaria definida a l'article 289.2 i a la Disposició Final 12 de la Llei 9/2017, de Contractes de Sector Públic) han de cobrir les despeses i necessitats del servei.

Per altre banda, el pes relatiu de l'amortització, finançament i gestió dels actius en els comptes de resultats és molt elevat, en comparació amb la resta de serveis públics locals. La sostenibilitat financera i la capacitat de finançament d'inversions han de tenir, forçosament, la major rellevància en la presa de decisió sobre els models de gestió.

La Ley 27/2013, de 27 de diciembre, de racionalización y sostenibilidad de la Administración Local (**LRSAL**) estableix expressament que l'elecció de la forma de gestió ha de tenir particularment en compte els principis de sostenibilitat financera i eficiència en l'assignació dels recursos públics.

També estableix aquest criteri l'article 85.2 de la Llei de Bases de Règim Local, que hem transcrit en l'anterior punt 4 d'aquest document.

La valoració de la sostenibilitat i eficiència haurà d'atendre tres aspectes:

- L'estabilitat pressupostària de les administracions públiques, acomplint la prohibició d'incórrer en dèficit establert en l'article 11.2 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera (**LOEPSF**), havent-se d'assolir l'equilibri o superàvit estructural en termes de capacitat de finançament (article 135 CE, article 3 LOEPSF). Concretament, per a les entitats locals, l'art. 11.4 LOEPSF, imposa l'equilibri o superàvit anual, i no en el cicle econòmic com succeeix per a l'Estat i les CCAA.
- La sostenibilitat financera que, tal com establert a l'art 4.2 de la LOEPSF, és la capacitat per finançar compromisos de despesa presents i futurs dins dels límits de dèficit i deute públic, de conformitat amb el que estableix aquesta Llei i la normativa europea.
- La regla de despesa, en els termes previstos als articles 12 i 13 de la LOEPSF, és a dir, limitant l'increment de despesa pública a un màxim equivalent al creixement nominal del PIB, amb independència de que l'administració en qüestió disposés de major capacitat o liquiditat, evitant així que en èpoques de bonança econòmica siguin adquirits compromisos insostenibles en el futur.

La valoració de la sostenibilitat i l'eficiència no ens ha de conduir a saber si l'elecció del consistori és sostenible i eficient, sinó que d'acord amb la literalitat de la norma i les interpretacions que s'han donat de la mateixa, ha de conduir a saber quina és la forma de gestió del servei més sostenible i eficient. Per tant, de l'anàlisi de les distintes formes de gestió del servei no en sortirà una opció sobre distintes formes que siguin sostenibles totes elles, sinó que només una d'elles s'ajustarà a Dret, la qual serà la més sostenible i eficaç segons l'estudi economicofinancer que es dugui a terme. Per tant, la legislació ha introduït un element reglat en l'exercici discrecional d'una potestat que s'incardina, al seu torn, en la potestat d'autoorganització que té l'ens local. Aquest exercici de decisió de la forma de gestió del servei passa a dependre de la valoració, fonamentalment econòmica, de la forma més adequada des de la perspectiva de la sostenibilitat i l'eficiència, i s'ha d'afegir que passarà a ser objecte d'un eventual control jurisdiccional.

Ara bé, tots aquests criteris ens parlen més aviat dels ingressos i despeses a cobrir, sota els conceptes de sostenibilitat i estabilitat pressupostària, que no de criteris d'eficiència en la utilització de recursos econòmics.

En tot cas, no trobem a la legislació, uns criteris definits per a la mesura de l'eficiència i de la sostenibilitat, més enllà de suggerir tenir en compte qüestions relatives a possible economies d'escala, així com la obligació de contemplar en l'anàlisi la rendibilitat econòmica i l'obligada recuperació de la inversió. De fet, com ja hem dit al Preàmbul, els propis conceptes d'eficàcia i eficiència no estat explícitament definits a la legislació, si bé sí que podem establir que l'eficàcia té a veure amb l'assoliment dels objectius establerts i l'eficiència amb els recursos a esmerçar per

l'esmentat assoliment. Per tant, en bona lògica, no existirà l'eficiència sense l'eficàcia, o, dit d'una altra forma la primera d'elles segueix a la segona. Això és rellevant atès que, en tot cas, no ha deixat de formar part de les facultats discrecionals de l'Administració la determinació dels objectius que el servei ha d'abastar, la qual cosa conformarà en primer lloc la determinació de com i en quines condicions es presta el servei. Aquesta determinació del servei, configurarà en primer lloc l'eficàcia de la forma de la seva prestació, a la que seguidament s'haurà de determinar la forma més eficient que com a concepte es diferencia de la eficàcia en que mentre que aquesta és de caràcter binari (és eficaç o no), l'anàlisi de l'eficiència ens ha de dur a aquella forma de gestió que ho és més que la resta.

Per altra banda, la LOEPSF és de plena aplicació al sector de les administracions públiques, d'acord el Reglament (UE) 549/2013 del Parlament Europeu i del Consell de 21 de maig de 2013.

La resta d'entitats públiques empresarials, societats mercantils i resta d'ens de dret públic no incloses al sector de les administracions públiques, però dependents d'elles, també tenen consideració de sector públic, i per tant sotmeses a la LOEPSF en aquelles determinacions que els hi afectin, tal com està disposat al seu article 2.2.

Així, dins de la gestió directa, les formes de gestió per la pròpia entitat i organisme autònom local resten totalment sotmeses a la LOEPSF, mentre que les formes de gestió directa mitjançant societat mercantil o entitat empresarial queden únicament sotmeses als preceptes que facin una referència explícita a dits ens, i això sempre que, d'acord amb el Reglament del Sistema Europeu de Comptes estiguin classificades dins del sector empreses no financeres, el que significa que la major part majoritària dels seus ingressos han de tenir el caràcter d'ingressos de mercat (hem dit al punt 3.1 que la prestació del servei és una activitat econòmica es sotreu de les regles de mercat atès que s'atribueix la seva titularitat i la responsabilitat de la seva prestació a una entitat local, però això no exclou que els seus ingressos no tinguin consideració d'ingressos de mercat, tal com el Ministerio de Hacienda ha considerat repetidament), tal com hom considera que succeeix amb les empreses públiques que operen en el sector de l'aigua i que es financin majoritàriament amb taxes o tarifes directament dels usuaris del servei, i que, per tant, queden classificades com a empreses no financeres.

Cas diferent fora la utilització d'una societat mercantil pública de la qual els ingressos només en part provinguessin de mercat, essent un altre part transferències de l'Ajuntament, en quin cas podrien quedar fora de la classificació d'empreses no financeres, quedant en les mateixes condicions que les formes de gestió no personificades i que els Organismes Autònoms amb total sotmetiment a la LOEPSF.

El que també és clar és que les limitacions de la LOEPSF no serien en cap cas aplicables als operadors en formes de gestió indirecta.

Com a resum de tot l'anterior, l'estructura financera del servei ha de fonamentar-se en les taxes o tarifes (Prestacions Patrimonial no Tributaries, PPnT) que es percebin dels usuaris, i aquestes han de ser suficients per a cobrir les despeses d'explotació, la recuperació de les inversions i els costos financers associats. Això ha de ser així per aplicació de la normativa esmentada, i sigui

quina sigui la forma de gestió. Per tant, des d'un punt de vista pressupostari, la implantació del servei tindrà un impacte neutre en qualsevol de les formes de gestió possibles.

Per últim, i tot considerant aquest impacte neutre sobre els aspectes pressupostaris, resulta del tot innegable que aquella forma de gestió capaç de prestar el servei, a igualtat de nivell de servei, inversions del mateix incloses, amb una taxa o tarifa (PPnT) menor, i garantint la sostenibilitat del mateix, estarà demostrant ser la més eficient. No hem de perdre de vista que la pròpia legislació reguladora del control de costos dels serveis locals estableix paràmetres de comparació entre la gestió directa y la indirecta, mitjançant, respectivament, els costos en els que incorre l'ens local per a la seva prestació i l'import de la contraprestació que percep el gestor privat encomanat del servei²¹.

Aquest enfoc de cercar la forma de gestió capaç de prestar el servei de forma sostenible amb la menor taxa o tarifa, com a prova d'eficiència sembla ser, doncs, l'adient per acreditar la millor forma de gestió als efectes previstos a la legislació aplicable, així com al efectes de l'interès general, atès que és el ciutadà, i no l'administració, qui sufragarà el cost del servei.

Pot ser, únicament, en el cas d'una gestió indirecta on l'administració percepés un Cànon que pugui revertir en la ciutadania, admetria un anàlisi més global, en el que, a més d'observar una taxa o tarifa més baixa, calgués contemplar el benefici, també per a la ciutadania, derivat de l'aportació d'aquest cànon, quina justificació rau en la participació de l'ens local en els beneficis que per al concessionari reporta la prestació del servei. Però no és menys cert que aquest cànon, tot i ser aportat per l'empresari, tindrà una repercussió en el preu per aquest ofert, de tal manera que l'anàlisi d'aquest cas es redueix a restar a la seva tarifa el import del cànon.

Orientem doncs la nostra justificació de la forma de gestió òptima a l'anàlisi de les tarifes necessàries per a cadascuna de les formes de gestió.

²¹ En aquest sentit així ve establert en l'Ordre HAP 2075/2014 de 6 de novembre, sobre el Càlcul del cost efectiu dels serveis, que desenvolupa el previst a l'article 113 ter de la LRBRL.

4 PROJECTE DEL SERVEI. CARACTERÍSTIQUES FÍSQUES

Entenem per característiques físiques del servei el conjunt de dades no econòmiques que el defineixen, entre les quals, amb caràcter bàsic i prioritari, la població a abastir, els usos a abastir, els cabals necessaris, la provenença dels mateixos, però també les característiques físiques de la infraestructura existent.

Descrivim en aquest apartat aquestes característiques físiques.

4.1 Característiques poblacionals i de consums a abastir del Servei

4.1.1 Població

Segons l'Institut d'Estadística de Catalunya (INDESCAT), de la Generalitat de Catalunya, la població al 2019 del municipi de Palau-Solità i Plegamans va ser de 14.771 persones.

La projecció de l'INDESCAT en escenari mitjà²², per al 2021 situa la població de Palau-Solità i Plegamans en 14.944 persones.

El darrer estudi de tarifes aprovat afirma que, sobre una població de 14.494 persones (any 2016), les unitats de consum en que es distribueix aquesta població són les següents:

Domèstic General	Comercial	Industrials	Obres	BCI	Municipals	Alta	Total
4.439	504	32	78	126	80	1	5.260

Sobre aquestes dades farem una extrapolació: considerem una linealitat en les unitats de consum en proporció directa a l'increment poblacional, tot considerant que aquest increment poblacional segueix la tendència de l'INDESCAT, general per a Catalunya, en l'escenari mitjà. Amb aquestes premisses obtenim la següent projecció per al període de 10 anys a partir del 2021 inclòs:

Any	Domèstic General	Comercial	Industrials	Obres	BCI	Municipals	Alta	Total
2.021	4.577	520	33	80	130	82	1	5.423
2.022	4.601	522	33	81	131	83	1	5.452
2.023	4.624	525	33	81	131	83	1	5.480
2.024	4.646	528	33	82	132	84	1	5.506
2.025	4.668	530	34	82	132	84	1	5.531
2.026	4.689	532	34	82	133	84	1	5.556
2.027	4.709	535	34	83	134	85	1	5.580
2.028	4.730	537	34	83	134	85	1	5.605

²² Tot i amb les noves incerteses obertes per la crisi sanitària del CoVid19, estimem el creixement poblacional amb l'índex d'escenari mitjà general de Catalunya, sense afegir els efectes de possibles tendències particulars del municipi de Palau-Solità i Plegamans.

2.029	4.752	540	34	83	135	86	1	5.631
2.030	4.773	542	34	84	135	86	1	5.656

S'adjunta com a **Annex 1** la descomposició d'aquestes dades d'acord amb l'escandall segons usos i diàmetres de comptadors que tenen diferenciació tarifaria, tot partint de les darreres dades reals conegudes (setembre del 2016).

4.1.2 Consums

Al llarg de la concessió l'estructura de tarifa s'ha anat modificant. Així, si bé a l'origen de la concessió, l'any 2000, existien mínims de consum, a la tarifa del 2007 aquests van desaparèixer, sent substituït per l'estructura binòmia amb quotes de servei i trams de consum. No obstant, els trams de consum també han patit alguna variació. De fet, els trams de consum actualment en vigor ho estan des de les tarifes de l'any 2013. Des d'aquella tarifa fins la data present l'estructura s'ha mantingut inalterada, amb les dades següents:

		2013	2014	2016
DOMÈSTICS	<9 m3/mes	368.227	329.292	338.374
	10 a 15 m3/mes	103.418	84.221	83.376
	>15 m3/mes	56.261	39.385	34.147
	SOCIAL			
	jubil+nomb<9 m3/mes	53.846	56.606	66.151
COMERCIAL /HOTELS	<45 m3/trim	36.672	30.999	36.632
	45 a 90 m3/trim	12.883	10.434	11.953
	>90 m3/trim	37.635	27.301	33.936
OBRES	<45 m3/trim	10.518	9.072	8.942
	45 a 90 m3/trim	2.492	1.816	1.702
	>90 m3/trim	1.315	1.004	1.202
INDUSTRIAL	<45 m3/trim	95.882	107.849	96.030
	45 a 90 m3/trim	103.779	127.276	109.502
	>90 m3/trim	85.666	87.583	83.984
BCI	Tots	922	930	546
ALTA	Tots	4.283	4.015	3.468
		973.799	917.783	909.945

Si, en canvi, observem les liquidacions de Cànon a l'ajuntament, les dades recents històriques són les següents:

	2016	2017	2018	2019	1T/20
Liquidació Cànon municipal (€)	283.712,43	275.252,82	287.607,83	287.152,74	62.504,05

Tenint en compte que l'import del Cànon està fixat, des de la tarifa del 2016, fins a la pròrroga actual, en 0,2932 € per metre cúbic facturat i cobrat, els metres cúbics realment facturats i cobrats han estat aquests:

	2016	2017	2018	2019	1T/20
Cabals facturats i cobrats (m3)	967.641	938.789	980.927	979.375	213.179

Com hom pot comprovar existeix una diferència en les xifres del 2016 doncs a l'estudi de tarifes es preveien facturar 909.945 m3, mentre que la liquidació del Cànon ens porta a la xifra de 967.641 m3, molt en línia amb el que va ser la facturació de l'any 2013 que no amb el que preveia la tarifa del 2016.

Fent una regressió lineal sobre els totals de cabals consignats a la darrera taula obtenim:

2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
993.752	1.001.486	1.009.220	1.016.954	1.024.688	1.032.422	1.040.156	1.047.890	1.055.624	1.063.358

És a dir, la regressió lineal de les dades del 2016 al 2019, ambdós inclosos, ens dona un creixement de l'ordre del 0,75%. Aquests creixement ens sembla excessiu, en comparació amb les tendències generals en l'actualitat a Catalunya. Per això, i amb un criteri de prudència²³, optem per suposar el consum individual idèntic al previst per les tarifes del 2016, i apliquem aquest consum individual al creixement del nombre d'abonats per cada tipus de consum, obtenint els següents resultats:

		2021	2022	2023	2024	2025
DOMÈSTICS	<9 m3/mes	348.884	350.700	352.461	354.135	355.755
	10 a 15 m3/mes	85.966	86.413	86.847	87.260	87.659
	>15 m3/mes	35.208	35.391	35.569	35.738	35.901
	SOCIAL	-	-	-	-	-
	jubil+nomb<9 m3/mes	68.206	68.561	68.905	69.232	69.549

COMERCIAL /HOTELS	<45 m3/trim	37.770	37.972	38.162	38.344	38.519
	45 a 90 m3/trim	12.324	12.390	12.452	12.511	12.569
	>90 m3/trim	34.990	35.177	35.354	35.522	35.684

²³ Per criteri de prudència volem dir que estem considerant molt probablement uns ingressos inferiors als reals.

OBRES	<45 m3/trim	9.220	9.269	9.316	9.360	9.403
	45 a 90 m3/trim	1.755	1.764	1.773	1.782	1.790
	>90 m3/trim	1.239	1.246	1.252	1.258	1.264

INDUSTRI AL	<45 m3/trim	99.013	99.542	100.042	100.517	100.977
	45 a 90 m3/trim	112.903	113.506	114.076	114.618	115.143
	>90 m3/trim	86.593	87.055	87.492	87.908	88.310

BCI	Tots	563	568	571	574	576
-----	------	-----	-----	-----	-----	-----

ALTA	Tots	3.576	3.595	3.613	3.630	3.647
------	------	-------	-------	-------	-------	-------

938.208 943.148 947.886 952.387 956.745

		2026	2027	2028	2029	2030
DOMÈSTICS	<9 m3/mes	357.351	358.942	360.581	362.205	363.853
	10 a 15 m3/mes	88.052	88.444	88.848	89.248	89.654
	>15 m3/mes	36.062	36.223	36.388	36.552	36.718
	SOCIAL	-	-	-	-	-
	jubil+nomb<9 m3/mes	69.861	70.172	70.492	70.810	71.132

COMERCI AL /HOTELS	<45 m3/trim	38.692	38.822	38.995	39.171	39.349
	45 a 90 m3/trim	12.625	12.668	12.724	12.781	12.839
	>90 m3/trim	35.844	35.965	36.125	36.288	36.453

OBRES	<45 m3/trim	9.445	9.487	9.529	9.572	9.616
	45 a 90 m3/trim	1.798	1.806	1.814	1.822	1.830
	>90 m3/trim	1.270	1.275	1.281	1.287	1.293

INDUSTRI AL	<45 m3/trim	101.429	101.881	102.485	102.947	103.416
----------------	-------------	---------	---------	---------	---------	---------

	45 a 90 m3/trim	115.659	116.174	116.863	117.390	117.924
	>90 m3/trim	88.706	89.101	89.630	90.034	90.443

BCI	Tots	579	582	584	589	587
-----	------	-----	-----	-----	-----	-----

ALTA	Tots	3.663	3.679	3.695	3.713	3.729
------	------	-------	-------	-------	-------	-------

961.035 965.220 970.034 974.408 978.835

4.2 Característiques de les Infraestructures

Les característiques de les instal·lacions afectes al servei són les següents:

4.2.1 Captacions

Captacions afectes al servei

	Cabal conces- sional (l/s)
Pou Boada Vell	5,21
Pou Nogueretes	1,50

Captacions Alienenes al servei

	Cabal contrac- tat (m3/any)	Punt recepció
Aigües Ter-Llobregat:		
Comptador 340	221.993	SQRDC (Trenet)
Comptador 342		Dipòsit RC
Comptador 376		Palau-Sentmenat

4.2.2 Instal·lacions d'elevació i reelevació

CONDUCCIONS AFECTES AL SERVEI

Material	Diàmetre (mm)	Longitud (m)	Total (m)
Ferro	50	26,99	
	80	20,86	
	100	243,72	
	150	40,93	
Subtotal			332,50

Fibrociment	50	1.305,48
	60	935,09
	70	131,59
	80	11.920,19
	100	7.910,58
	125	1.534,21
	150	10.818,70
	175	489,54
	200	1.904,23
	250	6.414,37
	700	78,29
Subtotal		43.442,27
Fundició	60	60,60
	100	848,76
	150	980,79
	250	590,36
	300	265,67
Subtotal		2.746,18
Polietilè	20	71,63
	25	12,79
	32	78,47
	40	784,02
	50	1.965,58
	63	4.072,94
	75	4.655,39
	90	31.597,62
	110	12.761,67
	125	227,69
	160	7.055,27
	225	34,52
Subtotal		63.317,59
PVC	25	136,43
	32	78,88
	40	239,10
	50	230,94
	63	6.542,91
	75	3.288,83
	90	1.787,31
	110	347,97
	125	1.608,40
Subtotal		14.260,77
TOTAL		124.099,31

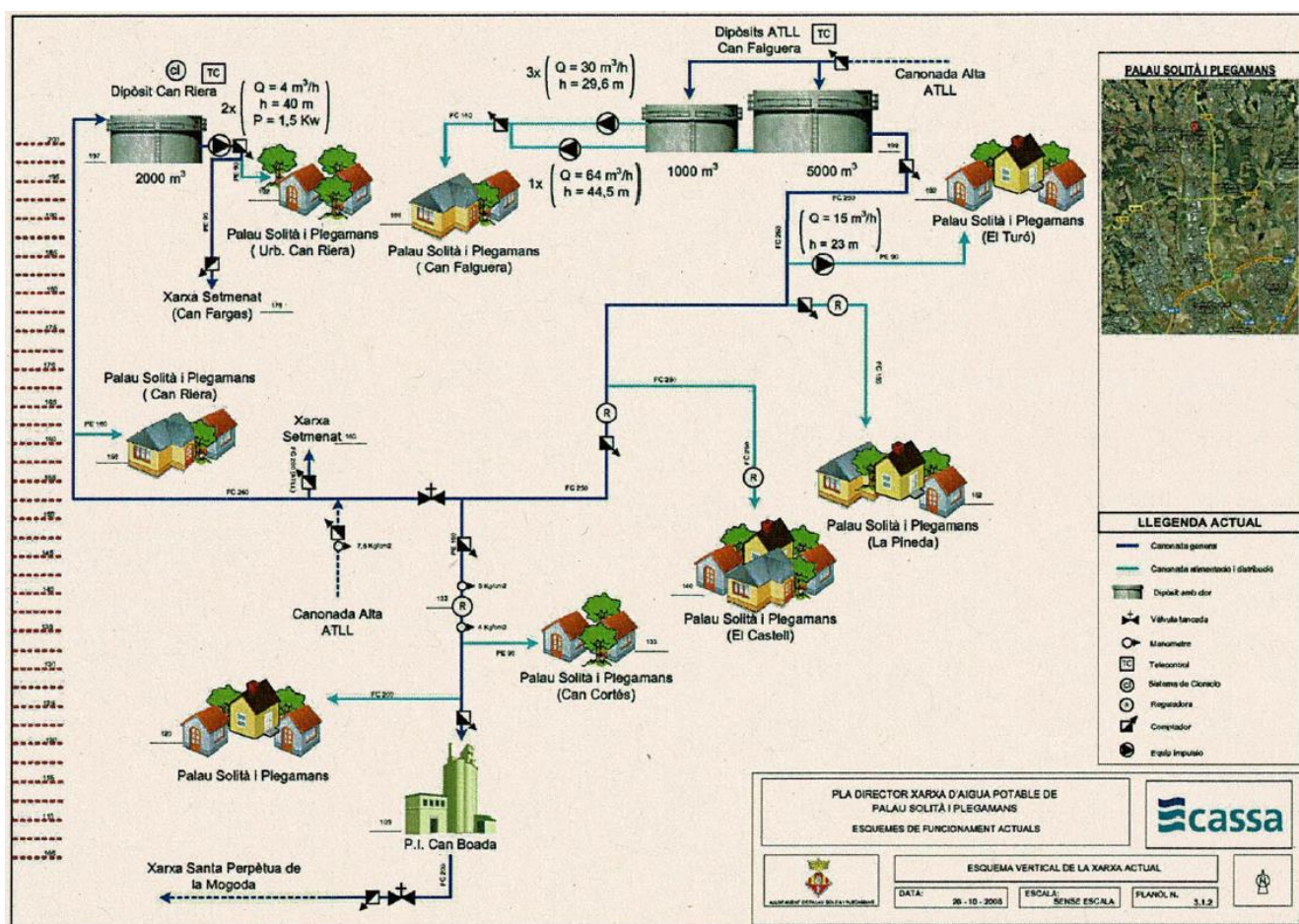
4.2.3 Dipòsits

DIPÒSITS

Dipòsit	Ubicació	Capacitat (m3)	Diferència cota des de captació
Dipòsit Can Riera	Can Riera	2.000	190
Dipòsit Regulador Vell	Can Falguera ATLL	800	195
Dipòsit Regulador Nou	Can Falguera ATLL	5.000	195
Dipòsit la Bassa	P.I. Urvasa	1.000	No s'utilitza
Dipòsit Boada Vell	Estació Bombament	50	No s'utilitza
Dipòsit Els Turons	Estació Bombament	10	No s'utilitza
CAPACITAT TOTAL		8.860	

Tenint en compte un volum d'aigua servida a la xarxa de 1.327.882 m³ anuals, significa una garantia de subministrament emmagatzemat de 2,44 dies.

4.2.4 Esquema de les instal·lacions

5 PROJECTE DEL SERVEI. RÈGIM ECONÒMIC DE LA PRESTACIÓ

Per a la prestació del servei caldrà suportar els costos propis del mateix, entre els que distingirem els costos operatius i d'explotació, els costos generals, la despesa financera, les amortitzacions de les inversions del servei, i les diferents retribucions que puguin existir. Igualment, caldrà obtenir els ingressos suficients per a cobrir la totalitat d'aquests costos i retribucions, així com les necessitats d'inversió per a mantenir el nivell de servei desitjat.

5.1 COSTOS DEL SERVEI

Per a la determinació dels costos atribuïbles a la prestació del servei tindrem en compte:

- Els costos aportats als estudis de tarifes, tant aprovats com sol·licitats sense aprovació, dels últims anys.
- L'estimació dels costos de mercat per a la prestació del servei d'abastament domiciliari d'aigua, sota criteris comparatius, i fonamentats en l'experiència, i el contrast d'aquesta estimació amb els costos aportats als estudis de tarifes.
- L'anàlisi de l'organització del servei, i possibilitats d'optimització del mateix.

Emprant aquests criteris, procedim a continuació a analitzar les famílies de costos propis del servei, i realitzarem també un anàlisi de quins d'aquests costos tenen la consideració de fixos, i quins són variables.

5.1.1 Costos d'Explotació del servei

Com a premissa inicial, cal afirmar que hom no pot considerar que els costos operatius, o d'explotació, inherents a la prestació del servei tinguin res a veure amb la forma de prestació del mateix.

Igualment, com a clau de volta de l'anterior consideració, també cal rebutjar fermament qualsevol consideració que es pugui fer sobre possibles economies d'escala²⁴ en funció de les dimensions i capacitats econòmiques del prestador del servei, pels següents motius:

- a) Els principals costos del servei corresponen a proveïdors que no diferencien ni segmenten als seus clients amb ofertes diferenciades en preu. Per exemple:
 - o La compra d'aigua a ATL té unes tarifes per a tots els seus clients, que no venen condicionades per la seva forma de gestió. La compra d'aigua, per sí sola és lleugerament superior al 41,5% dels costos totals del servei.
 - o El cost de la compra d'electricitat, per molt que es pogués pensar que pot dependre de la potencia total contractada per part del prestador, no és així. Prova d'això és que l'explotador sortint, Cassa, que pertany a l'important grup empresarial de Suez, té els punts de consum del municipi contractats a tarifes

²⁴ No tant perquè no existeixin, sinó perquè els que existeixen són tan assolibles pel prestador indirecte com per directe, tal com expliquem en aquest apartat.

de mercat (tarifes 2.0, 2.0A i 3.0). Els consums elèctrics representen, no obstant, menys del 1% dels costos totals.

- Altres capítols importants com són treballs realitzats per altres empreses (6,1% dels costos) tampoc no obeeixen a economies d'escala. Per demostrar-ho només cal veure les baixes de licitació que les empreses ofereixen en licitacions públiques, sigui quina sigui la dimensió de l'administració qui liciti.
 - El cycle comercial clients (menys del 2% dels costos), resulta subcontractat també per les pròpies empreses privades de serveis, tant pel que fa a lectures de comptadors, com centraletes d'atenció. Aquests subcontractistes treballen amb preus per barems, que apliquen a tots els seus clients, sense diferenciar la seva naturalesa.
 - Els sistemes d'informació (1 % dels costos), paradoxalment, sobre tot recentment, acostumen a presentar una proporcionalitat inversa amb les dimensions, atès que els grans prestadors empen plataformes molt cares, amb adaptacions també molt cares, mentre que el servei petit treballa amb solucions informàtiques en sistemes residents al núvol, de cost molt més moderat.
 - Idèntics criteris podem argumentar per al poc que queda de costos del servei.
- b) Les dimensions de Plau-Solità i Plegamans ens poden fer pensar que, no obstant, en alguns costos els pot no ser assolible un millor preu per factor d'escala. Però cal tenir en compte que existeixen organitzacions de gestors públics que ofereixen la possibilitat de compartir experiència, know-how, professionals, i fins i tot compres i logística, fent possible qualsevol economia d'escala, també en el cas d'una prestació directa,.
- c) En qualsevol cas, tant si es tracta de costos d'explotació com d'altres costos del servei, si deixem a banda alguns costos que, per la seva naturalesa, no siguin aplicables a alguna forma de gestió, o bé ho siguin amb quanties diferenciades, com pugi ser el cas de l'IAE (veure el punt 5.1.1.7 del document, i la nota 29 de peu de pàgina), o l'Impost de Societats (tot i que tal impost mai ha de ser considerat un cost del servei, però si que pot jugar un determinat paper en els fluxos de caixa), és totalment rebutjable la idea de que els costos operatius depenen de la forma de gestió, doncs acceptar-ho significaria estar prejudicant l'eficiència o eficàcia d'una o altre forma de gestió quan, el nostre exercici ha de consistir en arribar a una conclusió raonada i fonamentada sense prejudicis, que vingui a demostrar allò que és eficient i sostenible als efectes de l'interès general, i de les finances públiques.
- d) En quant al cost de personal, al punt 5.1.1.1 següent fem les valoracions pertinents, en ser un cost que, en principi, pot dependre de la forma de gestió.

5.1.1.1 Costos de Personal

L'estudi de tarifes del 2014 dona el següent detall dels costos de personal:

Lloc i Categoria professional	Cost empresa	Seguretat Social	Total empresa (€)
Administratiu comercial, Oficial 1º	N/D	N/D	46.824,51
Operari, Oficial 1º	N/D	N/D	57.225,59
Operari, Oficial 1º	N/D	N/D	54.489,11
Encarregat al 20%	N/D	N/D	11.645,89
Cap servei tècnic al 20%	N/D	N/D	10.418,30
Despeses d'estructura	N/D	N/D	37.582,89
			218.186,29
Deducció treballs per obres			12.000,00
TOTAL			206.186,29

I incrementem les anteriors xifres en els IPC des del 2014 fins al 2020, obtenim:

Lloc i Categoria professional	Cost empresa	Seguretat Social	Total empresa (€)
Administratiu comercial, Oficial 1º	N/D	N/D	49.072,09
Operari, Oficial 1º	N/D	N/D	59.972,42
Operari, Oficial 1º	N/D	N/D	57.104,59
Encarregat al 20%	N/D	N/D	12.204,89
Cap servei tècnic al 20%	N/D	N/D	10.918,38
Despeses d'estructura	N/D	N/D	39.386,87
			228.659,23
Deducció treballs per obres			12.000,00
TOTAL			216.659,23

Aquest és el cost de personal que contemplarem per al cas de gestió indirecta.

En el concepte de despeses d'estructura s'inclou el suport del personal necessari per a realitzar les funcions corresponents a: confecció de nòmines i gestió d'assumptes socials, comptabilitat i confecció comptes anuals, llibres oficials i la seva tramitació, confecció de declaracions fiscals, manteniment bases de dades d'abonats i preus, personal tècnic, suport de brigades, substitucions i altres costos de personal, assegurances, formació de personal, roba de treball i material seguretat.

Cal tenir en consideració que els tres primers perfils professionals (administratiu comercial i els dos oficials 1ª operaris) tenen dedicació al 100% i, per tant, tenen dret a ser personal subrogat pel nou prestador del servei, amb independència que la forma de gestió sigui indirecta o directa.

Els altres dos perfils professionals (Encarregat i Cap Tècnic), en tenir només una dedicació al 20% ni tenen aquest dret de subrogació.

Sense perjudici del personal que pugui ser subrogable, cal considerar quina ha de ser l'estructura de personal mínima per a dur aquest servei. Considerem que l'estructura idònia consistiria en, a

banda de les tres persones subrogables, el servei hauria de tenir un gerent i un responsable tècnic amb funcions d'oficina tècnica, però també de direcció dels oficials operaris per la organització dels treballs a la via pública. També considerem que, tal com succeeix en la prestació actual, si be disposar d'aquests perfils ho considerem necessari, no considerem que sigui necessària la seva plena dedicació, sinó que només cal una dedicació parcial, que estimem sigui del 40%.

Ara bé, resultarà molt complicat trobar professionals amb la preparació requerida per a aquestes posicions, i que puguin prestar els seus serveis amb dedicació parcial. Per això, hom pensa que, en el cas de gestió directa, lo adient serà la contractació d'una persona jurídica que pugui aportar aquests professionals en dedicació parcial. Els costos previsibles, a més dels conceptes de despeses generals i benefici industrial de l'empresa serien els següents:

Lloc i Categoria professional	Cost empresa	Seguretat Social	Dedicació	Total empresa (€)
Gerent	50.000,00	14.652,36	40%	25.860,94
Cap tècnic	41.993,76	12.598,13	40%	21.836,76
Despeses Generals			19%	9.062,56
Benefici Industrial			6%	2.861,86
TOTAL				59.622,13

Llavors, per al cas d'optar per la gestió directa, caldrà contemplar les següents despeses:

Lloc i Categoria professional	Cost empresa	Seguretat Social	Total empresa (€)
Administratiu comecial, Oficial 1º	37.747,76	11.324,33	49.072,09
Operari, Oficial 1º	46.132,63	13.839,79	59.972,42
Operari, Oficial 1º	43.926,61	13.177,98	57.104,59
Cost gerència p.jurídica			59.622,13
			225.771,22
Deducció treballs per obres			12.500,00
TOTAL			213.271,22

Aquest és el cost que contemplarem per al cas de gestió directa.

Ara bé, cal no oblidar que, per a una bona comparació amb la gestió indirecta, falta contemplar el cost de les despeses d'estructura que, no obstant, contemplarem dins de les despeses generals, en les que diferenciarem les que corresponen al cas de gestió directa (on s'inclouran alguns costos que per la gestió indirecta queden compresos dins de les despeses d'estructura) i les del cas de la gestió indirecta (que no inclourà despeses que ja contemplem dins del seu cost de personal com a despeses d'estructura).

Aquesta diferenciació dels costos entre gestió directa i indirecta es deuen al fet que en el cas concret de Palau-Solità i Plegamans les dimensions del servei fan que l'estructura de personal idònia en quant a les posicions de l'organigrama òptim, no tenen sentit amb dedicació íntegra.

5.1.1.2 Energia elèctrica

El cost elèctric a les tarifes del 2014 era de 15.995,28 €. Per a les tarifes del 2016 es fa una previsió de 14.758,55 €, mentre que es consigna que el cost real dels 12 mesos anteriors a la confecció d'aquell estudi va ser de 13.681,94 €. Això s'explica perquè el preu mig del mercat diari elèctric al 2013 (any que va ser considerat per a la confecció de l'estudi de tarifes del 2014) va ser de 44,3 €/Mwh, mentre que al 2016 el preu era de 39,7 €/Mwh. La mitjana acumulada del Spot (preu marginal d'electricitat) en el 2020 està sent de 33,9 €/Mwh. No cal doncs, a priori, esperar increments del cost elèctric. Per això, considerem els següents costos:

Instal·lació	Tarifa	Consums (kwh)	Cost Fix (€)	Cost Variable (€)	TOTAL
Estació bombament C.Boada	3.0	21.494	4.458,26	2.681,46	7.139,71
Estació bombament Can Riera	2.0	6.522	256,19	838,08	1.094,27
Pou Nogueretes	2.0	169	170,79	21,72	192,51
Estació bombament C.Falguera	2.0	18.611	853,97	2.391,53	3.245,50
Riera de Caldas 18. Loc-1	3.0	35	2.547,57	4,37	2.551,94
Sobrelevació pous Serracanta	2.0A	3.330	170,79	427,91	598,70
Tomàs Castells (pou)	2.0		256,19	-	256,19
Pou reg c/Can Cortés		164	170,79	21,07	191,87
					15.270,69

5.1.1.3 Compra d'aigua

L'aigua s'adquireix a ATL, sent les tarifes corresponents a Palau-Solità i Plegamans les següents:

- Quota Fixa Regional: 622.437,71 €/any
- Tarifa de Consum : 0,135580 €/m3

Els estudis de tarifes exposen uns rendiments de xarxa de l'ordre del 72%²⁵. No obstant, si volem calcular els volums de cabals a adquirir en funció dels consums dels abonats que hem previst la punt 4.1.2 d'aquest estudi, hem de tenir en compte que aquelles xifres no inclouen els consums municipals, atès que aquests no es facturen ni cobren pel servei. Si tenim aquest factor en compte, hem d'aplicar un rati del 69% , amb que obtenim els volums següents:

	2021	2022	2023	2024	2025
M3 compra aigua	1.359.722	1.366.881	1.373.748	1.380.270	1.386.586

²⁵ L'estudi de tarifes del 2016 per al 2017, aporta les següents xifres:

- Aigua subministrada 950.370 m3
- Aigua facturada 909.944 m3
- Aigua a comprar en alta 1.315.370 m3

Per tant, mentre que el rediment real és del 72,25%, el rendiment de facturació és de 69,18%

	2026	2027	2028	2029	2030
M3 compra aigua	1.392.804	1.398.869	1.405.846	1.412.186	1.418.602

Per a l'any 2021, tot suposant que no hi hagi increment de la tarifa en alta, el cost serà de:

	€/any
Consum	184.351,04
Q.F.R.	622.437,71
TOTAL	806.788,75

5.1.1.4 Materials de conservació i manteniment

Les tarifes del 2016 presenten per a aquest concepte, que els costos reals dels 12 mesos anteriors a la confecció de la tarifa van ser de 44.464,97 €. Projectant l'IPC transcorregut (4,78%) equivaldria a 46.591,20 € per l'any en curs.

Considerarem per a l'estudi que per al 2021 el cost sigui de 47.000 €

5.1.1.5 Treballs de conservació per tercers

Les tarifes del 2016 presenten per a aquest concepte, que els costos reals dels 12 mesos anteriors a la confecció de la tarifa van ser de 72.788,36 €. Projectant l'IPC transcorregut equivaldria a 76.268,96 € per l'any en curs.

Considerarem per a l'estudi que per al 2021 el cost sigui de 77.000 €.

5.1.1.6 Tractament

En aquest capítol considerem els costos de l'anàlisi de l'aigua, així com també els productes d'higienització de l'aigua.

Els costos previstos són els següents:

ANALÍTQUES	Ut	Preu	Import
Complerts xarxa	2	515,00	1.030,00
Complerts pou	1	515,00	515,00
Control dipòsit	2	47,50	95,00
Control xarxa	5	32,50	162,50
Contramostres i taxes inspeccions		550,00	550,00
Organolèptics	208	6,75	1.404,00

Clor lliure dipòsits	730	0,23	167,90
Clor total dipòsits	730	0,23	167,90
HIGIENITZACIÓ			
Productes químics		1.185,00	1.185,00
Neteja dipòsit Can Riera		1.140,00	1.140,00
			6.417,30

5.1.1.7 Transports

Considerant dos vehicles elèctrics, amb sistema de rènting, més les seves assegurances, i que aquests vehicles facin uns 10.000 km anuals cadascun, estimem els següents costos:

	Ut	€/mes	€/any	Total
Rènting	2	410,82	4.929,84	9.859,68
Assegurances	2		350,00	700,00

	Kwh/100 km	€/kwh	km/any	Total
Energia	14	0,13	20.000	364,00

TOTAL 10.923,68

5.1.1.8 Impostos i taxes

Tot i que en l'anterior etapa de prestació del servei, sota forma de gestió indirecta, el prestador abonava un Cànon a l'Ajuntament, i aquest Cànon es presentava als estudis de tarifes dins del capítol "Impostos i taxes", prescindim en aquest estudi d'aquest concepte.

Això ho fem per que desconexem quina serà la decisió de l'Ajuntament en quant a la forma de gestió a adoptar i, en el cas en que aquesta sigui la indirecta, també desconexim si es sol·licitarà un Cànon al prestador del servei²⁶.

Així, considerem els següents impostos i taxes:

²⁶ En el cas de la prestació directa, cal dir que no és que estigui prohibit legalment el fet que el prestador directe aboni un Cànon al seu Ajuntament, però no és lo habitual, doncs la figura del Cànon es construeix sobre l'idea d'establir una participació de l'administració en els beneficis d'un concessionari. Atès que la gestió directa no persegueix l'ànim de lucre, no té sentit plantejar un benefici del qual s'ha de donar una participació a l'Administració. Això no vol dir que si l'Ajuntament vol conservar aquest ingrés, no ho pugui fer, sigui quina sigui la forma de gestió. En cas de gestió indirecta, per a conservar aquest ingrés només cal que sigui prevista l'obligació d'abonar el Cànon per part del concessionari, en els corresponents Plecs de Condicions de la licitació. En el cas de gestió directa, caldrà establir un mecanisme pel qual l'ens públic de gestió del servei aboni una quantitat equivalent a l'import del Cànon de la gestió indirecte, en concepte de drets sobre l'adscripció de les infraestructures del servei.

- Taxa per utilització privativa del sòl públic, equivalent al 1,5% dels ingressos del servei²⁷.
- Cànon de l'aigua per Empresa Subministradora de l'Agència Catalana de l'aigua (ACA).
- Altres taxes i impostos.

La taxa per utilització de la via pública depèn dels ingressos del servei. Per al seu càlcul, ens anticipem a determinacions que es faran més endavant en el document per dir que la nova etapa del servei, en desaparèixer alguns costos, tals com el Cànon per l'Ajuntament, i sobre tot per la reducció de la dotació del fons d'amortització (ho veurem més endavant), permet una sensible baixada de tarifes, amb lo que els ingressos podran ser sensiblement menors als que es produeixen actualment. Calculem aquesta taxa amb els ingressos que considerem un cop aplicada dita baixada de tarifa:

Taxa utilització via pública: $0,015 \times 1.700.000 \text{ €} = 25.500 \text{ €}$ ²⁸

que són un cost variable, doncs depenen, en relació lineal directa, del volum d'ingressos.

Per al càlcul del Cànon de l'aigua cal emprar la fórmula establerta per l'ACA, que és la següent:

Cànon ES = $\text{TGG (€/m}^3\text{)} \times (\text{C1xVolum no lliurat} + \text{C2xVolum lliurat procedent de fonts pròpies} + \text{C3xVolum procedent d'adquisicions a tercers})$

Per a calcular la contribució en aquest Cànon de la part corresponent al subministrament en baixa, tot tenint en compte que la totalitat dels cabals són adquirits a tercers, cal considerar els cabals corresponents al volum no lliurat (amb un rendiment de xarxa del 72,25%²⁹, és a dir, una previsió de 398.038 m³ l'any 2021, i que no existeixen cabals lliurats procedents de fonts pròpies (la totalitat dels cabals són adquirits a tercers).

Llavors:

Cànon ES _{només baixa} = $0,1630 \times (0,20 \times 398.038 + 0,07 \times 0) = 9.679,42 \text{ €}$

Sent aquest un cost variable, doncs depèn directament dels cabals servits (i del rendiment de xarxa).

Quant a altres taxes i impostos, calculem l'impost d'activitats econòmiques, que estimem en³⁰:

²⁷ A diferència del Cànon concessional, considerem aplicable a totes les formes de gestió la taxa d'utilització de l'espai públic, atès que aquesta taxa també s'aplica a la resta de serveis públics.

²⁸ Prenem aquesta xifra com una primera aproximació, doncs es definirà amb major precisió al punt 7 d'aquest document, per a cada forma de gestió.

²⁹ Veure punt 5.1.1.3

³⁰ En realitat, tampoc aquests impostos són fixes, atès que engloben l'Impost d'Activitats Econòmiques, quin càlcul és: Tarifa 0,096162 € (grup 161.4 del Impuesto), per cada 100 m³ de l'exercici anterior. Suposant 0,99 Hm³ registrats i facturats, implica 951,73 €, als que cal aplicar els dos coeficients de les Ordenances Municipals: Coef.Ponderació de 1,29 (ingressos entre 1 i 5 MM€), i Coef.Situació de 2,473 (via de 2a categoria entre 2), amb el resultat de 3.036,18 €. Ara be, tot i que l'IAE depèn doncs dels m³ facturats l'exercici anterior, és evident que aquest valor és molt poc variable i, com a mínim, menys variable que el Cànon de l'Aigua (que depèn a més del volum facturat, del rendiment de xarxa), i que l'impost per ocupació

Gestió indirecta 0 €

Gestió indirecta3.036,18 €

Sent aquest un cost fix.

En resum:

	G. Indirecta	G. Directa
Concepte	Imports	Imports
Taxa per utilització via pública	25.500,00	25.500,00
Cànon aigua captada	12.300,72	12.300,72
IAE	2.878,17	-
TOTAL	40.678,89	37.800,72

5.1.1.9 Despeses Generals

Amb independència de les Despeses Generals exposades en els corresponents estudis tarifaris, cal emprar ratis del sector per a la determinació dels conceptes, i el cost associat a aquest capítol. Considerem dins d'aquest epígraf de despeses generals els següents conceptes, tot explicant quins són els criteris de càlcul dels costos corresponents:

Despeses d'assessoria tècnica i assessories jurídiques

Aquest és un dels capítols on diferenciarem el cost de la gestió directa i la indirecta per motiu de que al capítol del cost de personal hem contemplat que la gestió indirecta inclou despeses d'estructura que absorbeixen part d'aquest concepte, tal com hem explicat al punt 5.1.1.1.

Gestió indirecta

En línia amb els estudis de tarifes contemplem la xifra de: 6.472 €/any

Gestió directa

Considerem un contracte amb un despatx que disposi d'especialistes en matèria laboral, civil i administratiu, amb una quota mensual d'igual a de 800€/mes.

També es suposa la realització de dos de projectes tècnics d'import de 6.000 € cadascun.

És a dir, un total de 21.600,00 €/any.

Serveis bancaris

El seu cost està associat al cobrament de rebuts i la seva gestió. Hom considera un cost de 0,05 €/ut per assentament de rebut domiciliat, i 0,90 €/ut per assentament dels no domiciliats, i estimem que aquests representen un 10% del total d'abonats. Amb aquestes hipòtesis obtenim un total de: $5.423 \times 0,05 \times 0,90 + 5.423 \times 0,90 \times 0,10 = 2.928,62$ €

de via pública (que depèn de la tarifa, dels volums facturats, dels impagats, etc). Val a dir que aquest impost no seria d'aplicació a les formes de gestió directa no personificades.

Informació clients i publicitat

Hom considera raonable el cost d'enviament d'una campanya de comunicació anual, per a la totalitat dels abonats, mitjançant l'edició d'un "flyer" tipus tríptic, amb el seu ensobrat i enviament junta amb l'emissió de factures. Es calcula el cost de 7,52 €/1000 encartes + tríptic a 0,22 €/ut.

És a dir, un total de: $0,22 \times 5.425 + 7,52 / 1000 \times 5.423 = 1.233,93$ €/any

Neteja dependències del servei

Hom considera l'aplicació de 1 hores d'una sola parella diàries per tres dies de la setmana. Tot considerant l'hora-persona treballada a 13,5 €.

És a dir, un cost de: $13,5 \times 2 \times 3 \times 52 = 4.212$ €/any

Vestuari i EPIs

Aquest capítol està inclòs a les despeses d'estructura, al com hem explicat al punt 5.1.1.1, i per tant, no contemplarem cost per al cas de la gestió indirecta.

Per a la gestió directa:

Contemplem la següent despesa:

Prenda	Preu ut.	Número	Imports
Camiseta	18	3	54,00
Pantaló	21,5	3	64,50
Mono cremallera	23,6	3	70,80
Armilla reflectant	16	3	48,00
Forro polar	25	3	75,00
Impermeable	12,5	3	37,50
Protecció amiant	10	2	20,00
Retolació vestuari			200,00
Guants	7	12	84,00
Botes	25,75	12	309,00
Cascos	7	6	42,00
Pantalles protecció ocular	13	3	39,00
TOTAL			1.043,80

Material d'oficina

Per analogia amb altres municipis, fem una estimació de 1.000 € anuals.

Locomoció i viatges

Si bé les despeses de transport han estat recollides al punt 5.1.1.6, en aquest epígraf inclourem la despesa de desplaçaments fora del municipi, bé sigui per visites a administracions autonòmiques, o altres, o assistir a congressos, simposis, etc.

Fem una estimació de 750,00 €/any.

Quotes associacions

Com quasi la totalitat dels serveis, convindrà participar en algunes de les principals associacions, be sigui de gestors públics, privats i patronals.

Estimem un cost anual de 1.000,00 €/any.

Lloguer oficines, taller i magatzems

Considerem que, atès el nombre d'abonats de Palau, es necessita una superfície d'uns 90 m² per les oficines centrals (no en lloc cèntric) i d'atenció al públic, més uns 80 m² de magatzems.

I consultant preus locals d'arrendaments, tot no entrant ara a fer consideracions sobre la disponibilitat d'espais en lloguer, és fàcil determinar els costos següents:

Lloguer d'oficines	7,00 €/m ² /mes
Lloguer magatzems	3,00 €/m ² /mes

D'aquesta manera, determinem el cost en arrendaments atribuïble al servei:

$$(90 \times 7,00 + 80 \times 3,00) \times 12 \text{ mesos} = 10.440,00 \text{ €/any}$$

Reparacions utilatge i eines i manteniment

Atès la dificultat de quantificar aquest concepte es fa una estimació.

Estimem un cost anual de 500,00 €/any.

Aigua i energia elèctrica oficines, taller i magatzems

Considerem un consum d'energia elèctrica de 100 w/m² en hores de treball per les oficines, més 75 w/m² pels magatzems i tallers. Considerant 1850 hores anuals, i el preu de tarifa 2.0A, obtenim un cost de: 3.607,50 €/any³¹.

Assegurança RC General i danys propis

Hem procedit a fer la cotització de les assegurances habituals per a aquest tipus d'activitat, tot preveient les següents dades:

Població: 14.500 hab

Facturació: 2.000.000 €

Cabal abastat: 1.000.000 m³

Xarxa: 124.000 ml

Abonats: 5.425

³¹ Si, tal com hem dit al punt 5.1.1.6, optem per vehicles elèctrics, el consum dels mateixos ha estat considerat en aquell punt.

En aquestes condicions, la prima habitual per al risc de Responsabilitat Civil, ascendeix a un 2,00 per mil, aplicat sobre els ingressos del servei, el que, en el nostre cas, ens du a la xifra:

Prima per assegurança Responsabilitat Civil: 4.000 €

Cal també disposar d'un pòlissa per danys propis sobre els locals, tant d'oficines, com del magatzem, quins imports són força menys significatius, i que valorem en:

Prima per assegurança Danys Propis: 2.000 €

No considerem dins d'aquest capítol les assegurances dels vehicles, que hem inclòs al capítol de transports.

No contemplem tampoc el cost de les indemnitzacions a tercers per avaries, atès que considerem que aquest concepte no pot anar al cost de tarifes a l'usuari del servei.

Per tant, el cost total a considerar és de: 6.000 €

[Telèfons i comunicacions](#)

Fem una estimació per comparació amb altres municipis.

Estimem un cost anual de 7.000,00 €/any.

[Lectures facturació i gestió cobrament](#)

Aquests serveis normalment son objecte de subcontractació, existint empreses en l'entorn metropolità de Barcelona que resulten molt competitives en preu.

Els preus de mercat son:

- Lectures, i facturació, amb enviament per correu: 0,50 €/fra
- Atenció telefònica incidències: 2,3 €/gestió

Estadísticament el nombre d'incidències equival a poc més del 6% de les lectures.

Amb aquestes dades, calculem per al 2021 un cost de 13.960,18 €.

[Sistemes d'Informació](#)

Diferenciem també per a aquest capítol els costos segons la forma de gestió, atès que, com s'ha explicat al punt 5.1.1.1, dins del concepte de despeses d'estructura, inclòs per al cost de personal de la gestió indirecta, es comprenen conceptes tals com el manteniment de les bases de dades d'abonats i preus, així com el suport en matèria de confecció de nòmines, comptabilitat, etc.

Gestió indirecta

En línia amb les xifres dels estudis de tarifes, contemplem 7.834 €

Gestió directa

El mapa de sistemes habitual en la prestació d'aquest servei segueix el següent esquema:

- Informació financera

Gestió d'actius fixos
Gestió de tresoreria i bancs
Control de gestió, comptabilitat i pressupostos

ii. **Compres y aprovisionaments**

Gestió de magatzems
Vinculació amb sistemes de gestió de treballs a la via pública

iii. **Recursos Humans**

Gestió de dedicacions i temps per activitats
Gestió per definició d'objectius
Gestió de desenvolupament persones

iv. **Clients**

Gestió del cicle comercial
Vinculació amb magatzem per gestió de noves contractacions
Call center i oficina virtual

v. **Aplicacions tècniques**

Gestió d'obres i projectes
Gestió dels indicadors de gestió
Gestió ordres de treball per personal operari
Sistema d'informació geogràfica (GIS)
Gestió dels sistemes de qualitat
Gestió de la política de riscos laborals

vi. **Connectivitat (VPN)**

En relació amb aquest mapa de sistemes hem de fer alguna consideració. La primera és que, quan el prestador del servei pertany a un gran grup empresarial, disposa d'uns sistemes d'informació orientats a la gestió del servei dins d'uns sistemes generals de major abast, capaços de gestionar poblacions de milions d'habitants, amb xarxes de centenars o milers de kilòmetres, amb plantilles d'empleats de centenars, o fins i tot milers.

Ara bé, de la mateixa manera que quan, per posar un exemple, es tracta de sistemes d'informació per a gestionar obres de construcció, no és factible controlar una obra de centenars de milions d'euros amb el paquet Excel de Microsoft, no té cap sentit pretendre controlar una reparació a la via pública d'un cost de pocs milers d'euros amb un ERP³² tal com el que s'empra per a l'obra de centenars de milions. El motiu bàsic rau en el fet que aquests tipus de sistemes són tan complets que la seva utilització requereix personal molt especialitzat i requereixen una dedicació quin cost pot excedir el import d'allò que anem a controlar (l'obra de pocs milers d'euros).

³² ERP és un acrònim que ve de la llengua anglesa, i que significa Enterprise Resource Planning, i no és altre cosa que un sistema d'informació per a la planificació de recursos de l'empresa, que automatitza els aspectes operatius i productius.

Dit això, resulta complicat a les grans corporacions la coexistència de diferents sistemes de gestió, per la qual cosa s'acaba disposant de sistemes d'informació molt "pesants" per a alguns àmbits de gestió que poden tenir altres sistemes més idonis a les seves necessitats.

En el nostre exercici estem obligats a determinar el cost raonable a tarifes, i per això cal prescindir del cost actual, i dimensionar el cost dels sistemes d'informació que el servei de Palau precisa, sense perjudici de que, en el cas de prestació indirecta, el prestador empri aquells que li semblin pertinents, o als que es veig obligat per qüestions corporatives. Correspon doncs definir els sistemes d'informació necessaris per al servei, i el seu cost.

En essència els sistemes a disposar han de cenyir-se a la família de sistemes actualment en servei. És a dir:

Sistemes d'informació financera: Manteniment dels llibres (majors, balanços, etc.) i control de gestió.

Compres i aprovisionaments: logística de compres i magatzem

Recursos Humans: Nòmines, atribució de temps per activitats

Clients: cicle de lectura-facturació-cobrament, contractacions, altes i baixes tot enllaçat amb les ordres de treball oportunes

Aplicacions tècniques: Sistema d'informació geogràfica, modelització xarxes, gestió projectes i obres, gestió dels Scadas i telecomandament, productivitat.

Sistemes transversals: gestió documental, bases de dades, comunicacions, etc.

Considerant els sistemes d'informació més comercials a l'abast, determinem el cost raonable a tarifes dels sistemes d'informació.

En primer lloc, per determinar el impacte en compte de resultats considerem les següents repercussions de les amortitzacions:

Taula amortització

Concepte	Coeficient màxim	Termini màxim	Termini considerat
Equips per a processament de la informació	25%	8 anys	4,5 anys
Sistemes d'informació	33%	6 anys	6 anys

Pel que fa al sistema més important, el ERP, considerem que aquest ha de respondre a les funcionalitats de: producció, finances, RRHH i facturació, amb el format que es denomina de quatre mòduls. Ha de permetre mantenir la comptabilitat, la gestió de cash flow, tresoreria, impostos, productes, creació de serveis propis, projectes i reporting. Existeixen molts ERP comercials, tals com la gama Microsoft Dynamics (365, NAV 2016, AX), els SAP (Business One, Business All-in-One, Business ByDesign), els Oracle (EBS, JD Edwards EnterpriseOne), SAGE, Experts, etc.

També cal considerar que hom pot optar per la solució de sistema On-Premise (instal·lat a l'empresa), o residents al núvol. Per als nostres càlculs considerem un sistema On-Premise, amb un màxim de 3 usuaris, que tindrà els següents costos:

Enterprise Resource Planning (ERP)		INVERSIÓ	EXPLOTACIÓ
ERP 3 usuaris, 4 mòduls		30.000,00	
Projectes particularització	Consultor (65€/h)	3.250,00	
	Analista (55€/h)	4.125,00	
TOTAL INVERSIÓ ERP		37.375,00	
Termini amortització (anys)		4,5	
Quota amortització			8.305,56
Manteniment, canvis, suport i actualitzacions (20%)			7.475,00

15.780,56

Pel que fa al GIS hom considera un sistema basat en llicències comercials que és suficient per a unes dimensions com les de Palau, amb els costos següents:

Sistema d'Informació Geogràfica (GIS)		INVERSIÓ	EXPLOTACIÓ
Suscripció 1 llicència GIS			4.200,00
Actualització informació	Consultor (65€/h)		650,00
	Analista (55€/h)		825,00

5.675,00

Els sistemes dels Scadas implantats en el servei també tenen un cost a considerar:

Supervisory Control and Data Acquisition (SCADA)		INVERSIÓ	EXPLOTACIÓ
Contractes manteniment			1.500,00
Actualització informació	Consultor (65€/h)		650,00
	Analista (55€/h)		825,00

2.975,00

Sistemes tots ells que han de complementar-se amb els corresponents a les interfícies de comunicació i alguns desenvolupaments específics, amb els següents costos:

Altres sistemes (ofimàtica, interfícies de comunicació, etc)		INVERSIÓ	EXPLOTACIÓ
Llicències M.Office (3 usuaris)			900,00
Altres llicències i consultoria			650,00

1.550,00

I cal també considerar el cost dels equips de tractament de la informació, quin cost és el que considerem a continuació:

Adquisició, renovació i manteniment equips per a processament de la informació		INVERSIÓ	EXPLOTACIÓ
Servidor NAS, 4 núclis a 2,1 Ghz, 4Gb RAM		1.700,00	
Ordinadors i perifèrics		3.000,00	
TOTAL INVERSIÓ EQUIPS		4.700,00	
Termini amortització (anys)		6,00	
Quota amortització			783,33

La suma de tot lo qual ens dona el import a repercutir en tarifes: 24.652,78 €

En total, i en resum, les despeses generals que hem anat considerant es reproduïxen a continuació, tot diferenciant la gestió directa i la indirecta:

5.1.1.10 Resum de costos operatius o d'exploració

El resum dels anteriors costos, diferenciant segons forma de gestió, és el següent:

	Gestió Indirecta	Gestió directa
CONCEPTES	Imports	Imports
Personal	216.659,23	213.271,22
Energia elèctrica	15.270,69	15.270,69
Compra d'aigua	806.788,75	806.788,75
Materials de conservació i mant.	47.000,00	47.000,00
Treballs tercers en mant.	77.000,00	77.000,00
Tractaments i analítica	6.417,30	6.417,30
Transports	10.923,68	10.923,68
Impostos i taxes	40.678,89	37.800,72
Despeses Generals	66.938,23	99.928,81
TOTAL COSTOS EXPLOTACIÓ DEL SERVEI	1.287.676,78	1.314.401,17

5.1.2 Altres costos del servei

Entenem inclosos en el capítol d'Altres Costos del Servei aquells que, tot sent propis de la prestació no són pròpiament costos operatius, o d'exploració. A saber: costos financers (o retribució financera dels actius, segons el model de gestió, segons explicarem més endavant), amortitzacions dels actius, i retribució de la gestió (o benefici de l'activitat d'exploració del servei).

La característica principal d'aquestes despeses es que, tot i tractar-se de despeses elegibles a la tarifa, la seva consideració depèn de la forma de gestió.

5.1.2.1 Despesa Financera

Els costos financers associats a la prestació del servei tindran un tractament diferent depenent de la forma de gestió.

En efecte, en el cas de gestió indirecta, el prestador indirecte del servei serà una empresa del sector, que durà aquest contracte entre el conjunt de contractes que tingui amb altres administracions. Això implica que el prestador indirecte no té realment un cost financer associat exclusivament al contracte en qüestió, sinó que en tot cas té un recurs de capital (prop i recursos aliens) d'empresa que tenen un determinat cost. D'aquesta manera, el que es repercuteix a cada contracte en concepte de despesa financera és la part proporcional al volum d'inversions concret de cada municipi del cost de finançament de l'empresa en qüestió, com a tal, entenent per cost de finançament el combinat dels seus recursos propis i aliens, o cost de capitals mig³³.

Com sigui que el regulador no té per que conèixer el veritable cost de capitals del seu prestador indirecte i, a més, aquest es pot veure afectat en exercicis futurs per el comportament de la resta de contractes del prestador, que res tenen a veure amb el contracte concret que l'administració en qüestió està regulant, el que es fa és establir contractualment (als plecs de condicions de la corresponent licitació) una concreta retribució financera dels actius en que el prestador hagi invertit en el municipi objecte del contracte. Habitualment aquesta retribució financera s'estableix referenciant-la al rendiment mig en el mercat secundari de la deute del Estado a deu anys en els últims sis mesos incrementat en un diferencial de 200 punts bàsics³⁴. En el moment de redacció d'aquest document aquest interès és del 2,5418%.

Al darrer estudi de tarifes presentat pel Concessionari, datat el mes d'octubre del 2016, per a la seva presumpta aplicació per l'any 2017, el Concessionari va aplicar una taxa d'interès del 2,2995%, molt semblant al 2,5418 que avui seria d'aplicació atenent al que hem explicat al paràgraf anterior. Ara be, l'interès aplicat pel Concessionari es basa en els plecs de condicions de la licitació, i amb la seva oferta, estant ambdós basats amb l'Euribor.

Per al nostre estudi, fugim d'un índex tal com l'Euribor, i ens centrem en l'endeutament públic, en línia amb el que es fa a la majoria de contractes, i a la llei de desindexació de l'economia espanyola.

Aquesta retribució financera s'aplica al valor net dels actius invertits en el servei per part del prestador indirecte. Per això, determinar el cost de la retribució financera dels actius per a la forma de prestació indirecta, al començament d'un nou contracte de gestió, presenta un evident dificultat, que és el fet de desconèixer el import, o la base, sobre el que caldrà aplicar el 2,5418%. Ens expliquem: si l'administració licita un contracte de gestió indirecta en el que posa els actius afectes a la prestació del servei (que són propietat de l'ens titular del servei) a disposició del

³³ En terminologia financera, tan acostumada als anglicismes, es denomina WACC (Weighed Average Cost of Capitals), i és la mitjana ponderada de capital provinent dels accionistes afectat per la retribució que a aquests se'ls hi dona del capital invertit, més el finançament extern, al seu corresponent cost financer.

³⁴ Aquest rati d'interès és idèntic del previst a l'article 10 del I Codi de Contractes del Sector Públic, en Desenvolupament de la Llei 2/2015, de desindexació de l'economia espanyola.

prestador, fent-li abonar a l'origen el import net de dits actius, serà aquest valor la base sobre la que aplicarem la retribució financera. Però si l'administració concedent no fa abonar al prestador el valor net dels actius afectes a la prestació del servei, la base sobre la que aplicariem la retribució és zero, i zero serà també el resultat.

No coneixent el que farà l'administració en la data de redacció d'aquest document³⁵, resulta molt incert determinar la retribució financera dels actius per al prestador indirecte.

Per contra, i com havíem anunciat, en cas de gestió directa no ens trobem amb la dificultat de desconèixer el cost de finançament del contracte, entre molts altres contractes del prestador, doncs el prestador és un gestor públic que porta de forma directa el contracte i, si per mantenir el circulat i afrontar les inversions del servei hagués de contractar finançament extern, aquest estaria associat exclusivament a aquest servei, i tindria un cost determinat, i conegut. Per tant, en aquest cas, el cost financer serà el dels mercats financers. A la data de formalització d'aquest estudi, els mercats financers estan en disposició de finançar circulat i inversions d'aquest tipus de servei³⁶ a cost financer del voltant del 3,0 %. Altre cosa és triar el tipus de finançament més apropiat que, a grans trets, serà préstec a mig o llarg si volem finançar inversions, o pòlisses de préstec si pretenem finançar circulat.

Per a determinar la quantia dels ingressos necessaris per a la prestació del servei, per a cobrir la totalitat dels costos del mateix, adoptem el següent criteri: a) considerem que el nou prestador del servei, sigui quina sigui la forma de la seva prestació, farà una inversió inicial, a l'origen de la prestació, per import de 492.972,26 euros³⁷, establim que el volum d'inversions recurrents cada any a finançar serà de 190.000 € anuals, més el finançament que s'escaigui del circulat, presumint que a curt termini es podrà retornar el préstec, lo que fa més idònia la solució de pòlissa de préstec. I suposem que durant el primer exercici es disposarà de la totalitat, tenint un cost de 3,00% i una apertura del 0,50%.

En resum, considerem:

Gestió indirecta

Aplicarem un interès del 2,5418 % sobre el valor net dels actius invertits pel prestador del servei.

³⁵ Això és prou evident doncs, és precisament aquest document juntament amb els que redacti l'oportuna Comissió d'Estudi, els que han de servir de base per a la presa de decisió de l'Ajuntament.

³⁶ És important remarcar aquesta afirmació de "aquests tipus de serveis" doncs el servei d'abastament d'aigua té ingressos propis que, en el cas de prestació directa amb personificació, són considerats pel Ministerio de Hacienda del Gobierno de España com ingressos de mercat, lo que permet la consideració d'empresa no financera no administració pública. Aquesta circumstància permet, en el seu cas, fins i tot la pignoració dels ingressos com a fórmula de garantia del pagament del finançament, la qual cosa no solament fa fàcil l'obtenció del finançament, sinó també que aquest sigui a costos moderats.

³⁷ Expliquem amb major deteniment en què consisteixen aquestes inversions inicials al punt 5.1.2.3 d'aquest document.

Gestió directa

Aplicarem un cost financer equivalent a un préstec amb el 0,50% de comissió d'apertura i un cost del 3,0% sobre els capitals disposats, considerant que els capitals disposats seran sempre els necessaris per a cobrir les necessitats de tresoreria tant per finançar el circulat, com l'esforç inversor.

5.1.2.2 Retribució de l'explotació

També aquest concepte depèn de la forma de gestió.

En gestió indirecta la retribució del gestor s'estableix habitualment com la combinació de dos percentatges a aplicar als costos, sent un 6% al cost de compra d'aigua, més un 10% aplicat a la resta de costos d'explotació del servei³⁸. Aquests coeficients determinen una quantitat excedentària respecte als costos d'explotació i, per tant, ve a nodrir el benefici del prestador del servei.

Notem aquí un fet remarcable, que és que aquesta retribució de l'explotació no determina la totalitat dels beneficis del prestador, doncs el concepte de l'anterior epígraf (la retribució financera dels actius) en tant no és un cost real del servei, i encara menys un cost d'explotació, sinó una retribució del capital invertit i com a tal conformen l'altra part dels beneficis del prestador.

En canvi, en el cas de prestació directa, aquesta no està presidida per l'ànim de lucre, per quin motiu no té cap sentit el concepte de retribució de la gestió, entès com a benefici del prestador del servei. Això no obstant, el prestador directe, per bé que no persegueixi un marge de benefici industrial, ha de veure coberts pels ingressos del servei, no només els costos d'explotació, sinó també el cost del finançament i l'excedent que sigui necessari per a proporcionar els fluxos de caixa necessaris per al retorn del finançament en que hagi hagut de recórrer. Aquest excedent dependrà del volum d'inversions del servei.

En resum:

Gestió indirecta

Aplicarem un coeficient del 6% sobre el capítol de compra d'aigua i un 10% sobre la resta de costos d'explotació del servei.

³⁸ En el contracte anterior, prorrogat durant el 2020, la retribució era del 6% sobre la compra d'aigua i un 12% sobre la resta de conceptes, per comptes del 10%. Això no és del tot excepcional, però succeeix en contractes d'una certa antiguitat. En l'actualitat la Comissió de Preus de la Generalitat de Catalunya, reconeix la combinació dels esmentats coeficients del 6 i el 10%, i resulta evident que en cas de procedir a una nova licitació per a prestació indirecta, caldria establir als plecs de condicions aquests coeficients (el 6 i el 10%).

Gestió directa

En no estar presidida per l'ànim de lucre, no existeix aquest concepte com a tal. Això no implica que el resultat comptable dels diferents exercicis no siguin amb resultat d'excedent, que normalment es produirà, però es produeix com a efecte de dotar la tarifa suficient per a cobrir no solament els costos d'explotació, sinó, també, el conjunt de les inversions i les despeses financeres associades, comptant també amb les necessitats de tresoreria per retorn del principal dels préstecs incorreguts.

5.1.2.3 Inversions i Amortitzacions

Amb independència de les amortitzacions corresponents a les inversions en que s'incorri durant l'explotació del servei, quina dotació, en el cas de gestió directa, es determinarà per aplicació dels coeficients establerts per l'Agencia Tributaria del Ministerio de Hacienda, un cop més ens trobem amb la dificultat de conèixer si al inici de la nova etapa (any 1) existiran amortitzacions.

L'existència o no d'amortitzacions a l'origen dependrà de la forma de gestió i del tipus de contracte (de l'encomana de gestió en el cas de la gestió directa).

En aquest sentit, és molt rellevant la decisió de l'Ajuntament de Palau en relació amb els següents extrems:

- L'estudi de la liquidació del contracte de concessió amb Cassa determina que probablement existirà un import a abonar al concessionari, quina xifra final està pendent de determinar, per bé que en aquell estudi es fa una proposta de procediment a seguir, i que falta per determinar si algunes xifres poden ser objecte de reclamació per part de l'Ajuntament al concessionari. En tot cas, és recomanable que, en cas d'abonar una determinada xifra al concessionari sortint, aquesta sigui finançada pel servei. És a dir, que el nou prestador assumeixi el cost. D'aquesta manera, caldrà comptabilitzar l'amortització d'aquesta xifra en els estudis de tarifes subsegüents.
- Per altre banda, tant si s'opta per la gestió directe com per l'indirecte, com sigui que es dona inici a una nova etapa del servei, cal que l'Ajuntament exigeixi del nou prestador unes primeres inversions d'adequació de locals d'atenció al públic, així com en els equips informàtics, els sistemes d'informació i vestuari del personal (per bé que d'aquests tres últims conceptes ja hem considerat el seu impacte econòmic al capítol de despeses generals)

Tot i que, com hem dit, cal la decisió de l'Ajuntament, per al nostre estudi, i per a totes les formes de gestió, considerem les següents inversions inicials:

Concepte	Import	Observacions
Equips informàtics	4.700,00	Ja considerada dins despeses generals
Sistemes informació	32.375,00	Ja considerada dins despeses generals
Vestuari	1.043,80	Ja considerada dins despeses generals
Adequació locals	25.000,00	
Liquidació anterior contracte	467.972,26	
TOTAL INVERSIÓ	492.972,26	

Igualment, pel que respecta a les inversions recurrents, hem de considerar el següent:

- La dotació dels actius aportats pel municipi, que en les tarifes del 2016 s'establia en 55.561,80 €, convindria mantenir-la, sense perjudici del diferent tractament en cas de gestió directa o indirecta. En cas de gestió directa l'ingrés obtingut per aquest concepte el destinarà el prestador a noves inversions, executades directament per ell mateix. En el cas de gestió indirecta, el prestador estarà obtenint in ingrés per compte d'altri, corresponent aquesta xifra a l'Ajuntament, qui podrà decidir encarregar inversions al prestador indirecte per aquest import, o bé ingressar aquesta xifra per destinar-la a noves inversions executades per l'Ajuntament (licitant les obres corresponents).
- Per altre banda, l'estudi de tarifes del 2016/17 contemplava l'import de 131.634,15 € per amortitzar les inversions a càrrec del concessionari.

Aquestes consideracions ens porten a establir com a volum raonable d'inversions recurrents la quantitat de 190.000 € anuals a partir del 2021, incrementant-la en l'IPC a partir d'aquell any³⁹.

En resum, considerem les següent inversions, quina amortització contemplarem⁴⁰:

- Inversions a l'origen: 467.972,26 €
- Inversions recurrents: 190.000 €/any

En quant a la seva amortització, explicarem detalladament al capítol 7 d'aquest document el diferent tractament de les mateixes segons sigui el tipus de gestió que, resumidament, consisteix en què:

- Per a la gestió directa emprarem les taules fiscals d'amortització tècnica.
- Per a la gestió indirecta la totalitat de les inversions ha d'estar íntegrament amortitzada dins del període de la concessió, i aquesta amortització haurà de ser lineal.

Per al càlcul de les amortitzacions tècniques tindrem en compte que la descomposició d'aquests 190.000 € d'inversió anual en diferents tipus d'actius segueixi raonablement els mateixos percentatges entre els actius actuals del servei que, pel que fa a les inversions de l'anterior concessionari, son els següents:

	Brut 31/12/2016	%
Terrenys		
Tanques i pous	48.215,37	2,09%
Dipòsits i edificis	18.901,95	0,82%
Xarxa distribució	1.793.189,25	77,56%
Motors i bombes	126.715,31	5,48%
Telecontrol i cartografia	30.826,02	1,33%
Maq.Equip no Privat.A.	-	0,00%

³⁹ Amb això el que estem dient és que els 55.561,80 € que apareixien a la tarifa com a amortització tècnica, i quin destí era reinvertir en el servei, no apareixeran identificats com a tals, sinó que quedaran inclosos dins de l'obligació d'inversió dels 190.000 € anuals, i donaran lloc a les corresponents amortitzacions del conjunt d'inversions per aquest import..

⁴⁰ Repetim que en el capítol de Despeses Generals hi hem considerat, com a despesa, les amortitzacions corresponents als sistema d'informació.

Aparells mesura i control	3.318,71	0,14%
Eines, utensilis i mobiliari	20.106,51	0,87%
Immob. Immaterial (ITP)	104.182,56	4,51%
Sectorització	166.466,08	7,20%

2.311.921,76

Per tant, diferenciant segons forma de gestió:

Gestió indirecta

L'amortització serà lineal al llarg de la durada del contracte, de forma que la totalitat de les inversions d'aquest període estigui totalment amortitzada a la data de finalització del contracte.

Gestió directa

Si considerem gestió directa, l'amortització el primer any ascendirà a:

	Inversió	Coeficients	Quota anual	Quota 1er any
Adequació locals	25.000,00	2,0%	500,00	500,00
Liquidació anterior contracte	467.972,26	10,0%	46.797,23	46.797,23
Tanques i pous	4.149,46	2,0%	82,99	41,49
Dipòsits i edificis	1.626,72	7,0%	113,87	56,94
Xarxa distribució	154.323,46	10,0%	15.432,35	7.716,17
Motors i bombes	10.905,23	12,0%	1.308,63	654,31
Telecontrol i cartografia	2.652,91	20,0%	530,58	265,29
Maq.Equip no Privat.A.	-		-	-
Aparells mesura i control	285,61	20,0%	57,12	28,56
Eines, utensilis i mobiliari	1.730,38	25,0%	432,60	216,30
Immob. Immaterial (ITP)			-	-
Sectorització	14.326,22	20,0%	2.865,24	1.432,62
			68.120,60	57.708,92

Observem que estem tractant de fer el compte de resultats d'un any normal, per bé que realment les amortitzacions del primer any, pel que fa a les inversions recurrents només podem considerar el 50 % atès que es tracta d'inversions que es donen d'alta al llarg del primer any, però no a l'origen d'aquest, a diferència de les inversions inicials (adequació de locals i import de la liquidació del contracte de l'anterior concessionari).

5.1.2.4 Els ingressos per compte d'altri

En tot inici d'una nova etapa de prestació del servei sorgeix un efecte ben conegut que és el següent: en efectuar-se la facturació continuada⁴¹, resulta que el primer dia del nou prestador

⁴¹ Això és: cada dia laborable (o varis dies cada setmana) es realitzen lectures de comptadors, que donen lloc a la corresponent facturació i gestió del cobrament. I cada comptador es llegeix amb la cadència del cicle de facturació (a Palau, per exemple, cada tres mesos). Però, d'aquesta manera, els diferents comptadors del municipi seran llegits en dates diferents (amb les corresponents agrupacions per lots), produint-se un flux més o menys continu de lectures i facturacions al llarg del trimestre.

del servei, aquest efectua lectures a comptadors que estan registrant consums dels quals 89 dies corresponen a servei prestat per l'anterior prestador i un sol dia li correspon al nou prestador. El segon dia, 88 corresponen a l'anterior prestador, i dos al nou, i així successivament fins al darrer dia del primer trimestre en que 1 dia li correspon a l'anterior prestador i 89 al nou.

Això provoca que la facturació del primer trimestre de la nova etapa de prestació inclou quantitats que pertanyen a l'anterior prestador, i el nou estarà realment realitzant una cobrament per compta d'altri d'aquestes quantitats, que li hauran de ser abonades a l'anterior prestador.

La solució ideal és preveure aquesta circumstancia als plecs de condicions d'una eventual licitació (cas de gestió indirecta), o en l'encomana de servei (cas de gestió directa), tot establint que el nou prestador aboni aquestes quantitats a l'anterior.

Cal precisar que els ingressos per compta d'altri corresponen a la part de consum, però no així pel que fa a les quotes de servei.

La nostra estimació d'aquestes quantitats és la següent:

	Octubre	Novembre	Desembre	TOTAL
Totals per mesos	103.546,45	100.206,24	103.546,45	307.299,14
Atribuïbles anterior prestador	86.101,12	50.103,12	17.445,33	153.649,57

5.1.3 Altres consideracions respecte als costos del servei

Els estudis de tarifes de l'anterior concessionari inclouen el concepte del Cànon a l'Ajuntament, per import de 266.757,90 € a l'estudi de tarifes 2016/17.

Per al nostre estudi comparatiu no tenim en compte aquest cost. No ho fem pels motius explicats en el punt 5.1.1.8

Però, repetim aquí allò que hem exposat en nota de peu de pàgina en aquell punt: en el cas que l'Ajuntament vol conservar l'ingrés que avui li proporciona aquest Cànon, ho podrà fer, sigui quina sigui la forma de gestió. En cas de gestió indirecta, per a conservar aquest ingrés només cal que sigui prevista l'obligació d'abonar el Cànon per part del concessionari, en els corresponents Plecs de Condicions de la licitació. En el cas de gestió directa, caldrà establir un mecanisme pel qual l'ens públic de gestió del servei aboni una quantitat equivalent a l'import del Cànon de la gestió indirecte, en concepte de drets sobre l'adscripció de les infraestructures del servei.

Pel que fa a la comparativa d'aquest estudi, l'eliminació, o inclusió, d'aquest cost, idèntic pel que fa a la seva quantia per a les dos formes de gestió, no suposa cap alteració de les conclusions finals, doncs al tractar-se d'idèntica manera en totes les formes de gestió, les diferències finals entre gestió directa i indirecta no resulten alterades.

6 ANÀLISI DE FACTORS NO DIRECTAMENT ECONÒMICS, QUE JUSTIFIQUEN L'EFICIÈNCIA I SOSTENIBILITAT DE LES DIFERENTS FORMES DE GESTIÓ. CRITÈRIS MULTIVARIANTS.

Aquest anàlisi es focalitza en l'avaluació de la idoneïtat dels diferents models de gestió en relació elements que, per bé que no permeten una quantificació econòmica de forma directa, tenen una traducció en l'eficiència, la sostenibilitat financera i ambiental, la capacitat de finançament de futures inversions, l'eficiència en l'assignació de recursos, la gestió dels recursos humans, la necessària flexibilitat i capacitat d'adaptació davant la possibilitat d'introducció gradual de determinades prestacions, i el control de la gestió, la transparència i la participació ciutadana.

6.1 Sostenibilitat i Eficiència financera del servei, atenent als seus costos de gestió, i a les necessitats d'inversió.

Donem per reproduïdes les nostres consideracions del punt 3.4 d'aquest document, per concloure que, des d'un punt de vista pressupostari (pressupostos de les administracions públiques), la implantació del servei tindrà un impacte neutre en qualsevol de les formes de gestió possibles.

Com ja hem dit en aquest document, som davant d'un servei públic necessitat d'importantes inversions. Inversions que cal recuperar amb unes tarifes suficients per a generar els fluxos de caixa suficients.

Independentment, per afrontar dites inversions, quin retorn ens vindrà donat pel fluxos de caixa, caldrà generalment disposar d'una capacitat de finançament a través dels mercats financers. Com és conegut, el sector del servei d'abastament d'aigua, amb independència de la forma de gestió, és atractiu per poder ser finançat, ja que es caracteritza per una demanda amb poques fluctuacions i per uns ingressos regulats per tal de cobrir l'equilibri econòmic del servei i provinents d'una multiplicitat d'usuaris (tot el que redunda en un risc molt moderat), i que poden ser garants del finançament, fins i tot per la possibilitat de pignoració (el que significa una molt important garantia).

Pel que fa a l'impacte en tarifes de les inversions, aquest tindrà un tractament diferent en funció de la forma de gestió, atès que la normativa vigent fa que en contractes de concessió del servei, les inversions resultin amortitzades totalment dins del període concessional, mentre que en el cas de gestió directa, hom acudirà a l'amortització tècnica. Deixant a banda el detall numèric de l'amortització (que, a més, depèn de la durada del contracte en cas de gestió indirecta), apareix una problemàtica associada a la prestació indirecta, doncs caldria preveure la totalitat de les inversions a realitzar durant el contracte, en el moment de l'inici del mateix (de fet, cal fer-ho en els Plecs de Condicions de la licitació) als efectes de determinar les amortitzacions i, en particular, existirà sempre una evident dificultat quan, dins del període concessional, apareguin necessitats

d'inversió no previstes, quina amortització, igualment, caldrà produir dins del període romanent del contracte, amb un impacte a les tarifes del servei⁴².

En quant al cost del finançament, cal analitzar també si pot ser diferent segons la forma de gestió.

Efectivament, en una primera aproximació, observem que els prestadors indirectes, en tant que empreses privades, han de contemplar el finançament de les seves inversions mitjançant les capacitats que els hi ofereix la combinació entre els seus recursos propis i el finançament obtingut. El paràmetre financer que expressa aquesta combinació és el WACC (*Weighted Average Cost of Capital*, o cost ponderat mig del capital).

Per altre banda, els gestors directes, en no disposar d'uns fons propis formats per aportacions de capitals dels seus accionistes (normalment el Capital de la societat pública estarà dotat per l'aportació de les instal·lacions del servei, o del seu dret d'ús), acudirán directament als mercats financers per tal d'afrontar les seves inversions. Ara bé, els mercats financers, avui dia, estan proporcionant finançament a les administracions públiques, i als seus ens, quin cost no supera el corresponent per a les empreses del sector en prestació indirecta.

Quant a la òptica per la que s'enfoca una inversió, les empreses privades les analitzen des del principi d'obtenir una taxa interna de retorn (TIR), que haurà de ser igual o superior a la rendibilitat de la resta de projectes en què inverteix, la qual cosa resulta sempre ser superior al cost dels recursos aliens, mentre que el prestador públic només contempla que la recuperació de la inversió cobreixi el cost dels recursos financers que hagi adquirit, es a dir, un cost inferior al del sector privat.

Fetes aquestes consideracions, podem resumir-les en el següent quadre, en el que expressem, amb un codi de colors la idoneïtat de cada forma de gestió (verd quan la forma de gestió no penalitza l'eficiència de l'aspecte en qüestió, groc quan resulta menys o poc convenient):

	Entitat Local	Empresa Municipal	Concessió	Empresa Mixta	
Sostenibilitat Pressupostaria					
Administració Pública					
Capacitat per obtenció de finançament					
Impacte tarifari inversions					43
Cost del finançament per invertir					44

⁴² En aquest supòsit la normativa comptable en matèria de concessions i la doctrina administrativa que la interpreta (ICAC), preveuen un mecanisme comptable amb una finalitat i fonament força equiparables al que fonamentava al derogat mecanisme del fons de reversió. Vid. BOICAC NÚM. 80/2009; consulta 1.

⁴³ En aquest quadre, i els que vindran a continuació, per Entitat Local cal entendre les formes no personificades (indiferenciada i diferenciada) i els Organismes Autònoms, i per Empresa Municipal l'EPEL i la Societat Mercantil Pública.

⁴⁴ Amb relació amb aquest quadre, hem de tenir també en compte allò que també s'ha dit al punt 3.4 en relació amb la possibilitat d'emprar una societat mercantil que no tingui tots els seus ingressos provinents

6.2 L'eficiència en l'assignació de recursos

Tal com hem anat exposant, tant els principis establerts al ROAS, com a la LRSAL, com a la LOEPSF, constitueixen l'eficiència en l'assignació de recursos públics com un dels factors essencials a l'hora de determinar l'elecció de la forma de gestió.

I també hem justificat que el criteri d'eficiència ens introdueix el requisit que la fórmula triada permeti, per a un nivell de prestacions igual o superior al de la resta, obtenir el menor cost per a l'usuari. Per exigència de la legislació sectorial, en el còmput d'aquest cost cal tenir en compte, a més del preu final que es trasllada als usuaris, les externalitats i costos ambientals.

En general, podem caracteritzar l'eficiència d'un prestador del servei com la seva capacitat en minimitzar els costos operatius i de les inversions, però resulta evident que si la forma de gestió no captura aquesta eficiència i la trasllada a l'usuari final no estarem davant un model de gestió eficient en l'assignació de recursos.

El trasllat de les eficiències en la gestió al preu per a l'usuari és la labor que li correspon al regulador del servei (l'administració titular del servei). Quan els sistemes de control sobre la prestació del servei no funcionen adientment, la dita translació de l'eficiència en la gestió no es produeix, i no som davant d'una prestació eficient als interessos dels usuaris del servei, i als interessos generals.

En els contractes de prestació indirecta, on el prestador, en tant que empresari, té, entre altres objectius, la maximització dels beneficis, no es pot comptar que es disposa de l'aliat idoni per a la tasca de control de la prestació i, de fet, amb el transcurs del temps, es produeix l'inevitable asimetria de la informació que dificulta el paper del regulador. Això no obstant, en el procediment de licitació pel qual s'hagi adjudicat el contracte de prestació indirecta, s'haurà aconseguit un preu de partida, aquest sí, de mercat, la qual cosa, indubtablement és eficient. Serà el pas del temps el qui farà apartar el preu del servei de la competència del mercat, i farà entrar en un escenari on l'eficiència en el cost traslladat a l'usuari serà ben qüestionable⁴⁵.

En el cas de la gestió directa, en canvi, no existeix un moment inicial en el que el preu es situï en preu de mercat, atès que no s'haurà sotmès a la competència. Per definició, en la formació dels preus d'un operador en règim de gestió directa no es produeix apel·lació al mercat. Per contra, si el disseny del sistema és correcte i els mecanismes de supervisió actuen adequadament, tenim la certesa que tota eficiència que es generi es traslladarà d'una manera o altra a l'usuari final (en forma de preu o de patrimoni), ja que l'operador actua sense afany de lucre. I, addicionalment,

de mercat, i que pugui perdre la classificació d'empresa no financera, la qual cosa faria canviar el color verd per taronja de l'epígraf "Sostenibilitat Pressupostaria Administració Pública".

⁴⁵ En aquest sentit, i com ja hem apuntat, la revisió periòdica no predeterminada de les tarifes en els contractes que tinguin com finalitat l'abastament d'aigua es contempla en la LCSP i en la normativa de la desindexació de l'economia espanyola com un mecanisme de revisió de preus, que en la seva adequada aplicació haurà de donar lloc al manteniment de l'equació de la retribució que s'estableixi en l'adjudicació del contracte.

la relació de dependència directa entre supervisor i operador actua preventivament contra l'aparició de fenòmens com els descrits per la prestació indirecta.

Els estudis de mercat recents, en què es compara la prestació directa i la indirecta del servei d'abastament d'aigua conclouen que a Europa els nivells d'eficiència són els mateixos en les empreses públiques i en les empreses privades, és a dir, amb formes de gestió directa i amb formes de gestió indirecta.

Com a conclusió:

	Entitat Local	Empresa Municipal	Concessió	Empresa Mixta
Eficiència en l'assignació de recursos				

6.3 La gestió dels recursos humans

Tal com exposat al punt 5.1.1.1, s'aporta, com a **Annex 2** d'aquesta Memòria un informe relatiu a la subrogació del personal, però també a les característiques de la subrogació respecte a que aquesta operi sobre un ens públic i les possibles limitacions a la incorporació de personal laboral al sector públic.

Consegüentment, no té objecte repetir aquí l'exposat en l'esmentat annex. Del que tractem en aquest punt és de la caracterització de la gestió dels recursos humans segons estiguem en una o altre forma de gestió del servei.

En el supòsit de gestió directa, seria d'aplicació el que es conté a la corresponent llei de pressupostos generals de l'Estat. Aquesta norma, tal i com ve essent la tònica dels darrers exercicis, conté limitacions tant pel que fa a l'augment de les retribucions, com a la possibilitat de contractació de personal, limitacions que són d'aplicació a totes les entitats del sector públic. Per tant serien d'aplicació tant en el supòsit de gestió directa per l'administració com pel supòsit de gestió personificada.

Pel que fa al a limitació de l'augment de les retribucions, no obstant ser d'aplicació el que es conté a la Disposició Addicional 26a de la LPGE 2017, així com d'allò imposat per l'article 44 ET els treballadors subrogats, en el seu cas, en un futur ens gestor públic del servei, mantindrien intactes els seus drets laborals així com la seva condició de treballadors indefinits i fixes, sense que se'ls pogués considerar empleats públics.

Tot i això, sí que resulta indubtable que, per a qualsevol dels supòsits de gestió directa (sense que hi hagi diferent regulació en funció de si es presta directament el servei per l'administració o per Societat Mercantil o EPEL), des del moment de la subrogació i per a posteriors exercicis sí els serà d'aplicació la limitació d'augment de retribucions continguda a la normativa pressupostària, doncs la limitació predica directament sobre els ens del sector públic (independentment del tipus de personal que hi treballi) segons allò contingut a l'article 18.U de la LPGE 2017, estant incloses

també dins el sector públic tant les societats mercantils amb capital superior a 50% participat per una administració pública (que justament seria també el cas de les societats d'economia mixta, d'acord amb la LCSP vigent), com les Entitats Públiques Empresarials.

Dit això, també és cert que, durant els anys de crisi econòmica, són moltes les empreses privades que han aplicat, previs els pactes oportuns, normes de contenció de les retribucions de personal i, fins i tot, en determinats casos, reduccions en les mateixes.

Cas particular és la gestió de la contractació de personal dins les formes de gestió directa no personificades i dels Organismes Autònoms, on serà d'aplicació la regulació continguda en l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, i al Decret 214/1990. Analitzem amb major detall aquesta situació a l'**Annex 2** d'aquest document.

No són tampoc negligibles les condicions de l'entorn i del sector. A les formes de gestió directa els són d'aplicació les limitacions al creixement de les masses salarials establertes en la legislació pressupostària aplicable als ens locals, cosa que no succeeix en les formes de gestió indirecta. En l'entorn de Catalunya, els càlculs sectorials mostren com en un 70 per cent dels municipis (en mitjana ponderada per població) els serveis del cicle urbà de l'aigua es presten mitjançant formes de gestió indirecta, i, per tant, mitjançant operadors que no estan sotmesos a aquelles restriccions. La conseqüència d'aquesta situació és que els operadors en règim de gestió directa competeixen en inferioritat de condicions en el moment de captar i retenir talent i professionals amb elevat nivell de competències. Des del món local es reclama, amb raó, l'impuls de canvis legislatius que, si més no, equilibrin la situació, però la realitat avui és la que és.

En conclusió:

	Entitat Local	Empresa Municipal	Concessió	Empresa Mixta
Gestió dels Recursos Humans				

6.4 Flexibilitat i capacitat d'adaptació davant la possibilitat d'introducció gradual de determinades prestacions.

Les formes de gestió directa, en la mesura en què es poden definir com a mitjà propi de l'administració titular, faciliten una major flexibilitat, tant de contractació, coordinació amb altres serveis com a la capacitat de fer front a eventualitats difícils de preveure amb precisió a mitjà i llarg termini.

En referència a la flexibilitat de contractació que poden tenir les formes de gestió indirecta no té molta incidència en el sector de l'aigua, ja que les subcontractació amb tercers, en els contractes a partir d'una determinada quantia que tenen per objecte el sector de l'aigua han de seguir els procediments fixats per la Llei 31/2007, de 30 d'octubre, sobre procediments de contractació en els sectors de l'aigua, l'energia, els transports i els serveis postals. Aquests procediments són molt semblants als que han de seguir els poders adjudicadors segons la nova LCSP.

Pel que fa a la subcontractació, també hem de tenir present que, en el cas de prestació indirecta, està prohibida la subcontractació que no sigui accessòria, mentre que la gestió directa no impedeix la contractació en el mercat dels serveis relacionats amb la gestió del cicle de la gestió de l'aigua dels operadors de les distintes parts del cicle, mitjançant diferents modalitats de contractes de serveis, sempre que es mantinguin els recursos suficients per a tenir la consideració de mitjà propi de l'administració. Això suposa una major apertura i accés al mercat per a les petites i mitjanes empreses, finalitat aquesta també perseguida per la LCSP.

En relació amb el paràmetre de coordinació amb altres serveis, la gestió directa facilita encomanes de gestió (o encàrrecs de gestió) un mecanisme que permet a l'administració encarregar la realització d'activitats de la seva competència a altres òrgans o entitats de dret públic. Aquests encàrrecs de gestió no tenen repercussió als efectes dels pressupost consolidat de l'Ajuntament doncs són transferències entre ens (ens referim a diferents ens prestadors de serveis les mateix Ajuntament) que consoliden tots ells en el pressupost de l'Ajuntament. Aquesta coordinació permet millorar les economies d'escala en la gestió de les prestacions ja que hi pot haver una incorporació de bens al servei municipal que al mateix temps permetrà una adaptació més àgil a les noves prestacions.

Similar reflexió podem fer en relació a la sostenibilitat ambiental. Concretament, la possibilitat de fer una gestió integral del cicle de l'aigua, la integralitat del servei, dependrà de la flexibilitat a l'hora de incorporar noves prestacions, altres parts del cicle i nous àmbits territorials.

Un altre factor a tenir en compte és la flexibilitat en la determinació de les inversions, i en l'elecció de la conveniència de les mateixes al llarg de la prestació del servei. Hem explicat al punt 6.1 les conseqüències en el cost del finançament de les inversions. Al que ara ens referim és a la flexibilitat en determinar quines inversions convé fer.

Com hem dit, la LCSP estableix que si una concessió de serveis preveu l'execució d'obres, aquestes s'han d'haver definit a nivell de detall d'avantprojecte prèviament a l'inici del procediment de licitació de la concessió. Però, també hem fet la reflexió de que serà impossible que la documentació contractual prevegi avui amb el suficient detall totes les inversions que s'hagin de realitzar en un futur amb un horitzó temporal prou llarg. Això pot fer inviables inversions en els estadis finals d'un contracte, pel seu impacte tarifari. La qual cosa, en el cas de gestió directa, no passaria.

En resum:

	Entitat Local	Empresa Municipal	Concessió	Empresa Mixta
Flexibilitat contractació				
Coordinació amb altres serveis				
Sostenibilitat ambiental				
Flexibilitat en elecció d'inversions				

6.5 El control de la gestió, la transparència i la participació ciutadana.

L'article 3 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, defineix que dins el seu àmbit d'aplicació hi són totes les administracions públiques, organismes i ens públics, societats amb participació majoritària o vinculades amb administracions públiques, entre d'altres, així com també a les persones físiques o jurídiques que duen a terme activitats qualificades legalment com a serveis d'interès general o universal.

Pel que fa al cost del control de la gestió fet des del regulador, en general, aquest serà major en el cas de la prestació indirecta, doncs en el cas de la directa, essent un mitjà propi de l'administració, estan sotmeses a la intervenció general de l'entitat, qui en fiscalitza la gestió econòmica i financera i vetlla pel correcte compliment de la normativa de contractació. Un interventor delegat, amb els suport dels serveis de la intervenció general és, en casos similars, suficient. En cas de forma personificada o Organisme Autònom, la secretaria dels òrgans col·legiats pot ésser assumida pel secretari general del municipi, o un funcionari en qui aquest delegui. La gestió indirecta, per contra, normalment requerirà d'una dotació de personal de diverses especialitats, en nòmina de l'administració per tal de dur un control mínimament rigorós, a banda de la necessitat de disposar de la pertinent i permanent informació de la marxa del servei.

Pel que fa a l'exigència d'emprar criteris socials, de gènere i de sostenibilitat en la contractació, tot i que, en primera aproximació pugui semblar que resulta més fàcil en els casos de gestió directa, mitjà propi de l'administració, el cert és que en hi haurà prou amb que en els Plecs de Condicions d'una licitació per a prestació indirecta s'estableixi aquesta obligació per a l'adjudicatari per tal de deixar en les mateixes condicions ambdues formes de gestió.

D'igual manera, tot i que, a priori la gestió directa és més proclive, en les seves subcontractacions a facilitar l'accés a les petites i mitjanes empreses, sent aquest un dels objectius de la nova Llei de contractes del sector públic, hom pot corregir relativament la situació en introduir clàusules als plecs de licitació que afavoreixin emprar aquest criteri per part del prestador indirecte. Això no obstant, com ja hem dit, el volum de subcontractacions en cas de la prestació indirecta queda expressament limitat per la pròpia LCSP, per quin motiu considerem que aquest criteri afavoreix a els models de prestació directa.

Pel que fa a la participació ciutadana, per bé que hom pugui pensar que sempre quedarà millor garantida en el cas de gestió directa, considerem que és el regulador del servei el qui ha d'incorporar criteris, en el seu cas als Plecs Administratius de la licitació per al cas de prestació indirecta, per garantir dita participació ciutadana, de forma que l'accés a la participació ciutadana no sigui un fet diferencial entre les diferents formes de gestió.

Pel que fa l'aplicació de polítiques socials i de protecció a la ciutadania, molt en particular per als casos de pobresa energètica, aquesta precisa d'una coordinació eficaç amb els serveis socials municipals, i amb el propi Ajuntament. Els criteris abans exposats per justificar que la forma de gestió directa és més adient per a la coordinació amb altres serveis, són també vàlids aquí.

En resum:

	Entitat Local	Empresa Municipal	Concessió	Empresa Mixta
Transparència				
Cost control administratiu de la gestió				
Aplicació d'altres criteris socials				
Participació PYMES				
Participació ciutadana				
Aplicació polítiques socials				

6.6 Conclusions

Com a conclusió, podem veure que dins les formes de gestió directa, la gestió per l'ens local sense personificació o amb Organisme Autònom es mostra com a suficient en eficiència i sostenibilitat davant dels criteris analitzats en 12 dels 16 aspectes, la gestió directa mitjançant una EPEL o una societat mercantil pública es mostra com a suficient en eficiència i sostenibilitat davant dels criteris analitzats en 15 dels 16 aspectes⁴⁶, mentre que les formes de gestió indirecta ho són en 8 dels 16 aspectes estudiats.

Això fa que, amb independència del preceptiu anàlisi del cost a repercutir a l'usuari del servei, en base a la resta de criteris, pel que fa a criteris no directament econòmics, multivariants, però vinculats a l'eficiència i sostenibilitat, ens decanem per les formes de gestió directa.

⁴⁶ Aquesta puntuació podria baixar un punt, és a dir, quedant en 14 de 16 si es té en consideració allò assenyalat a la nota de peu número 5 del document. Això no obstant, la forma de gestió directa amb personificació de les lletres c i d de l'article 85.2 de la LRBRL seguiria sent la que obté millor puntuació.

7- ANÀLISI DE FACTORS ECONÒMICS QUE JUSTIFIQUEN L'EFICIÈNCIA I SOSTENIBILITAT DE LES DIFERENTS FORMES DE GESTIÓ.

7.1 Principis de l'anàlisi econòmic

Tal com hem explicat al punt 3.5 del present document, la forma més adient per acreditar la millor forma de gestió als efectes previstos a la legislació aplicable, així com als efectes de l'interès general, atès que és el ciutadà, i no l'administració, qui sufragarà el cost del servei, consisteix en cercar la forma de gestió capaç de prestar el servei de forma sostenible amb la menor taxa o tarifa, com a prova d'eficiència.

I, quant a la determinació de les tarifes (Prestacions Patrimonials no Tributaries), les formes de gestió directa i indirecta, difereixen essencialment de l'enfoc. En el cas de la prestació directa, la tarifa ha de ser suficient de cobrir els costos operatius del servei, més les necessitats de generació de fluxos de caixa necessaris per a cobrir les inversions, així com el finançament (principal i interessos) en que s'hagi hagut d'incórrer per a les mateixes. En el cas de la prestació indirecta les tarifes hauran de cobrir també els costos operatius del servei, així com una determinada retribució del prestador del servei i una retribució financera de les inversions.

En tot cas, cal fer un advertiment amb caràcter general: mentre es redacta el present document, el món està sotmès a la pandèmia deguda a la infecció del virus denominat Covid19. Les conseqüències econòmiques d'aquesta pandèmia, per bé que lamentablement s'intueixen d'enorme gravetat, estan per determinar. Això pot afectar a la totalitat dels paràmetres econòmics: des dels costos unitaris d'explotació, i la seva evolució, passant per la inflació, les evolucions de tarifes, els costos financers, la mà d'obra, etc.

No obstant, no hi ha cap raó per imaginar que els costos i les seves evolucions puguin ser diferents segons la forma de gestió. Per això, amb independència de les incerteses que s'albiren, res farà desvirtuar la comparativa econòmica entre les formes de gestió, en el sentit de que aquella que resulti més avantatjosa des d'un punt de vista econòmic, ho seguirà sent amb independència de l'evolució que finalment es verifiqui.

7.2 Les tarifes o taxes (Prestacions Patrimonials no Tributaries) per a la prestació directa

Per al cas de la prestació directa la tarifa haurà de cobrir les despeses d'explotació i operatives, així com haurà de ser capaç de proporcionar els fluxos de caixa suficients per cobrir les inversions necessàries del servei.

Es tracta doncs de, un cop definits aquests costos operatius (punt 5.1), analitzar detingudament els fluxos de caixa necessaris. Farem aquesta anàlisi per un període de 10 anys de prestació del servei.

En el cas de la prestació directa, cal suposar que les necessitats de tresoreria es cobriran amb finançament extern. I que, atès que, tal com veurem, el dispost de préstec es podrà reduir ràpidament, la solució financera més adient és la pòlissa de préstec, de quines condicions suposem una comissió d'apertura del 0,50%, un interès aplicable al dispost 3,00 %, i un 0,1 % del no dispost. Contemplarem al corresponent compte de resultats el cost financer corresponent.

Quant a les amortitzacions, en aquest cas, són aplicables els coeficient lineals d'amortització tècnica, que són, seguint la normativa fiscal, els següents:

Tipo de elemento	Coeficiente lineal máximo	Período de años máximo
Obra civil		
Obra civil general	2%	100
Pavimentos	6%	34
Edificios		
Edificios industriales	3%	68
Almacenes y depósitos (gaseosos, líquidos y sólidos)	7%	30
Edificios comerciales, administrativos, de servicios y viviendas	2%	100
Instalaciones		
Resto instalaciones	10%	20
Maquinaria	12%	18
Elementos de transporte		
Elementos de transporte externo	16%	14
Autocamiones	20%	10
Mobiliario y enseres		
Mobiliario	10%	20
Útiles y herramientas	25%	8
Moldes, matrices y modelos	33%	6
Otros enseres	15%	14
Equipos electrónicos e informáticos. Sistemas y programas		
Equipos electrónicos	20%	10
Equipos para procesos de información	25%	8
Sistemas y programas informáticos	33%	6
Otros elementos	10%	

Que, aplicats a les inversions previstes donen les dotacions següents⁴⁷:

			A M O R T I T Z A C I O N S				
any	Inversió	valor brut actius	2021	2022	2023	2024	2025
2021	682.972,26	682.972,26	57.708,92	68.120,60	68.120,60	68.120,60	67.904,31
2022	190.000,00	872.972,26		10.411,69	20.823,38	20.823,38	20.823,38
2023	190.000,00	1.062.972,26			10.411,69	20.823,38	20.823,38
2024	190.000,00	1.252.972,26				10.411,69	20.823,38
2025	190.000,00	1.442.972,26					10.411,69
2026	190.000,00	1.632.972,26					
2027	190.000,00	1.822.972,26					
2028	190.000,00	2.012.972,26					
2029	190.000,00	2.202.972,26					
2030	190.000,00	2.392.972,26					
			57.708,92	78.532,29	99.355,67	120.179,05	140.786,13

A M O R T I T Z A C I O N S				
2026	2027	2028	2029	2030
65.961,53	64.235,06	64.235,06	64.012,59	62.926,43
20.607,08	18.664,31	16.937,83	16.937,83	16.937,83
20.823,38	20.607,08	18.664,31	16.937,83	16.937,83
20.823,38	20.823,38	20.607,08	18.664,31	16.937,83
20.823,38	20.823,38	20.823,38	20.607,08	18.664,31
10.411,69	20.823,38	20.823,38	20.823,38	20.607,08
	10.411,69	20.823,38	20.823,38	20.823,38
		10.411,69	20.823,38	20.823,38
			10.411,69	20.823,38
				10.411,69
159.450,44	176.388,27	193.326,11	210.041,47	225.893,15

Per a l'estudi de tresoreria tindrem en compte, a més, les següents premisses:

- Els ingressos es perceben amb un mes de decalatge de la data de lectura (considerem un elevat índex de domiciliacions), i preveiem el següent comportament de la morositat:
 - o 90,0 % de cobro en termini
 - o 3,0 % al cap d'un mes (abans de l'inici de la via executiva)
 - o 3,0% un més després (dins termini de voluntària de l'executiva)
 - o 1,0 % un més després (vençut el període de voluntària)
 - o 3,0% es converteixen en crèdits incobrables.

⁴⁷ Els percentatges establerts en la taula per als Coeficient són equivalents als de la composició actual dels actius revertibles, doncs no existeix cap element per considerar que les inversions futures siguin de cap tipologia diferents a les passades.

Amb aquest esquema de morositat estem considerant que tot i que un 90% dels ingressos no es percebin dins del venciment, es gestioni el cobrament, recuperant un 7%, i havent de donar com a pèrdua per impagat el 3% restant.

Cal dir que no obstant aquestes hipòtesis, la situació de morositat que en els darrers anys havia anat empitjorant, pot patir grans conseqüències de la crisi del Covid19, sent del tot imprevisible a quins nivells pot arribar. No obstant, emprarem aquest percentatge del 3% independentment de la forma de gestió. Per a mantenir nivell de morositat suportables pel servei, cal que s'emprin instruments d'auxili social per als casos necessitats, però que, al marge d'aquests instruments, s'emprin mecanismes de cobrament adients per a aquest servei: emprar la via executiva i disposar de la possibilitat de suspensió del subministrament. Per a la primera hipòtesi, la utilització de la via executiva, tot i amb certa controvèrsia, mostrem la nostra opinió favorable sobre la seva viabilitat. Per a la segona, la possible suspensió de subministrament, aquest ha d'estar degudament previst al Reglament del servei.

Val a dir que, per penós que resulti, caldrà emprar aquestes eines de cobrament per que altrament el servei entrarà en una crisi operativa per manca de tresoreria disponible, que el pot dur a la situació de concurs de creditors i fallida per falta de cobrament dels seus deutors. Altra alternativa podria ser tenir en compte els impagats, sigui quin sigui el nivell que es pugui assolir, en l'estudi de tarifes. Però això implicaria un increment injustificat de les mateixes per a aquells abonats que siguin complidors amb les seves obligacions de pagament i, de forma diferida, però també a curt termini, un increment incessant dels impagats, lo que ens duria de nou a la situació de fallida. A més, en cas que l'Ajuntament suportés el desequilibri econòmic del servei per falta de pagament dels seus usuaris, s'estaria vulnerant la norma d'eficiència i estabilitat pressupostaria.

És per tot això que considerem en aquest estudi de comparació de les diferents formes de gestió hem de preveure una reconducció de la morositat i impagats a nivells assumibles. Per altre banda, resulta ben comprensible que si introduïssim un nivell d'impagats més elevat, ho hauríem de fer per totes les formes de gestió per igual, doncs en cas de no poder emprar eines de gestió del cobrament (via executiva i suspensió del subministrament), la qual cosa vindria determinada pel Reglament del Servei, els nivells d'impagats i la morositat no dependran de la forma de gestió, amb lo que emprar un o altre nivell d'impagats i morositat, per igual en cada una de les formes de gestió considerades, no desvirtua en res la comparació.

- Els ingressos d'IVA repercutit es produeixen amb la mateixa cadència i morositat que els cobraments dels principals dels abonats i clients.
- Igualment, el ingrés del Cànon de l'aigua repercutit als abonats es produeix amb la mateixa cadència i morositat que els cobraments dels principals dels abonats i clients.
- Per al càlcul del Cànon de l'Aigua dels abonats, no disposant de les dades del concessionari actual, i atès que els trams de consum del Cànon no coincideixen amb els trams de consums de les tarifes de Palau, cal raonar l'atribució de cabals a cada tram, sobre tot pel fet que els imports del Cànon s'incrementen notablement al incrementar-se els consums. Aquest càlcul presenta una certa sofisticació, i per això s'aporta com a annex (**Annex 3**).
- Els pagaments a trenta dies des de data factura (segon mes des de la compra o servei), per a les següents despeses d'energia elèctrica i de compra d'aigua.

- Pagament mensual de sous i salaris del personal, incloses les despeses associades (retencions IRPF i Seguretat Social)⁴⁸.
- Pagaments a 30 dies des de la data de la compra o servei per a la resta de despeses.
- Caducitat mensual de pagament a les quotes de finançament extern.
- Les inversions inicials les considerem amb efectes al primer mes de la prestació.
- Les inversions recurrents les prorrategem al llarg dels 12 mesos de l'any.
- Els pagaments d'IVA suportat es produeixen al mateix moment del pagament al proveïdor.
- Els pagaments a l'ACA del Cànon de l'aigua repercutit als abonats es produeix mensualment (a mes vençut), excepte al mes d'agost, que s'acumula amb el de setembre.
- El Cànon de l'Aigua d'empresa subministradora es paga trimestralment (abril, juliol, octubre i gener).
- Les liquidacions d'IVA es produeixen amb caràcter trimestral durant el primer exercici, i mensualment a partir del segon, en endavant.
- Per a la societat mercantil pública o EPEL considerem l'exempció del 99% de l'impost de societats.

A tot l'anterior afegim les següents hipòtesis:

- Increment de costos equivalent a la hipòtesi de IPC anual: 1,0 %
- Increment anual del Cànon de l'aigua d'empreses subministradores : 1,0%

Amb aquests raonaments, la proposta de les tarifes a considerar és:

- Decrement de les tarifes del servei, a l'origen del contracte, en un 18,00%, lineal en tots els seus conceptes⁴⁹.
- Increments anuals posteriors de tarifes: 0,0 % (hipòtesi de congelació de tarifes per a tot el període, després del decrement inicial del 18%), excepte els tres darrers anys del període, en els que calen lleugers increments tarifaris per al d'evitar entrar en dèficit (concretament es proposa un increment de tarifes al 2028 del 0,5%, al 2029 del 1,0% i al 2030 del 1,0%)..

Amb aquestes premisses obtenim els següents resultats:

⁴⁸ Tot i que existeix un mínim decalatge entre el pagament dels sous i les obligacions amb seguretat social i agència tributaria, quedant del costat de la seguretat, no ho considerem en aquest estudi, que no és més que una previsió de tresoreria.

⁴⁹ Convé fer atenció a que aquesta baixada de tarifes és possible, entre altres coses, en a ver prescindint en aquest estudi del cost tarifari equivalent al Cànon que fins a la finalització de l'anterior concessió rep l'Ajuntament del Concessionari. En cas que l'Ajuntament volgués seguir percebent aquella quantitat (que per la gestió directa no podria ser en forma de Cànon, però sí de dret d'ús de les instal·lacions), la baixada es veuria limitada a un 4,44%.

CONCEPTES	IMPORTS 2021	IMPORTS 2022	IMPORTS 2023	IMPORTS 2024	IMPORTS 2025	IMPORTS 2026	IMPORTS 2027	IMPORTS 2028	IMPORTS 2029	IMPORTS 2030
INGRESSOS										
Ingressos per venda d'aigua										
Domèstics	684.507,62	688.090,40	691.547,29	694.830,93	698.010,30	701.140,38	704.263,07	712.594,01	725.981,13	739.403,22
Comercials/hotels	173.075,79	174.000,32	174.874,48	175.704,83	176.508,81	177.300,33	177.897,01	179.975,78	183.356,89	186.746,83
Obres	25.589,48	25.726,18	25.855,42	25.978,19	26.097,06	26.214,09	26.330,84	26.638,52	27.138,96	27.640,71
Industrials	699.682,35	703.419,88	706.953,79	710.310,59	713.560,79	716.760,60	719.952,85	729.416,93	743.120,09	756.859,05
Contraindendis	26.765,26	27.130,26	27.266,56	27.396,03	27.521,39	27.644,80	27.767,93	28.092,40	28.845,11	28.922,26
Alta	3.687,14	3.696,54	3.705,46	3.713,93	3.722,14	3.730,22	3.738,08	3.773,20	3.835,53	3.897,06
Ingressos aliens a tarifa	19.000,00	19.190,00	19.381,90	19.575,72	19.771,48	19.969,19	20.168,88	20.370,57	20.574,28	20.780,02
Dedució dels impagats	- 48.399,23	- 48.661,91	- 48.906,09	- 49.138,04	- 49.362,61	- 49.583,71	- 49.798,49	- 50.414,72	- 51.368,33	- 52.304,07
TOTAL INGRESSOS	1.583.908,42	1.592.591,68	1.600.678,82	1.608.372,19	1.615.829,35	1.623.175,89	1.630.320,17	1.650.446,68	1.681.483,65	1.711.945,07
DESPESES										
Personal	213.271,22	215.403,93	217.557,97	219.733,55	221.930,88	224.150,19	226.391,70	228.655,61	230.942,17	233.251,59
Energia elèctrica	15.270,69	15.423,40	15.577,63	15.733,41	15.890,74	16.049,65	16.210,15	16.372,25	16.535,97	16.701,33
Compra d'aigua	806.788,75	815.836,97	824.945,09	834.105,71	843.337,83	852.657,22	862.056,67	871.691,44	881.339,05	891.103,83
Materials conservació	47.000,00	47.705,00	48.420,58	49.146,88	49.884,09	50.632,35	51.391,83	52.162,71	52.945,15	53.739,33
Treballs per tercers	77.000,00	77.770,00	78.547,70	79.333,18	80.126,51	80.927,77	81.737,05	82.554,42	83.379,97	84.213,77
Tractaments i anàlitica qualitat	6.417,30	6.481,47	6.546,29	6.611,75	6.677,87	6.744,65	6.812,09	6.880,21	6.949,02	7.018,51
Transports	10.923,68	11.032,92	11.143,25	11.254,68	11.367,23	11.480,90	11.595,71	11.711,66	11.828,78	11.947,07
Impostos i taxes	37.800,72	38.178,73	38.560,52	38.946,12	39.335,58	39.728,94	40.126,23	40.527,49	40.932,76	41.342,09
Despeses Generals	99.928,81	101.025,87	102.129,50	103.240,38	104.360,38	105.491,10	106.633,78	107.789,24	108.958,54	110.141,72
TOTAL COSTOS D'EXPLOTACIÓ DEL SERVEI	1.314.401,17	1.328.858,29	1.343.428,52	1.358.105,66	1.372.911,11	1.387.862,77	1.402.955,20	1.418.345,04	1.433.811,40	1.449.459,23
Amortització	57.708,92	78.532,29	99.355,67	120.179,05	140.786,13	159.450,44	176.388,27	193.326,11	210.041,47	225.893,15
Cost financer	22.183,53	12.501,16	696,29	-	-	-	-	-	-	-
Retorn per ingressos per compte aliena	153.649,57									
TOTAL DESPESES	1.547.943,18	1.419.891,74	1.443.480,48	1.478.284,71	1.513.697,24	1.547.313,21	1.579.343,48	1.611.671,15	1.643.852,88	1.675.352,38
EXCEDENT PRESSUPOSTARI	35.965,23	172.699,94	157.198,35	130.087,49	102.132,11	75.862,69	50.976,69	38.775,53	37.630,78	36.592,69
Impost societats	89,91	431,75	393,00	325,22	255,33	189,66	127,44	96,94	94,08	91,48
EXCEDENT PER DESTINAR A INVERSIONS I RETORN FINANÇAMENT	35.875,32	172.268,19	156.805,35	129.762,27	101.876,78	75.673,03	50.849,25	38.678,59	37.536,70	36.501,21

Com hom pot comprovar, amb aquesta hipòtesi tarifaria, arribem a la finalització d'aquest període amb resultat positiu.

Quant als costos financers aquests s'obtenen de l'estudi de tresoreria, íntimament lligat al compte de resultats.

Com sigui que, en el cas de la prestació directa, del que es tracta és de determinar els ingressos necessaris per a cobrir totes les necessitats de la companyia (costos d'explotació i operatius i inversions), determinades per les seves necessitats de tresoreria, aquest anàlisi l'hem fet amb molta profunditat, tenint en compte les premisses exposades en aquest punt, i amb caràcter mensual.

Donat l'abast dels resultats, aquest s'adjunta com a **Annex 4** d'aquest document.

Com hom pot comprovar en aquest Annex 4, la màxima necessitat de tresoreria es produeix el mes d'abril de l'any en què comença l'explotació degut, fonamentalment, a les inversions inicials. La punta de tresoreria negativa és de 719.746 €, per la qual cosa s'ha previst la contractació d'una pòlissa de préstec de 720.000 €.

La necessitat d'endeutar, en aquesta proporció, esdevé de les decisions que hem presumit prendrà l'Ajuntament, en el sentit de, per una banda, fer que el nou servei suporti el cost dels ingressos percebuts per compte d'altri durant el primer trimestre de l'explotació del nou servei, que ascendeixen a la quantitat de 153.650 €⁵⁰.

Les necessitats de finançament extern finalitzen el mes de febrer del 2023. I el període dels primers cinc anys es finalitza amb tresoreria positiva de 1.446.434 €.

Com es pot comprovar, tot i atenent la totalitat dels costos d'explotació, i les inversions previstes, la tresoreria va augmentant, fins a un màxim de quasi quatre milions d'euros a la finalització del desè any. La proposta raonable és a la finalització del cinquè any, i sempre que el comportament hagi seguit raonablement el que hem modelitzat, decidir una possible baixada addicional de tarifes, o be escometre un pla d'inversions més ambiciós, amb càrrec als excedents de tresoreria que aquí projectem.

Veiem, resumits, els *cash flow* acumulats a inici i final d'exercici per a cada any:

	2.021	2.022	2.023	2.024	2.025	2.026	2.027	2.028	2.029	2.030
Origen	- 636.210	- 638.512	- 100.815	422.484	938.589	1.446.434	1.945.743	2.436.165	2.929.216	3.435.586
Final	- 638.512	- 100.815	422.484	938.589	1.446.434	1.945.743	2.436.165	2.929.216	3.435.586	3.968.549

Els *cash flows* negatius no seran tals atès que seran coberts pel finançament al que ens estem referint.

Quant a la tarifa mitjana, per al càlcul de la mateixa tenim en compte la previsió de cabals a subministrar feta al punt 4.1.2 del document, amb els que obtenim:

⁵⁰ Aquest concepte s'ha explicat abastament en el punt 5.1.2.4 del document

$$\frac{\text{Ingressos per venta d'aigua}}{\text{Cabals a subministrar}} = \frac{1.613.307,65 \text{ €}}{938.208 \text{ m}^3} = 1,7196 \text{ €/m}^3$$

Val a dir que en cas de gestió directa amb personificació pot haver-hi una diferència de costos en relació amb el pagament del IAE, en el sentit de que en aquest cas s'estaria subjecte al seu pagament, mentre que les formes no personificades no ho estarien. El càlcul d'aquest impost dona la xifra de 3.036,18 €/any (veure càlcul a la nota 30 de peu de pàgina). En aquest punt, però, ens hem de referir a les conclusions del punt 8 en el sentit que en criteris de repercussió econòmica indirecta, la gestió directa amb personificació mitjançant una EPEL o una societat mercantil pública resulta més avantatjosa en 3 casos per sobre de la forma sense personificació o Organisme Autònom. D'aquesta major eficiència i sostenibilitat en aquests tres casos, se'n derivarà una diferència econòmica que no solament eixugarà aquesta diferència, sinó que ben segur la superarà. Farem un anàlisi més detallat d'aquest extrem al punt 8.1 d'aquest document.

La projecció de tarifes mitjanes per als 10 anys considerats és la següent:

	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
Tarifa mitjana	1,7196	1,7198	1,7198	1,7198	1,7198	1,7198	1,7198	1,7324	1,7572	1,7812

7.3 Les tarifes (Prestacions Patrimonials no Tributaries) per a la prestació indirecta amb contracte de concessió de serveis

Tot considerant les reflexions fetes per als costos, ingressos i inversions al punt 5 d'aquest document, així com també les premisses exposades per a la prestació directa al punt 7.2, amb les següents excepcions:

- Les liquidacions d'IVA i de retencions d'IRPF es produiran amb caràcter mensual, des del primer exercici.
- No existeix exempció del 99% en el impost de societats.
- No existeix despesa financera repercutible a les tarifes, però si, com habitual en les concessions, la retribució financera del actius invertits pel concessionari, consistent en l'aplicació d'un determinat interès al valor net dels actius. L'interès que considerem és el corresponent al rendiment mig en el mercat secundari de la deute del Estado a deu anys en els últims sis mesos incrementat en un diferencial de 200 punts bàsics⁵¹. En el moment de redacció d'aquest document aquest interès és del 2,5418 %.

⁵¹ Aquest rati d'interès és idèntic del previst a l'article 10 del I Codi de Contractes del Sector Públic, en Desenvolupament de la Llei 2/2015, de desindexació de l'economia espanyola.

- A diferència del cas de la prestació directa, per a determinar el termini de concessió farem la comprovació prevista a l'article 10 del I Codi de Contractes del Sector Públic (CCSP), en Desenvolupament de la Llei 2/2015, de desindexació de l'economia espanyola, en quant a que el termini de recuperació de la inversió sigui l'adient.
- Considerem que per la determinació de les tarifes, tal com habitual amb les concessions, sobre els costos operatius i d'explotació, s'aplica un coeficient del 6% sobre el cost de compra d'aigua i associats i del 10 % sobre la resta de despeses, en concepte de retribució de l'explotador⁵².
- Les inversions inicials, així com les inversions recurrents es suposen en les mateixes quanties que les previstes per al cas de la prestació directa.
- Les amortitzacions no es consideren per coeficients d'amortització tècnica, sinó que cal que la totalitat de les inversions estigui totalment amortitzada a la finalització del contracte, i que l'amortització es faci de forma lineal.

Com hem dit, la durada de la concessió vindrà determinada per la fórmula continguda a l'article 10 del CCSP, que és la següent:

$$\sum_{t=0}^n \frac{FC_t}{(1+b)^t} \geq 0$$

On:

t = anys mesurats en nombres enters.

FC_t = Fluxos de Caixa de les activitats d'explotació i de les activitats d'inversió (excepte efectes financers).

b = taxa de descompte establerta en el rendiment mig en el mercat secundari de la deute del Estado a deu anys en els últims sis mesos incrementat en un diferencial de 200 punts bàsics.

I on n ha de ser el mínim valor que fa acomplir-se l'equació representada més amunt.

S'aporta com a **Annex 5** el càlcul per al nostre cas d'acord amb la fórmula de desindexació, quin resultat és que no queda justificada una durada superior als 5 anys.

Considerant aquest termini, obtenim les projeccions que reproduïm a continuació⁵³:

⁵² Val a dir que l'anterior prestador del servei percebia un 6% sobre la compra d'aigua, i un 12% sobre la resta de conceptes. Considerem però que els plecs de condicions de la licitació han de limitar la retribució de l'explotador als valor més habituals actualment (els que ve considerant com a procedents la Comissió de Preus de la Generalitat de Catalunya).

⁵³ Veure a l'Annex 6 "Tractament comptable de les inversions sota el règim de prestació indirecte en concessió"

	2021	2022	2023	2024	2025
Inversió a l'origen	492.972,26				
Inversions efectuades al llarg de l'any	190.000,00	190.000,00	190.000,00	190.000,00	190.000,00
Inversions donades d'alta al llarg exercici	95.000,00	213.750,00	213.750,00	213.750,00	213.750,00
Amortització	288.594,45	288.594,45	288.594,45	288.594,45	288.594,45
Valor brut actius inici any	492.972,26	587.972,26	801.722,26	1.015.472,26	1.229.222,26
Valor net actius inici any	492.972,26	299.377,81	224.533,36	149.688,90	74.844,45
Valor brut actius final any	587.972,26	801.722,26	1.015.472,26	1.229.222,26	1.442.972,26
Valor net actius final any	299.377,81	224.533,36	149.688,90	74.844,45	-

Per últim considerem la màxima baixada de tarifes possible sense que cap exercici entri en dèficit o pèrdues. Fets els càlculs corresponents, això permet fer una baixada el primer exercici (2021) del 4,64%. A més, el segon exercici, sense entrar en pèrdues, encara podem baixar les tarifes un 8,38% addicional⁵⁴. Els altres tres anys del període de 5 anys de durada total de la concessió son necessaris petits increments de tarifes del 0,29%, 0,32% i 0,34% respectivament.

⁵⁴ això es deu al fet que el primer exercici part dels ingressos són per compta d'altri, el que fa que durant el primer exercici no es pugui baixar més la tarifa sense entrar en pèrdues, mentre que al segon exercici ja no existirà el concepte de que part dels ingressos siguin per compta d'altri, amb el que resulta possible una segona baixada de tarifes.

També convé fer atenció a que aquesta baixada de tarifes és possible, entre altres coses, en a ver prescindit en aquest estudi del cost tarifari equivalent al Cànon que fins a la finalització de l'anterior concessió rep l'Ajuntament del Concessionari. En cas que l'Ajuntament volgués seguir percebent aquella Cànon, la baixada de tarifes no seria possible ni pel primer ni pel segon any, sinó que caldria incrementar les tarifes (degut a l'efecte d'haver imposat que el concessionari satisfaci a l'anterior concessionari els ingressos per compte d'altri del primer trimestre).

Amb aquestes premisses, reproduïm les tarifes justificables pel concessionari, durant el període dels cinc anys de contracte de concessió:

CONCEPTES	IMPORTS 2021	IMPORTS 2022	IMPORTS 2023	IMPORTS 2024	IMPORTS 2025
INGRESSOS					
Ingressos per venda d'aigua					
Domèstics	796.064,34	733.149,12	738.957,57	744.814,20	750.729,05
Comercials/hotels	201.282,59	185.394,51	186.863,32	188.344,31	189.840,02
Obres	29.759,90	27.410,82	27.627,99	27.846,95	28.068,10
Industrials	813.712,16	749.482,43	755.420,29	761.407,40	767.454,02
Contraindendis	31.127,29	28.906,85	29.135,87	29.366,79	29.600,00
Alta	4.288,05	3.938,60	3.959,49	3.981,10	4.003,26
Ingressos aliens a tarifa	19.000,00	19.190,00	19.381,90	19.575,72	19.771,48
Deducció dels impagats	- 56.287,03	- 51.848,47	- 52.258,94	- 52.672,82	- 53.090,83
TOTAL INGRESSOS	1.838.947,30	1.695.623,87	1.709.087,49	1.722.663,65	1.736.375,09
DESPESES ELEGIBLES A TARIFA	IMPORTS 2021	IMPORTS 2022	IMPORTS 2023	IMPORTS 2024	IMPORTS 2025
Personal	216.659,23	218.825,82	221.014,08	223.224,22	225.456,47
Energia elèctrica	15.270,69	15.423,40	15.577,63	15.733,41	15.890,74
Compra d'aigua	806.788,75	815.836,97	824.945,09	834.105,71	843.337,83
Materials conservació	47.000,00	47.705,00	48.420,58	49.146,88	49.884,09
Treballs per tercers	77.000,00	77.770,00	78.547,70	79.333,18	80.126,51
Tractaments i anàlitica qualitat	6.417,30	6.481,47	6.546,29	6.611,75	6.677,87
Transports	10.923,68	11.032,92	11.143,25	11.254,68	11.367,23
Impostos i taxes	40.678,89	41.085,68	41.496,54	41.911,50	42.330,62
Despeses Generals	66.938,23	67.705,39	68.475,81	69.250,15	70.030,26
TOTAL COSTOS D'EXPLOTACIÓ DEL SERVEI	1.287.676,78	1.301.866,65	1.316.166,96	1.330.571,49	1.345.101,60
Amortització	288.594,45	288.594,45	288.594,45	288.594,45	288.594,45
Retribució Gestió	96.496,13	97.553,19	98.618,89	99.692,92	100.776,65
Retribució financera actius	12.530,37	7.609,59	5.707,19	3.804,79	1.902,40
Abonament ingressos per compte aliena	153.649,57				
TOTAL ALTRES COSTOS	551.270,52	393.757,22	392.920,53	392.092,16	391.273,49
TOTAL COSTOS A TARIFA	1.838.947,30	1.695.623,87	1.709.087,49	1.722.663,65	1.736.375,09

I les tarifes mitjanes resulten ser:

	2.021	2.022	2.023	2.024	2.025
Tarifes mitjanes	1,9998	1,8325	1,8377	1,8435	1,8497

7.4 Les tarifes (Prestacions Patrimonials no Tributaries) per a la prestació mitjançant empresa d'economia mixta

El cas de l'empresa d'economia mixta cal fer les següents diferenciacions, o particularitzacions, respecte a les consideracions fetes per als casos de gestió directa i la indirecta:

- En tractar-se d'un ens amb personalitat jurídica pròpia, creat específicament per a la prestació d'aquest contracte, no existirà el concepte de retribució financera dels actius nets (a diferència de la concessió), però sí que suportarà els costos financers dels endeutaments en que incorri. Aquesta despesa financera serà equivalent a la que hem calculat per a la gestió directa.
- Igual que succeïa amb la concessió, suposem que el diferencial d'ingressos del primer any que es produirà en haver d'abonar determinades quantitats durant el primer trimestre a

l'anterior prestador del servei serà finançat per l'empresa mixta, que també farà front al cost de la liquidació de l'anterior prestador del servei.

- Considerarem que l'explotació tindrà la retribució de l'explotador consistent en la combinació dels coeficients del 6 i el 10% explicada en el punt 7.3 per al cas de la concessió de serveis.
- Pel que fa a les despeses generals i de personal seran les mateixes que en la prestació directa (la mixta no gaudirà d'estructures compartides d'un concessionari).

Amb aquestes premisses, projectem la tarifa justificable per l'empresa d'economia mixta:

CONCEPTES	IMPORTS 2021	IMPORTS 2022	IMPORTS 2023	IMPORTS 2024	IMPORTS 2025
INGRESSOS					
Ingressos per venda d'aigua					
Domèstics	814.530,06	733.642,20	735.103,55	741.471,01	748.201,02
Comercials/hotels	205.951,60	185.519,20	185.888,74	187.498,90	189.200,75
Obres	30.450,21	27.429,26	27.483,89	27.721,96	27.973,58
Industrials	832.587,24	749.986,50	751.480,41	757.989,72	764.869,67
Contraindendis	31.849,33	28.926,30	28.983,91	29.234,97	29.500,33
Alta	4.387,52	3.941,25	3.938,84	3.963,23	3.989,78
Ingressos aliens a tarifa	19.000,00	19.190,00	19.381,90	19.575,72	19.771,48
Deducció dels impagats	- 57.592,68	- 51.883,34	- 51.986,38	- 52.436,39	- 52.912,05
TOTAL INGRESSOS	1.881.163,27	1.696.751,37	1.700.274,87	1.715.019,12	1.730.594,56
DESPESES ELEGIBLES A TARIFA	IMPORTS 2021	IMPORTS 2022	IMPORTS 2023	IMPORTS 2024	IMPORTS 2025
Personal	213.271,22	215.403,93	217.557,97	219.733,55	221.930,88
Energia elèctrica	15.270,69	15.423,40	15.577,63	15.733,41	15.890,74
Compra d'aigua	806.788,75	815.836,97	824.945,09	834.105,71	843.337,83
Materials conservació	47.000,00	47.705,00	48.420,58	49.146,88	49.884,09
Treballs per tercers	77.000,00	77.770,00	78.547,70	79.333,18	80.126,51
Tractaments i anàlítica qualitat	6.417,30	6.481,47	6.546,29	6.611,75	6.677,87
Transports	10.923,68	11.032,92	11.143,25	11.254,68	11.367,23
Impostos i taxes	40.678,89	41.085,68	41.496,54	41.911,50	42.330,62
Despeses Generals	99.928,81	67.705,39	68.475,81	69.250,15	70.030,26
TOTAL COSTOS D'EXPLOTACIÓ DEL SERVEI	1.317.279,34	1.298.444,75	1.312.710,85	1.327.080,81	1.341.576,02
Amortització	288.594,45	288.594,45	288.594,45	288.594,45	288.594,45
Retribució Gestió	99.456,38	97.211,00	98.273,28	99.343,85	100.424,09
Despesa Financera	22.183,53	12.501,16	696,29	-	-
Abonament ingressos per compta aliena	153.649,57				
TOTAL ALTRES COSTOS	563.883,93	398.306,61	387.564,02	387.938,30	389.018,54
TOTAL COSTOS A TARIFA	1.881.163,27	1.696.751,37	1.700.274,87	1.715.019,12	1.730.594,56

Les tarifes mitjanes son:

	2.021	2.022	2.023	2.024	2.025
Tarifes mitjanes	2,0051	1,7990	1,7938	1,8008	1,8088

7.5 Conclusions

Les tarifes necessàries, en €/m³ per a les diferents formes de gestió, on per gestió directa no distingim entre les formes personificades i les no personificades, són doncs les següents:

	2021	2022	2023	2024	2025
Gestió Directe	1,7196	1,7198	1,7198	1,7198	1,7198
Concessió	1,9998	1,8325	1,8377	1,8435	1,8497
Empresa Mixta	2,0051	1,7990	1,7938	1,8008	1,8088

Per tant, des del primer exercici, la concessió i l'empresa d'economia mixta resulten menys eficients als interessos generals i dels usuaris, quedant com a forma més eficient la prestació directa.

Pel que fa a les consideracions relatives a l'eficiència i la sostenibilitat que no són directament econòmics, la comparativa és la següent:

	Entitat Local	Empresa Municipal	Concessió	Empresa Mixta
Sostenibilitat Pressupostaria				
Administració Pública				
Capacitat per obtenció de finançament				
Impacte tarifari inversions				
Cost del finançament per invertir				

	Entitat Local	Empresa Municipal	Concessió	Empresa Mixta
Eficiència en l'assignació de recursos				

	Entitat Local	Empresa Municipal	Concessió	Empresa Mixta
Gestió dels Recursos Humans				

	Entitat Local	Empresa Municipal	Concessió	Empresa Mixta
Flexibilitat contractació				
Coordinació amb altres serveis				
Sostenibilitat ambiental				
Flexibilitat en elecció d'inversions				

	Entitat Local	Empresa Municipal	Concessió	Empresa Mixta
Transparència				
Cost control administratiu de la gestió				
Aplicació criteris socials				
Participació PYMES				
Participació ciutadana				
Aplicació polítiques socials				

De la combinació dels criteris directament econòmics, i els que ho són de forma indirecta, extraïem la conclusió de que la forma de gestió més adient per al municipi de Palau-Solità i Plegamans, atenent a les seves característiques, i les necessitats d'inversió, és la gestió directa mitjançant forma personificada a través d'una EPEL o una Societat Pública Municipal.

S'adjunta, com a annex 7 la proposta de tarifa per a la gestió directa en el supòsit que l'Ajuntament assumís la pèrdua dels ingressos que fins a la data venia obtenint en concepte de Cànon de la concessió, així com de la tarifa proposada per al cas en què l'Ajuntament volgués mantenir dit ingrés.

8 JUSTIFICACIÓ DE L'ELECCIÓ DE LA PRESTACIÓ DIRECTA AMB PERSONIFICACIÓ MITJANÇANT UNA EPEL O UNA SOCIETAT MERCANTIL PÚBLICA

Un cop conclòs que la forma més eficient és la de gestió directa, cal determinar si s'opta per la personificada mitjançant societat mercantils públiques o Empreses Públiques Locals, front les no personificades (la pròpia entitat local o una organització especialitzada) i els organismes autònoms locals.

Tal com s'ha explicat al punt 4 d'aquest document, per al cas de gestió directa, i en compliment de l'art. 85.2 LRRL, si s'optés per les formes de les lletres c i d de dit article (les personificades mitjançant EPEL o societat mercantil pública), caldrà justificar que resulten més sostenibles i eficients que les formes no personificades o amb Organisme Autònom.

Quant a l'anàlisi econòmic basat en els costos directes del servei, ja hem destacat en aquest anàlisi que no existeix una diferenciació que permeti destacar l'una sobre l'altre. Això no obstant, existeix tot un seguit d'aspectes que, si bé no tenen una quantificació econòmica directa⁵⁵, tenen uns importants efectes en l'eficiència en la prestació del servei.

Cal dir que les formes de les lletres c i d de l'article resulten més transparents, i per tant, la gestió i especialment els costos de prestació del servei, més controlables. Alhora, també determina que la gestió d'un servei públic com aquest, d'un evident contingut econòmic, requereix una

⁵⁵ Que no tinguin quantificació econòmica directa, com és fàcil de comprendre, no significa que no tinguin un impacte econòmic, per difícil de quantificar que sigui a priori.

flexibilitat, compatible amb el control de l'activitat. De fet, el conjunt dels raonaments del punt 7 d'aquest document reforcen aquestes afirmacions.

El servei d'abastament d'aigua per la seva complexitat i funcionament en règim de garantia de continuïtat, cabal i qualitat de l'aigua, requereix de la immediatesa i major agilitat que poden aportar les formes de gestió directa personificades de les lletres c i d de l'article 85.2 de la LRBRL, i que aquesta organització en règim descentralitzat és molt més adequada i compatible amb la transparència i els mecanismes de control, permetent així assolir una major qualitat, avaluable i mesurable amb objectius i indicadors, i subjecte per tant als controls d'eficàcia i eficiència.

Aquestes personificacions jurídiques contingudes a les lletres c i d de l'article 85.2 de la LRBRL ofereixen menor rigidesa en la gestió financera i més facilitat pel control de la despesa, i disposa en general de la major agilitat que requereix la garantia de manteniment de la qualitat del servei en totes les seves variables i que s'ha observat la seva sostenibilitat financera. En aquest sentit, recordem l'afirmació del Tribunal Concessional a la que ens hem referit al punt 3.2: *"la necesidad de hacer más flexible el funcionamiento de estos entes territoriales puede aconsejar el que se dé a esta estructura una forma propia de derecho privado y que se sometan a éste actos empresariales que debe llevar a cabo para el ejercicio de sus funciones"*.

Prenent en consideració el projecte del servei i el projecte de tarifes desenvolupats, analitzats els paràmetres esmentats i altres que també són determinants en l'eficiència i sostenibilitat de la forma de gestió, que s'han anat desenvolupant en els diferents apartats de la present memòria i en els estudis complementaris, especialment l'estudi específic de l'eficiència econòmica de cada alternativa de gestió s'ha conclòs que la forma de gestió més eficient i sostenible per prestar el servei d'abastament d'aigua a Palau-Solità i Plegamans és la gestió directa amb la constitució d'una societat municipal que tingui la consideració de mitjà propi.

La figura de mitjà propi fa referència a la personificació en forma d'una entitat de dret públic o privat que està íntegrament controlada per una o varies administracions públiques i que es caracteritza per rebre encàrrecs de l'administració que la controla.

La creació d'una societat mercantil local que tingui la consideració de mitjà propi personificat, no pot obviar la justificació de la seva conveniència i oportunitat. En l'expedient acreditatiu de la conveniència i oportunitat de la mesura s'ha justificat que la iniciativa no genera risc per la sostenibilitat financera del conjunt de la Hisenda municipal, inclòs en l'anàlisi de mercat realitzat, relatiu a l'oferta i a la demanda existent, a la rendibilitat i als possibles efectes de l'activitat sobre la concurrència empresarial.

Destaquem, a continuació, alguns dels aspectes més rellevants que venen a justificar la idoneïtat de les formes personificades de les lletres c i d de l'article 85.2 de la LRBRL front a les no personificades:

- No resulta neutra la gestió de la contractació de personal dins les formes de gestió directa no personificades i els Organismes Autònoms, atès que mentre que per a l'accés a l'ocupació pública, a l'entitat local li és d'aplicació la regulació continguda a l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic (més avall citat com a EBEP) i al Decret 214/1990, de 30 de juliol, pel que s'aprova el Reglament del Personal al servei de les entitats locals i al Decret Legislatiu

1/1997, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública. En canvi a les societats mercantils i entitats públiques empresarials aquesta exigència no aplicaria (atenent a allò que disposa l'article 106 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, del Règim Jurídic del Sector Públic), essent només exigible l'acompliment dels principis recollits a l'article 55 de l'EBEP (igualtat, mèrit, capacitat i publicitat), segons allò disposat per la DA 1ª de l'EBEP, ja que per a la resta d'aspectes de la relació laboral a les societats mercantils públiques i entitats públiques empresarials aplica només l'Estatut dels Treballadors

- Les administracions locals estan avui sotmeses a les restriccions en matèria de contractació de nous efectius, que venen derivades de les limitacions en la taxa de reposició existent en el sector públic, i que en termes generals impedeixen el creixement de les plantilles. Aquesta limitació no és neutra en les diferents formes de gestió directa, trobant-se regulada en el cas de l'administració pública en sentit estricte a l'article 19 de la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat per a 2017 (taxa de reposició general del 50% amb excepció de certs sectors), i a la disposició addicional 15ª en el supòsit de societat mercantil o entitat pública empresarial, de forma que les formes de gestió personificades disposen d'accés a una taxa de reposició del 100 per cent en el cas que tinguin beneficis en dos dels darrers tres exercicis.
- Ambdós fets redonden en una major eficiència i sostenibilitat de les formes de gestió personificades (societat mercantil i entitat pública empresarial).
- Finalment si tenim en compte la necessitat de contractar serveis amb tercers hem de dir que si bé la gestió directa sense personificació estaria obligada a seguir els procediments administratius determinats en continguts i terminis, per l'aplicació del dret públic en tot el procés, les formes directes personificades són més flexibles respecte de les formes de gestió directa no personificades i, si no hi ha transmissió del risc, no suposen una gran diferència amb les gestions indirectes. A més permet un major control del subcontractes i complir amb les directives europees i amb la nova LCSP.

Per tot això, es conclou que, als efectes d'eficiència i sostenibilitat, la forma de gestió del servei d'abastament d'aigua per a l'Ajuntament de Palau-Solità i Plegamans més eficient i sostenible és la prestació directa amb personificació mitjançant una EPEL o una Societat Mercantil Pública.

Annex 1. Descomposició abonats per tipus de quotes

		Abonats 2016	Abonats 2021	Abonats 2022	Abonats 2023	Abonats 2024	Abonats 2025	Abonats 2026	Abonats 2027	Abonats 2028	Abonats 2029	Abonats 2030
DOMÈSTICS	Tipus A	-										
	Tipus B	-										
	Tipus C	701	723	726	730	733	736	740	743	746	750	753
	Tipus D	2.115	2.181	2.192	2.203	2.214	2.224	2.234	2.244	2.254	2.264	2.274
	Tipus E	1.509	1.556	1.564	1.572	1.580	1.587	1.594	1.601	1.608	1.615	1.623
	Tipus F	114	118	118	119	119	120	120	121	122	123	123
COMERCIAL / HOTELS	Diam. 13 mm (antic)											
	Diam. 13 i 15 mm	502	518	520	523	525	528	530	532	534	537	539
	Diam. 20 mm	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
	Diam. 30 mm	-										
OBRES	Diam. 13 i 15 mm	77	79	80	80	81	81	81	82	82	82	83
	Diam. 20 mm	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
	Diam. 30 mm	-										
	Diam. 50 mm	-										
INDUSTRIALS	Diam. 13 i 15 mm	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
	Diam. 20 mm	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
	Diam. 25 mm	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
	Diam. 30 mm	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
	Diam. 40 mm	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
	Diam. 50 mm	7	7	7	7	7	7	7	7	8	8	8
	Diam. 65 mm	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Diam. 80 mm	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
	Diam. 100 mm	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2

	Diam. 150 mm	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
CONTRAINEDIS	Diam. 15 i 16 mm	86	89	89	90	90	90	91	91	92	92	92
	Diam. 30 mm	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
	Diam. 50 mm	18	19	19	19	19	19	19	19	19	19	20
	Diam. 65 mm	17	18	18	18	18	18	18	18	18	19	18
	Diam. 80 mm	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
	Diam. 100 mm	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
MUNICIPALS		80	82	83	83	84	84	84	85	85	86	86
ALTA	Única	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
		5.260	5.423	5.452	5.480	5.506	5.531	5.556	5.580	5.605	5.631	5.656

Annex 2. Consideracions sobre la successió d'empresa i subrogació convencional del personal

Des de un punt de vista laboral, s'hauria de tenir present dos aspectes. Per una banda, (i) el risc de que al recuperar la concessió a la seva finalització es pugui considerar que ens trobem en un supòsit de successió d'empreses a efectes laborals, d'acord amb el previst a l'article 44 de l'Estatut dels Treballadors (ET), que provoqui la necessària subrogació de l'Ajuntament en les condicions contractuals del personal laboral de l'adjudicatària; i en segon lloc, (ii) en cas d'inaplicació del règim previst a l'article 44 de l'Estatut dels Treballadors, l'eventual aplicació de les previsions en matèria de subrogació convencional d'acord amb les previsions del V Convenio colectivo estatal de las industrias de captación, elevación, conducción, tratamiento, distribución, saneamiento y depuración de aguas potables y residuales, aplicable a les empreses del sector.

El fenomen de la successió d'empresa implica la substitució d'un empresari (als efectes del present informe s'entendrà per empresari que contractant de personal laboral, amb independència de que es tracti d'una empresa privada, una administració o un ens depenent de l'administració en el més ampli espectre) per un altre, juntament amb la transmissió d'una unitat productiva autònoma i estable que per sí sola pugui continuar amb l'activitat empresarial. Convé destacar que la normativa laboral relativa a la successió d'empreses afecta tant a empreses del sector privat com del sector públic.

Certament, per tal d'entendre l'efectiva transmissió d'una unitat productiva autònoma, es tindrà en compte si s'han transmès elements materials com edificis o bens immobles, i el seu valor, la transmissió de la clientela, si s'assumeix part de la plantilla, la similitud de les activitats realitzades, entre d'altres.

D'aquesta manera, existirà una successió d'empresa per imperatiu legal, quan es consideri que es dona el supòsit previst a l'article 44 de l'Estatut dels Treballadors (ET) que preveu aquesta situació, o subrogació convencional quan hi hagi una obligació prevista al Conveni Col·lectiu en matèria de successió de contractes.

En aquest sentit, primerament, s'ha de determinar si l'element que es transmet té la condició d'unitat productiva autònoma i funcional que per si mateixa pugui continuar l'explotació empresarial. Així, part de la jurisprudència ha considerat que una concessió administrativa per sí mateixa no es considera una unitat productiva autònoma funcional, sinó que només es tracta d'una activitat o servei mancat de les característiques necessàries per a poder continuar amb l'activitat, sempre que no s'entregui la infraestructura o organització empresarial bàsica per a l'explotació del servei o activitat.

Així ho entén el Tribunal Suprem, en Sentència de 21 d'abril de 2015 (rec. 71/2014):

“hemos de recordar que ni la contrata ni la concesión administrativa son unidades productivas autónomas a los efectos del artículo 44 ET, salvo que se entreguen al concesionario o contratista la infraestructura u organización empresarial básica para la explotación. Y que por lo mismo, la pretendida transmisión de contratas no es tal, sino la finalización de una y comienzo de otra distinta, aunque materialmente la contrata sea la misma en el sentido de que los Servicios prestados siguen siendo los mismos. “

En particular, el Tribunal Suprem va entendre en la seva Sentència de 26 de juliol de 2012 (Rec. 3627/2011);

“(…) la transmisión debe tener por objeto una entidad económica que mantenga su identidad tras el cambio de titular. Para determinar si tal entidad mantiene su identidad,

han de tomarse en consideración todas las circunstancias de hecho que caracterizan a la operación de que se trata, entre las cuales figuran, en particular, el tipo de empresa o centro de actividad de que se trata, el hecho de que se hayan transmitido o no elementos materiales como edificios y bienes muebles, el valor de los elementos inmateriales, que el nuevo empresario se haga cargo o no de la mayoría de los trabajadores, que se haya transmitido o no la clientela, así como el grado de analogía de las actividades. Sin embargo, estos elementos son únicamente aspectos parciales de la evaluación de conjunto de que debe hacerse y no pueden, por tanto, apreciarse aisladamente”.

Així doncs, si només es tracta de la finalització d'una contracta i el començament d'una altra, encara que materialment el servei prestat sigui el mateix, si no s'han transmès altres elements com la infraestructura o la plantilla, no es consideraria una unitat productiva autònoma que pugui donar lloc al fenomen de la successió d'empresa.

En aquest sentit s'ha expressat la Sentència de 26 de juliol de 2012 del Tribunal Suprem (Rec. 3627/2011) ;

“(…) la mera circunstancia de que la actividad ejercida por CLECE y la ejercida por el Ayuntamiento de Cobisa sean similares o incluso idénticas no es suficiente para afirmar que se ha mantenido la identidad de una unidad económica. En efecto, tal entidad no puede reducirse a la actividad que se le ha encomendado.”

D'aquesta manera, no operaria la successió d'empresa legal quan es tracti d'una contracta i no hi hagi una transmissió d'altres elements patrimonials que possibilitin l'explotació de l'activitat empresarial, apart de l'activitat o servei en qüestió.

Així es pronuncia la Sentència del Tribunal Suprem de 21 abril 2015 (rec. 91/2014):

“Asimismo sostenemos con reiteración que cuando la empresa que venía llevando a cabo la actividad del servicio de mantenimiento mediante sucesivas contrataciones con diferentes empresas, decide asumir aquella y realizarla por sí misma, sin hacerse cargo del personal de la empresa contratista, no puede decirse que se haya producido una sucesión de empresa encuadrable jurídicamente en el artículo 44 ET y en la Directiva 2001/23, de tal forma que los trabajadores que dejen de prestar su actividad por tal hecho han de considerarse despedidos por la empresa contratista y no cabe atribuir responsabilidad alguna a la principal.”

No obstant, el Tribunal Suprem en la mateixa Sentència, recalca que,

“siguiendo con la misma doctrina hemos mantenido – tratándose de Administraciones Públicas- que la reversión de un Servicio público desde una empresa concesionaria a una entidad pública, que acuerda seguir prestando directamente y sin solución de continuidad dicho servicio con la misma infraestructura y plantilla de dicha empresa, conlleva la aplicación del artículo 44 ET.”

També portar aquí a col·lació la Sentència del Tribunal Suprem de data 17 de gener de 2019 que disposa:

“el hecho de una administración recupere la prestación del servicio, anteriormente externalizado, bien con los mismos trabajadores que tenía la empresa que prestaba el servicio, bien con las mismas instalaciones, maquinaria, infraestructura que las que

utilizaba la empresa contratista, o bien con ambos elementos determina que, normalmente, estemos ante un supuesto de transmisión de empresa que está situado en el ámbito de aplicación del artículo 44 ET . Así en la STS de 30 de mayo de 2011, dijimos que la reversión de un servicio público desde una empresa concesionaria a un Ayuntamiento, que acuerda su gestión a través de empresa municipal, no excluye la aplicación del artículo 44 ET, si va acompañada de transmisión de medios materiales, recordando que "que si bien la doctrina de esta Sala es constante al afirmar con carácter general que la extinción de la contrata y la asunción con trabajadores propios de la actividad antes descentralizada no constituye, por si misma, un supuesto de subrogación empresarial, "no es menos veraz que tal criterio general resulta inaplicable cuando la empresa que venía llevando a cabo la actividad mediante sucesivas contratas con diferentes empresas, decide asumir aquella y realizarla por sí misma, pero haciéndose cargo del personal de la empresa contratista, supuesto en el cual puede decirse que se ha producido una sucesión de empresa encuadrable jurídicamente en el referida art. 44 ET y en las diversas Directivas de la que aquél es transposición..."

En altres paraules, s'haurà d'analitzar quina es la infraestructura necessària per a la prestació del servei o activitat d'abastament d'aigua i si hi ha transmissió o cessió d'elements patrimonials que siguin bàsic per a l'explotació del servei per a la determinació de si ens trobem davant un supòsit de successió d'empresa ex. Article 44 de l'Estatut dels Treballadors.

Tanmateix, les conseqüències de l'existència d'un supòsit de successió d'empresa a efectes laborals on l'aplicació de l'article 44 de l'Estatut dels Treballadors entri en joc, seran idèntiques tant si es tracta de l'assumpció del servei o activitat en gestió directa per part de l'Ajuntament o en gestió directa a través d'un mitjà propi, és a dir, que el personal afectat haurà de ser contractat per l'administració per a qui prestarà serveis.

En atenció a l'exposat fins a aquest moment, podem concloure:

- Des d'una perspectiva subjectiva, el pas a la gestió directa implica el canvi de titularitat de d'una entitat econòmica que mant la seva identitat.
- Des d'una perspectiva objectiva, implicarà la recuperació de la disponibilitat dels bens cedits per a la prestació del servei, així como el control sobre les infraestructures necessàries i elements patrimonials bàsics per a l'explotació del servei.

En aquest sentit, podem afirmar que ens trobem en un supòsit de successió d'empresa a efectes laborals.

Tanmateix, les conseqüències de l'existència d'un supòsit de successió d'empresa a efectes laborals on l'aplicació de l'article 44 de l'Estatut dels Treballadors entra en joc, seran idèntiques tant si es tracta de l'assumpció del servei o activitat en gestió directa per part de l'Ajuntament o en gestió directa a través d'un mitjà propi, és a dir, que el personal afectat haurà de ser contractat per l'entitat per a qui prestarà serveis.

No es obstacle per a la successió, la concurrència en la successora d'un sistema de gestió directa mitjançant societat mercantil, essent el seu capital social íntegre de l'Entitat Local (TSJ Astúries 29-4-11, EDJ 94131).

Dintre del supòsit anterior, i a efectes de determinar quin serà el personal concret afectat per la successió d'empresa, ens hem de remetre a la literalitat de l'Estatut on diu:

"(..) El cambio de titularidad de una empresa, de un centro de trabajo o de una unidad productiva autónoma no extinguirá por sí mismo la relación laboral, quedando el nuevo empresario subrogado en los derechos y obligaciones laborales y de Seguridad Social del anterior (..)"

La literalitat de la norma l'hem d'entendre des de dos perspectives:

a) La realitat d'un supòsit de l'article 44 de l'Estatut dels Treballadors, i les seves conseqüències, no depèn de la interpretació que facin les parts, i per tant la seva existència i les seves conseqüències no són disponibles per les parts. A la pràctica implica que si algun treballador adscrit a la unitat transmesa que hauria de ser subrogat, no vol ser subrogat, bé arriba a un acord amb l'empresa cedent en el sentit de romandre a l'empresa però assignat a una altra unitat que no presti serveis per a l'empresa principal, bé arriba a un acord d'extinció. En cas contrari, si forma part del personal afectat per la successió, serà subrogat ex lege (TS 28-4-09, EDJ 92568; 5-3-13, EDJ 46889; 9-12-14, EDJ 275297; 12-3-15, EDJ 58575; 7-6-16, EDJ 105773). La subrogació empresarial opera automàticament pel simple fet de que hi hagi una successió legal d'empresa (TJUE 25-7-91, C-362/89; 9-3-06, C-499/04; 11-6-09, C-561/07).

b) La transmissió afecta a una unitat econòmica organitzada de forma estable y que tingui autonomia funcional suficient amb anterioritat a la transmissió (TJUE 6-3-14, C-458/12), com es el cas d'un departament concret que té infraestructura material y personal individualitzable, portant a terme una activitat estable i permanent en el temps, amb autonomia dins l'organització (TS 8-6-16, EDJ 140285).

El determinant a l'hora d'identificar el personal concret que s'haurà de subrogar serà concloure en la seva afectació a la unitat productiva que es transmet, no a si té un contracte a jornada completa o no. És a dir, amb independència de que es tingui un contracte a jornada parcial, si el 100% de dita jornada parcial està adscrit a la unitat productiva que es transmet, haurà de ser subrogat.

Per altra banda, es presumible que tot el personal adscrit al centre o unitat productiva del Concessionari a Palau-Solità i Plegamans presta serveis adscrit a la unitat productiva que porta a terme el servei de l'activitat d'abastament del municipi, essent l'Ajuntament o el mitjà propi concessionari qui hauria d'acreditar la no afectació real a aquest servei per part d'alguns treballadors per a no subrogar-los.

Evidentment, si hi ha treballadors adscrits a un servei d'altre municipi o a un altre servei diferent, no haurien de ser subrogats per part de l'Ajuntament o mitjà propi, doncs no formen part de la unitat productiva autònoma que es transmet.

En aquest punt es necessari assenyalar que el cedent és obligat a transmetre la informació rellevant i necessària per a la correcta subrogació de la plantilla, amb la suficient antelació (terme jurídic indeterminat que entén que 1 mes abans es suficient, menys en supòsits de fusió o escissió), sota risc de responsabilitat laboral.

Finalment, cal assenyalar que l'article 44 de l'Estatut dels Treballadors preveu el manteniment de les condicions del conveni col·lectiu que venia sent aplicable als treballadors en l'empresa cedent, fins a la finalització de la seva vigència.

Altrament es podria donar el fenomen de la subrogació del personal quan s'estableixi la obligació en conveni col·lectiu. En termes generals, el conveni col·lectiu del sector pot preveure la subrogació en les condicions laborals dels treballadors en el moment en que un nou empresari s'encarregui de continuar amb la prestació del servei de la contracta.

En el cas que ens ocupa el Conveni Col·lectiu aplicable a la empresa concessionària es un conveni propi d'empresa que preveu la subrogació convencional.

Tanmateix, i de forma subsidiària, el conveni col·lectiu aplicable al sector es el V Convenio colectivo estatal de las industrias de captación, elevación, conducción, tratamiento, distribución, saneamiento y depuración de aguas potables y residuales, on en el seu article 53 es preveu:

"Subrogación convencional

Artículo 53. Cláusula de subrogación convencional. En las empresas o entidades públicas afectadas por el presente convenio colectivo, cuando la actividad en un centro de trabajo cese, por finalización o modificación total o parcial de contrato de explotación, arrendamiento, gestión, etc., y sea adjudicataria o nueva prestataria de dicha explotación o servicio otra empresa o entidad pública, ésta vendrá obligada a subrogarse y absorber a los trabajadores y trabajadoras adscritos al servicio de las instalaciones que se explotan, respetándoles y conservando en su integridad, con carácter personal e irrenunciable, su antigüedad, salario y demás derechos laborales y sindicales reconocidos en convenio, pactos de empresa y condiciones personales.

Se incluye también el derecho y la obligación a la subrogación establecida en el párrafo anterior, los casos en los que, por motivos tecnológicos, medio ambientales, o de cualquier otra índole, se cierre una instalación en la que se presta el servicio, y entre en funcionamiento otra nueva, independientemente de que la Administración que contrate sea diferente a la Administración que contrató la antigua instalación, o de que la nueva asuma, además del servicio que prestaba la antigua, los de otras instalaciones o servicios que no se prestaban. (..)"

En aquest sentit, cal atendre a que reiterada jurisprudència ha considerat que les clàusules obligacionals establertes en un conveni col·lectiu relatives a la subrogació empresarial, no poden aplicar-se a aquelles empreses que no formen part de l'àmbit d'aplicació d'aquell conveni. És a dir, la subrogació empresarial prevista en conveni col·lectiu no pot obligar a qui no ha intervingut en la seva negociació per no formar part del sector on s'aplica aquell.

A tal efecte, s'ha pronunciat el Tribunal Suprem en sentències de 10 de desembre de 2008, 26 de juliol de 2012, 21 d'abril de 2015, i 17 de maig de 2015:

"el convenio colectivo no puede contener cláusulas obligacionales que afecten a quienes no son parte en la negociación, ni en su contenido normativo cabe establecer condiciones de Trabajo que hubieran de asumir empresas que no estuvieran incluidas en su ámbito de aplicación."

Concretament, la Sentència de 26 de juliol de 2012 del Tribunal Suprem (rec. 3627/2011) va entendre que,

"(...) aunque la limpieza viaria sea una competencia municipal conforme a los artículos 25 y 26 de la Ley 7/85, de 2 de abril, de Bases de Régimen Local, tampoco el hecho de que el Ayuntamiento asuma esta limpieza viaria con sus propios medios convierte a la entidad local en una empresa dedicada a la actividad de limpieza pública, viaria etc., (...)"

En efecte, encara que la gestió o activitat d'abastament d'aigua pugui ser una competència municipal que afecti a l'Ajuntament, si aquest decidís assumir aquest servei amb els seus propis medis i el seu propi personal, no convertiria a l'ens local en una empresa dedicada aquesta activitat, i per tant, sota el nostre parer, no li seria extensible l'aplicació de la normativa en matèria de subrogació que pugui contenir el conveni col·lectiu d'aplicació a l'empresa concessionària i/o el d'aplicació al sector.

Així, en la definició de l'àmbit funcional del propi conveni col·lectiu del sector podem llegir:

"El presente Convenio colectivo regula las condiciones de trabajo entre las empresas y las personas trabajadoras cuya actividad económica esté comprendida dentro de la gestión total o parcial del denominado ciclo integral del agua: captación, elevación, conducción, tratamiento, incluida la desalación, distribución de aguas potables, tanto para usos domésticos como industriales, y la evacuación mediante redes de alcantarillado, saneamiento y depuración de aguas residuales, tanto urbanas como industriales, ya se trate de servicios públicos prestados por empresas o entidades privadas o públicas, o de actividades prestadas para empresas privadas.

Para mejor precisión se especifica, por vía de exclusión expresa, que este acuerdo no será de aplicación a los organismos públicos, con o sin personalidad jurídica propia, que, comprendidos en las actividades citadas en el párrafo anterior, realicen su cometido a través de personal sujeto a la normativa que regula la función pública, no quedando excluido el personal laboral en las empresas de naturaleza pública, en el supuesto que dicho personal no esté sujeto a la normativa de la función pública ni a convenio colectivo propio."

En aquest sentit, i tenint en compte que l'Ajuntament no forma part de la "Asociación Española de Empresas Gestoras de los Servicios de Aguas a Poblaciones (AGA)", signataria per la part de la representació de empreses del sector del Conveni Col·lectiu descrit, entenem no li seria aplicable.

Així, en contra del que apuntàvem al apartat precedent, entenem que aquí sí tindria incidència el fet de que el servei o activitat fos assumit i prestat per l'Ajuntament directament o per un mitjà propi. Així:

- Si l'activitat la presta l'Ajuntament directament, en el eventual cas que no fos aplicable la successió d'empresa ex. Article 44 de l'Estatut dels Treballadors, entenem tampoc li seria aplicable ni oposable la previsió de subrogació convencional de l'article 53 del Conveni Col·lectiu del sector, i per tant no hauria de fer-se càrrec legalment dels treballadors de l'empresa contractista.

- Si l'activitat la presta directament l'Ajuntament a través d'un mitjà propi, en el eventual cas de que no fos aplicable la successió d'empresa ex article 44 de l'Estatut dels Treballadors, en tant que el mitjà propi tindrà un ,objecte social' vinculat a l'activitat d'abastament d'aigua i per aquest

motiu tindrà existència, i que en el seu naixement no tindria personal propi, estaria sotmès al Conveni Col·lectiu del sector i per tant li seria aplicable i oposable la previsió de subrogació convencional de l'article 53 del Conveni.

Cal fer esment aquí com a corol·lari que la LCSP en el seu article 130.3 disposa que

En caso de que una Administración Pública decida prestar directamente un servicio que hasta la fecha venía siendo prestado por un operador económico, vendrá obligada a la subrogación del personal que lo prestaba si así lo establece una norma legal, un convenio colectivo o un acuerdo de negociación colectiva de eficacia general.

...

En el caso de que una vez producida la subrogación los costes laborales fueran superiores a los que se desprendieran de la información facilitada por el antiguo contratista al órgano de contratación, el contratista tendrá acción directa contra el antiguo contratista.”⁵⁶

Atès el que hem exposat, hem de fer menció als efectes que suposa en la gestió directa la subrogació de treballadors ocupats per un concessionari que finalitza el seu període concessional.

En aquest sentit, la normativa en matèria de successió d'empresa a efectes laborals prevista en l'article 44 de l'Estatut dels Treballadors i per tant la Directiva 2001/23/CE del Consejo, de 12 de marzo de 2001, sobre la aproximación de las legislaciones de los Estados miembros relativas al mantenimiento de los derechos de los trabajadores en caso de traspasos de empresas, de centros de actividad o de partes de empresas o de centros de actividad serà d'aplicació directe per part de l'Administració, en el sentit de que, trobant-nos davant un supòsit que sigui enquadrible en el previst a l'article 44 de l'Estatut dels Treballadors, l'Administració corresponent haurà d'assumir la contractació dels treballadors que presten serveis al contractista, en les mateixes condicions. Aplicable tan al supòsit de gestió directa del servei per part del propi Ajuntament, com per part d'un mitjà propi.

Aquests treballadors no seran considerats per les Administracions Públiques de l'article 2, ni incorporats com a empleats públics ex article 8 de la Ley del Estatuto Básico del Empleado Público. La finalitat d'aquesta consideració de ben segur és tractar d'evitar que els treballadors de les activitats privades passades a gestió directa poguessin accedir a la funció pública per una via que no respecti a l'article 23 de la Constitució. I evitar-ho a través de l'adquisició de la condició de

⁵⁶ Certament aquesta prevenció legal té un difícil encaix amb el que disposa l'article 308 de la LCSP quan en el seu punt 2 disposa: “En ningún caso la entidad contratante podrá instrumentar la contratación de personal a través del contrato de servicios, incluidos los que por razón de la cuantía se tramiten como contratos menores.

A la extinción de los contratos de servicios, no podrá producirse en ningún caso la consolidación de las personas que hayan realizado los trabajos objeto del contrato como personal de la entidad contratante. A tal fin, los empleados o responsables de la Administración deben abstenerse de realizar actos que impliquen el ejercicio de facultades que, como parte de la relación jurídico laboral, le corresponden a la empresa contratista.

“indefinit no fixe”⁵⁷ i que per posterior convocatòria d’oferta de places de feina públiques puguin adquirir la condició de fixe funcionarial o laboral.

D’acord amb això, sembla crear-se una nova figura de treballador que presta serveis per a l’Administració i que no coneixem encara la seva regulació, que no es pot considerar empleat públic, diferenciat del personal indefinit no fixe que en endavant, per a ser-ho es mant l’exigència de la intervenció dels tribunals.

En cas de que es determinés que la reversió de l’activitat no constitueix un supòsit de successió d’empresa encabit en el supòsit de l’article 44 de l’Estatut dels treballadors, es podria evitar l’aplicació de la subrogació convencional cap a les Administracions Públiques de l’article 2 del Texto Refundido de la Ley del Estatuto Básico del Empleado Público, en tota la seva extensió.

En relació a la taxa de reposició, l’apartat 2 de la Disposició Addicional 26 de la Llei 3/2017 de la Llei de Pressupostos del 2017 preveu que el personal incorporat per mitjà de sentència judicial o per tramitació de procediment que garanteixi els principis d’igualtat, mèrit i capacitat no es comptabilitzarà com a personal de nou ingrés a efectes de la taxa de reposició d’efectius⁵⁸.

Cal assenyalar en aquest sentit, que l’article 17.1.3. de la Llei de Pressupostos Generals, en matèria de limitacions a la contractació de personal de les Administracions públiques, que té com a finalitat limitar el creixement de les plantilles, estableix una taxa de reposició general del 50%, amb excepció de determinats sectors concretats a l’apartat 2) en els que es preveu una taxa de reposició del 100%, on no apareix el servei d’abastament d’aigua.

Per la seva banda, el mitjà propi, als mateixos efectes, conté la seva regulació a la Disposició Addicional 15. 1.5 de la Llei 3/2017 de la Llei de Pressupostos del 2017, on es preveu, als efectes del servei objecte de l’informe, una taxa de reposició del 100% si ha tingut beneficis en dos del 3 últims anys, y d’un 60% en cas contrari.

Tanmateix, hem de tenir esguard que la causa de la incorporació dels treballadors a l’ens local o a les entitats que siguin el seu medi propi, han de ser tingudes en compte, segons bona part de la doctrina, i ha de considerar-se que en el cas de la subrogació per la internalització dels serveis les prevencions sobre la taxa de reposició no han de considerar-se com a limitació per a les decisions de l’ens local sobre la forma de prestació del servei.

En atenció a l’exposat en el present informe, pel que fa les limitacions a determinades subrogacions de treballadors, i en concret a si afectaria el fet que l’activitat de abastiment d’aigua fos revertida a l’Ajuntament i prestada per aquest directament o en gestió directe per part d’un mitjà propi, hem de concloure:

1. L’assumpció del personal en cas d’aplicació de la institució de la successió d’empresa ex article 44 de l’Estatut dels Treballadors, amb independència de si ha de ser considerat i incorporat com

⁵⁷ Aquesta figura és una creació jurisprudencial atesa la necessitat de conjugar la normativa laboral, la regulació de la funció pública i el principi de continuïtat dels serveis públics .

⁵⁸ Cal dir, però, que aquesta disposició perd en bona part el sentit després que el Tribunal Constitucional revokes l’apartat 1 de l’esmentada Disposició addicional per qüestions formals. (STC 122/2018, de 31 octubre de 2018).

a empleat públic o no, no serà diferent si s'assumit per l'Ajuntament directament o per el contrari ho s'ha per el mitjà propi creat a l'efecte.

2. En cas que no fos d'aplicació la institució de la successió d'empresa ex article 44 de l'Estatut dels Treballadors, i per el cas del la gestió directe a través de la creació del mitjà propi amb objecte social d'abastiment d'aigua el podria encabir en l'àmbit funcional del Conveni Col·lectiu del Sector que preveu la subrogació convencional, amb els efectes allà previstos.

3. Podria haver-se creat una nova consideració de tipus de personal que treballa per a l'administració sense consideració d'empleat públic, diferent del personal indefinit no fixe creat per la jurisprudència.

4. A efectes de taxa de reposició, en cas d'optar per la prestació del serveis en gestió directe per part de l'Administració, la taxa de reposició seria la general del 50%, tot i que cabria la possibilitat de que aquesta limitació no fos d'aplicació.

5. Per la seva banda, el mitjà propi, als mateixos efectes, tindria prevista una taxa de reposició del 100% si ha tingut beneficis en dos del 3 últims anys, y d'un 60% en cas contrari, amb la mateixa consideració final que l'apartat anterior.

6. Tanmateix, la Disposició addicional 26 de la Llei de Pressupostos de l'any 2017 preveu que el personal incorporat per mitjà de sentència judicial o per tramitació de procediment que garanteixi els principis d'igualtat, mèrit i capacitat, dels referits en l'apartat 1, a), que s'ha considerat inconstitucional, no es comptabilitzarà com a personal de nou ingrés a efectes de la taxa de reposició d'efectius.

7. Pel que fa a la contractació per part del mitjà propi, seria d'aplicació el previst a l'article 55 EBEP en quan al procediment d'accés que ha de garantir el principis de igualtat, mèrit i capacitat, però per a les demès qüestions relatives a l'àmbit laboral seria d'aplicació l'Estatut dels Treballadors. En canvi, l'Administració restaria subjecte íntegrament a la regulació de l'EBEP, del Decret 214/1770 i del Decret Legislatiu 1/1776 relatius al personal al servei de les entitats locals i en matèria de la funció pública.

8. Pel que fa a la nova contractació diferent de la plantilla subrogada, imprescindible per a la prestació del servei, entenem que, un cop justificada la necessitat de nova contractació com a element essencial per a prestar un nou servei, s'haurà de portar a terme, tal i com ja s'ha assenyalat en l'apartat anterior, d'acord amb el previst a l'article 55 EBEP en quan al procediment d'accés que ha de garantir el principis de igualtat, mèrit i capacitat, però per a les demès qüestions relatives a l'àmbit laboral seria d'aplicació l'Estatut dels Treballadors.

Tanmateix, entenem aplicable la Disposició Addicional 15.1.3 de la Llei de Pressupostos de l'any 2015 en relació a la contractació de personal temporal per a cobrir necessitats urgents i no susceptibles de ser posposades, on la temporalitat de la contractació quedaria justificada i subjecte al temps equivalent i necessari per a dur a terme el procediment previst a l'article 55 EBEP.

Annex 3. Càlcul del Cànon de l'Aigua per als abonats

El cànon de l'aigua de l'Agència Catalana de l'Aigua per als abonats, té la següent tarificació, segons el volum del consum:

	1er Tram	2on Tram	3er Tram	4art Tram
m3/mes	0-9	10-15	16-18	>18
m3/trim	0-27	28-45	46-54	>54
Import Cànon	0,4936	1,1370	2,8425	4,5480

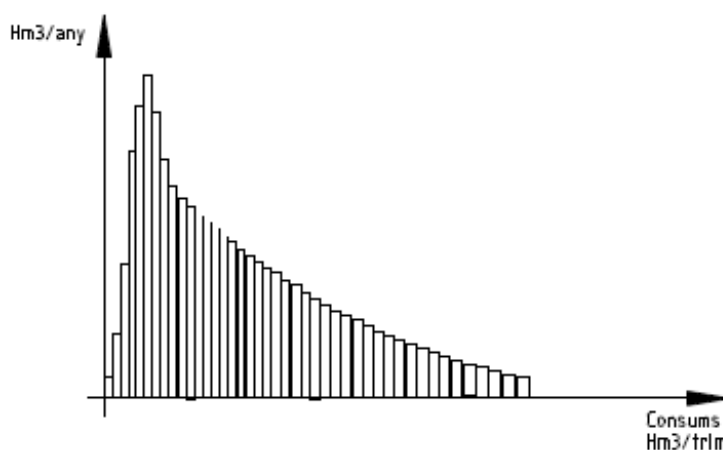
Es factura sempre un mínim de 6 m3, és a dir, que hi ha una facturació mínima per abonat, de: 2,9616 €/mes.

La dificultat per al càlcul del Cànon a l'aigua del municipi de Palau de Plegamans⁵⁹, radica en el fet que els trams de consum de Palau no son coincidents amb els del Cànon de l'aigua. Els trams de consum, i els volums corresponents, a les tarifes de 2016 són:

- Tram reduït de 0 a 18 m3/trim ... 66.151 m³/any
- De 0 a 9 m³/mes 338.374 m³/any
- De 8 a 15 m³/mes 83.376 m³/any
- Superiors a 15 m³/mes 34.147 m³/any

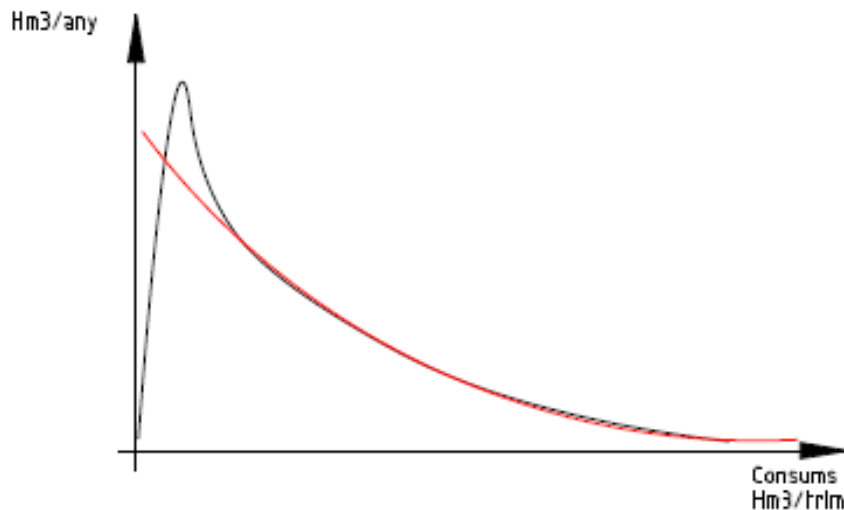
Aquest fet obliga a fer unes certes assumpcions per tal d'atribuir, a partir de les dades de consums estimades en cada tram tarifari de Palau, cabals a cada tram de tributació del Cànon de l'Aigua.

Per poder-ho fer, cal que analitzem el comportament de la distribució dels consums que, segueixen gràfiques del tipus següent:

Aquesta gràfica es pot aproximar per una corba del tipus:

⁵⁹ Dada aquesta que rau en poder de la companyia subministradora

On la gràfica en color vermell, quan com ara explicarem, del que es tracta és de calcular les àrees compreses entre l'eix d'abscises i la corba, és una bona aproximació de la veritable corba en color negre. I, l'avantatge de la corba vermella és que es pot ajustar per una paràbola, quina fórmula és del tipus:

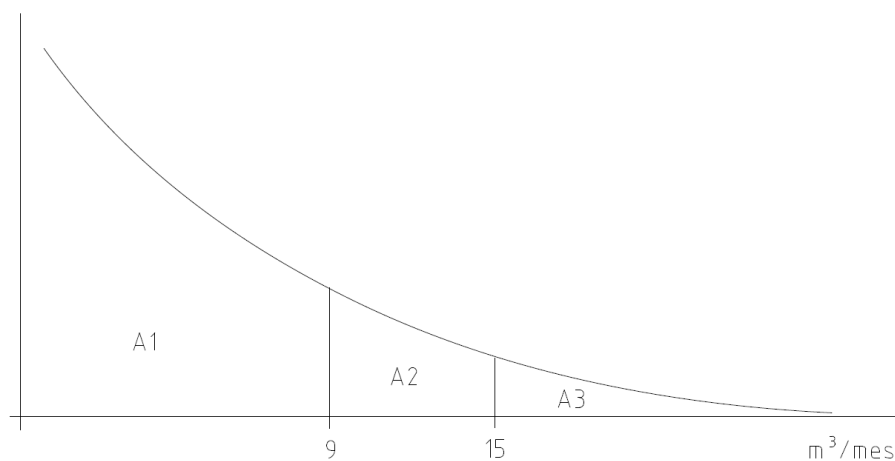
$$y(x) = a \cdot x^2 + b \cdot x + c;$$

Matemàticament, el càlcul de la superfície continguda per una corba, és una integral (és a dir, a suma infinitesimal de les àrees dels segments vertical sota la corba).

I la seva integral és:

$$\int_{x_{i-1}}^{x_i} y(x) \cdot dx = \int_{x_{i-1}}^{x_i} (a \cdot x^2 + b \cdot x + c) \cdot dx = \frac{1}{3} \cdot a \cdot x^3 + \frac{1}{2} \cdot b \cdot x^2 + c \cdot x + d$$

El que hem de plantejar és que, amb la paràbola adequada, i observant la gràfica dels trams de Palau:

resulti que: $A1 = 66.151 + 338.374 = 404.525 \text{ m}^3/\text{any}$

$$A2 = 83.376 \text{ m}^3/\text{any}$$

$$A3 = 34.147 \text{ m}^3/\text{any}$$

Valors que, si be no s'assoliran mai exactament (estem fent un ajust estadístic d'una corba matemàtica, a la realitat), han de ser el més aproximats possibles, lo que significarà que hem obtingut una bona correlació,

Si efectuem la regressió no lineal estadística d'aquesta paràbola als consums dels trams de Palau, de tal manera que les dites àrees s'ajustin el millor possible a la realitat dels consums de Palau en cadascun dels trams de consum existents, obtenim que els coeficients de la paràbola resultant son els que es consignen a continuació:

$$y(x) = 151,6769 \cdot x^2 - 6.566,99 \cdot x + 70.403,38$$

Ara, si apliquem aquesta corba als trams del Cànon de l'aigua, obtenim el resultat següent:

	fins 6 m3/mes	fins 9 m3/mes	fins 15 m3/mes	fins 18 m3/mes	>18 m3/mes
acumulat	315.135	404.525	487.901	498.268	522.048
tram	315.135	89.390	83.376	10.368	23.779

Partint ara d'aquestes xifres, ja podem determinar els imports del Cànon, com segueix⁶⁰:

	1er Tram		2on Tram	3er Tram	4art Tram	
	Import mínim	reste tram				
m3/mes	6 m3/mes	7-9	10-15	16-18	>18	
m3/trim	18 m3	21-27	28-45	45-54	>54	
Import Cànon	0,4936	0,4936	1,1370	2,8425	4,5480	
m3/any facturats	319.608	89.390	83.376	10.368	23.779	TOTAL
Imports Cànon	157.759	44.123	94.799	29.470	108.149	434.299

Pel que fa al Cànon dels consums industrials, la seva quantificació és:

Gravament general 0,1654 €/m3

DUCA abreujada 0,6486 €/m3

És a dir, un total de 0,8140 €/m3

⁶⁰ Respecte al càlcul del import del tram de mínims, cal considerar que com que consisteix en aplicar ells 6m3/mes de mínims a tots els abonats, el import resultant serà: 6m3/mesx12mesosxNºabonats.

Annex 4. Càlcul de la tresoreria per a la Gestió Directe

	exercici 2021											
ABONAMENTS	gener	febrer	març	abril	maig	juny	juliol	agost	setembre	octubre	novembre	desembre
TOTAL INGRESSOS TARIFARIS												
PER VENTA D'AIGUA	-	123.319	115.495	131.142	128.534	132.645	128.799	132.733	132.777	128.888	132.777	128.799
TOTAL INGRESSOS NO TARIFARIS	1.614	1.458	1.614	1.562	1.614	1.562	1.614	1.614	1.562	1.614	1.562	1.614
CÀNON DE L'AIGUA D'ABONATS	-	57.824	54.156	61.493	60.270	62.198	60.394	62.239	62.260	60.436	62.260	60.394
IVA REPERCUTIT INGRESSAT	305	16.589	16.136	18.707	18.588	19.168	18.699	19.217	19.219	18.727	19.220	18.704
TOTAL ABONAMENTS	1.919	199.189	187.401	212.904	209.006	215.572	209.507	215.803	215.818	209.664	215.819	209.511
totals abonaments any												2.302.114
increment en %												
	exercici 2021											
PAGAMENTS	gener	febrer	març	abril	maig	juny	juliol	agost	setembre	octubre	novembre	desembre
Personal	17.773	17.773	17.773	17.773	17.773	17.773	17.773	17.773	17.773	17.773	17.773	17.773
Energia elèctrica			2.545		2.545		2.545		2.545		2.545	
Compra d'aigua			67.232	67.232	67.232	67.232	67.232	67.232	67.232	67.232	67.232	67.232
Materials conservació		3.917	3.917	3.917	3.917	3.917	3.917	3.917	3.917	3.917	3.917	3.917
Treballs per tercers		6.417	6.417	6.417	6.417	6.417	6.417	6.417	6.417	6.417	6.417	6.417
Tractaments i anàlítica qualitat		535	535	535	535	535	535	535	535	535	535	535
Transports	910	910	910	910	910	910	910	910	910	910	910	910
Impostos i taxes				3.075			3.075			3.075		
Despeses Generals		8.327	8.327	8.327	8.327	8.327	8.327	8.327	8.327	8.327	8.327	8.327
Total Despeses d'Explotació	18.683	37.878	107.656	108.186	107.656	105.111	110.731	105.111	107.656	108.186	107.656	105.111
Despesa Financera	3.350	1.593	1.627	1.773	1.795	1.778	1.744	1.733	1.543	1.670	1.652	1.624
IVA SUPORTAT PROVEÏDORS	107.040	7.547	14.805	14.270	14.805	14.270	14.805	14.270	14.805	14.270	14.805	14.270
Liquidació IVA a l'AEAT	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Liquidació Cànon abonats a l'ACA	-	64.249	58.032	64.249	62.177	64.249	62.177		128.499	62.177	64.249	62.177
Retorn per ingressos per compte aliena		86.101	50.103	17.445								
PARCIAL PAGAMENTS	129.073	197.369	232.222	205.924	186.432	185.409	189.457	121.115	252.503	186.303	188.362	183.182
INVERSIONS	508.806	15.833	15.833	15.833	15.833	15.833	15.833	15.833	15.833	15.833	15.833	15.833
Impost de societats												
TOTAL PAGAMENTS	637.879	213.202	248.056	221.758	202.266	201.242	205.290	136.948	268.336	202.136	204.195	199.015
CASH FLOW GENERAT MES	- 635.960	- 14.013	- 60.654	- 8.854	6.741	14.330	4.217	78.855	- 52.518	7.528	11.624	10.496
CASH FLOW ACUMULAT	- 635.960	- 649.973	- 710.628	- 719.481	- 712.741	- 698.411	- 694.194	- 615.339	- 667.857	- 660.329	- 648.705	- 638.209

	exercici 2022											
ABONAMENTS	gener	febrer	març	abril	maig	juny	juliol	agost	setembre	octubre	novembre	desembre
TOTAL INGRESSOS TARIFARIS												
PER VENTA D'AIGUA	132.733	133.447	121.559	133.224	129.232	133.365	129.498	133.454	133.498	129.587	133.498	129.498
TOTAL INGRESSOS NO TARIFARIS	1.614	38.970	43.145	41.753	43.145	41.753	43.145	43.145	41.753	43.145	41.753	43.145
CÀNON DE L'AIGUA D'ABONATS	62.239	62.838	57.247	62.750	60.873	62.820	60.998	62.861	62.882	61.040	62.882	60.998
IVA REPERCUTIT INGRESSAT	19.218	26.402	25.869	27.370	27.201	27.510	27.277	27.798	27.554	27.305	27.548	27.279
TOTAL ABONAMENTS	215.804	261.657	247.820	265.098	260.451	265.448	260.919	267.259	265.687	261.078	265.682	260.921
totals abonaments any												3.097.823
increment en %												34,56%
	exercici 2022											
PAGAMENTS	gener	febrer	març	abril	maig	juny	juliol	agost	setembre	octubre	novembre	desembre
Personal	17.950	17.950	17.950	17.950	17.950	17.950	17.950	17.950	17.950	17.950	17.950	17.950
Energia elèctrica	2.545		2.571		2.571		2.571		2.571		2.571	
Compra d'aigua	67.232	67.232	67.905	67.905	67.905	67.905	67.905	67.905	67.905	67.905	67.905	67.905
Materials conservació	3.917	3.956	3.956	3.956	3.956	3.956	3.956	3.956	3.956	3.956	3.956	3.956
Treballs per tercers	6.417	6.481	6.481	6.481	6.481	6.481	6.481	6.481	6.481	6.481	6.481	6.481
Tractaments i anàlítica qualitat	535	540	540	540	540	540	540	540	540	540	540	540
Transports	919	919	919	919	919	919	919	919	919	919	919	919
Impostos i taxes	26.834			3.106			3.106			3.106		
Despeses Generals	8.327	8.411	8.411	8.411	8.411	8.411	8.411	8.411	8.411	8.411	8.411	8.411
Total Despeses d'Explotació	134.677	105.490	108.732	109.268	108.732	106.162	111.838	106.162	108.732	109.268	108.732	106.162
Despesa Financera	1.598	1.635	1.492	1.376	1.233	1.096	970	872	591	636	527	415
IVA SUPORTAT PROVEÏDORS	14.807	14.346	14.953	14.413	14.953	14.413	14.953	14.413	14.953	14.413	14.953	14.413
Liquidació IVA a l'AEAT	-	-	-	-	-	10.989	13.405	13.739	14.285	12.878	14.285	12.865
Liquidació Cànon abonats a l'ACA	64.249	64.892	58.612	64.892	62.799	64.892	62.799		129.784	62.799	64.892	62.799
Retorn per ingressos per compte aliena				-	-	-						
PARCIAL PAGAMENTS	215.331	186.363	183.789	189.949	187.717	197.552	203.965	135.186	268.346	199.994	203.390	196.654
INVERSIONS	15.833	15.992	15.992	15.992	15.992	15.992	15.992	15.992	15.992	15.992	15.992	15.992
Impost de societats							90					
TOTAL PAGAMENTS	231.164	202.354	199.781	205.940	203.709	213.544	220.047	151.177	284.337	215.985	219.382	212.646
CASH FLOW GENERAT MES	- 15.360	59.302	48.038	59.157	56.742	51.905	40.872	116.081	- 18.650	45.092	46.301	48.276
CASH FLOW ACUMULAT	- 653.569	- 594.267	- 546.229	- 487.071	- 430.329	- 378.424	- 337.553	- 221.471	- 240.121	- 195.029	- 148.728	- 100.453

	exercici 2023											
ABONAMENTS	gener	febrer	març	abril	maig	juny	juliol	agost	setembre	octubre	novembre	desembre
TOTAL INGRESSOS TARIFARIS												
PER VENTA D'AIGUA	133.454	134.120	122.171	133.893	129.880	134.034	130.148	134.123	134.168	130.238	134.168	130.148
TOTAL INGRESSOS NO TARIFARIS	43.145	38.970	43.145	41.753	43.145	41.753	43.145	43.145	41.753	43.145	41.753	43.145
CÀNON DE L'AIGUA D'ABONATS	62.861	63.466	57.819	63.378	61.482	63.448	61.608	63.490	63.511	61.651	63.511	61.608
IVA REPERCUTIT INGRESSAT	27.800	27.136	26.334	27.583	27.323	27.636	27.399	27.924	27.679	27.427	27.674	27.401
TOTAL ABONAMENTS	267.260	263.693	249.469	266.607	261.830	266.871	262.301	268.683	267.112	262.461	267.107	262.303
totals abonaments any												3.165.696
increment en %												2,19%
	exercici 2023											
PAGAMENTS	gener	febrer	març	abril	maig	juny	juliol	agost	setembre	octubre	novembre	desembre
Personal	18.130	18.130	18.130	18.130	18.130	18.130	18.130	18.130	18.130	18.130	18.130	18.130
Energia elèctrica	2.571		2.596		2.596		2.596		2.596		2.596	
Compra d'aigua	67.905	67.905	68.584	68.584	68.584	68.584	68.584	68.584	68.584	68.584	68.584	68.584
Materials conservació	3.956	3.995	3.995	3.995	3.995	3.995	3.995	3.995	3.995	3.995	3.995	3.995
Treballs per tercers	6.481	6.546	6.546	6.546	6.546	6.546	6.546	6.546	6.546	6.546	6.546	6.546
Tractaments i anàlítica qualitat	540	546	546	546	546	546	546	546	546	546	546	546
Transports	929	929	929	929	929	929	929	929	929	929	929	929
Impostos i taxes	26.995			3.137			3.137			3.137		
Despeses Generals	8.411	8.495	8.495	8.495	8.495	8.495	8.495	8.495	8.495	8.495	8.495	8.495
Total Despeses d'Explotació	135.916	106.544	109.820	110.361	109.820	107.224	112.957	107.224	109.820	110.361	109.820	107.224
Despesa Financera	299	248	135	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IVA SUPORTAT PROVEÏDORS	14.955	14.489	15.103	14.557	15.103	14.557	15.103	14.557	15.103	14.557	15.103	14.557
Liquidació IVA a l'AEAT	14.279	13.750	11.625	13.685	13.347	13.706	13.387	13.719	14.271	12.855	14.271	12.841
Liquidació Cànon abonats a l'ACA	64.892	65.541	59.198	65.541	63.427	65.541	63.427		131.082	63.427	65.541	63.427
Retorn per ingressos per compte aliena						-	-	-				
PARCIAL PAGAMENTS	230.340	200.573	195.880	204.144	201.696	201.028	204.873	135.500	270.275	201.199	204.734	198.049
INVERSIONS	15.992	16.152	16.152	16.152	16.152	16.152	16.152	16.152	16.152	16.152	16.152	16.152
Impost de societats							432					
TOTAL PAGAMENTS	246.332	216.725	212.032	220.295	217.848	217.179	221.456	151.652	286.427	217.351	220.886	214.200
CASH FLOW GENERAT MES	20.928	46.968	37.437	46.312	43.982	49.692	40.845	117.031	- 19.315	45.110	46.221	48.103
CASH FLOW ACUMULAT	- 79.525	- 32.557	4.880	51.192	95.175	144.867	185.711	302.742	283.428	328.538	374.759	422.862

	exercici 2024											
ABONAMENTS	gener	febrer	març	abril	maig	juny	juliol	agost	setembre	octubre	novembre	desembre
TOTAL INGRESSOS TARIFARIS												
PER VENTA D'AIGUA	134.123	134.759	122.752	134.528	130.496	134.670	130.766	134.759	134.804	130.855	134.804	130.766
TOTAL INGRESSOS NO TARIFARIS	43.145	38.970	43.145	41.753	43.145	41.753	43.145	43.145	41.753	43.145	41.753	43.145
CÀNON DE L'AIGUA D'ABONATS	63.490	64.101	58.398	64.012	62.096	64.082	62.224	64.125	64.146	62.267	64.146	62.224
IVA REPERCUTIT INGRESSAT	27.925	27.260	26.447	27.706	27.442	27.759	27.519	28.047	27.803	27.547	27.798	27.521
TOTAL ABONAMENTS	268.684	265.090	250.741	267.999	263.180	268.264	263.654	270.077	268.507	263.815	268.501	263.656
totals abonaments any												3.182.169
increment en %												0,52%
	exercici 2024											
PAGAMENTS	gener	febrer	març	abril	maig	juny	juliol	agost	setembre	octubre	novembre	desembre
Personal	18.311	18.311	18.311	18.311	18.311	18.311	18.311	18.311	18.311	18.311	18.311	18.311
Energia elèctrica	2.596		2.622		2.622		2.622		2.622		2.622	
Compra d'aigua	68.584	68.584	69.270	69.270	69.270	69.270	69.270	69.270	69.270	69.270	69.270	69.270
Materials conservació	3.995	4.035	4.035	4.035	4.035	4.035	4.035	4.035	4.035	4.035	4.035	4.035
Treballs per tercers	6.546	6.611	6.611	6.611	6.611	6.611	6.611	6.611	6.611	6.611	6.611	6.611
Tractaments i anàlitica qualitat	546	551	551	551	551	551	551	551	551	551	551	551
Transports	938	938	938	938	938	938	938	938	938	938	938	938
Impostos i taxes	27.147			3.168			3.168			3.168		
Despeses Generals	8.495	8.580	8.580	8.580	8.580	8.580	8.580	8.580	8.580	8.580	8.580	8.580
Total Despeses d'Explotació	137.158	107.610	110.918	111.464	110.918	108.296	114.086	108.296	110.918	111.464	110.918	108.296
Despesa Financera	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IVA SUPORTAT PROVEÏDORS	15.104	14.634	15.254	14.703	15.254	14.703	15.254	14.703	15.254	14.703	15.254	14.703
Liquidació IVA a l'AEAT	14.265	13.727	11.596	13.661	13.325	13.682	13.364	13.695	14.253	12.827	14.253	12.814
Liquidació Cànon abonats a l'ACA	65.541	66.196	59.790	66.196	64.061	66.196	64.061		132.392	64.061	66.196	64.061
Retorn per ingressos per compte aliena								-	-	-		
PARCIAL PAGAMENTS	232.067	202.167	197.557	206.024	203.557	202.877	206.765	136.694	272.817	203.055	206.620	199.873
INVERSIONS	16.152	16.313	16.313	16.313	16.313	16.313	16.313	16.313	16.313	16.313	16.313	16.313
Impost de societats							393					
TOTAL PAGAMENTS	248.219	218.480	213.871	222.337	219.870	219.190	223.471	153.007	289.130	219.368	222.934	216.186
CASH FLOW GENERAT MES	20.465	46.609	36.871	45.662	43.310	49.074	40.183	117.070	- 20.623	44.447	45.568	47.470
CASH FLOW ACUMULAT	443.327	489.936	526.807	572.469	615.779	664.853	705.036	822.105	801.482	845.929	891.497	938.967

	exercici 2025											
ABONAMENTS	gener	febrer	març	abril	maig	juny	juliol	agost	setembre	octubre	novembre	desembre
TOTAL INGRESSOS TARIFARIS												
PER VENTA D'AIGUA	134.759	135.376	123.314	135.144	131.093	135.285	131.363	135.375	135.420	131.453	135.420	131.363
TOTAL INGRESSOS NO TARIFARIS	43.145	38.970	43.145	41.753	43.145	41.753	43.145	43.145	41.753	43.145	41.753	43.145
CÀNON DE L'AIGUA D'ABONATS	64.125	64.742	58.981	64.652	62.717	64.723	62.847	64.766	64.788	62.890	64.788	62.847
IVA REPERCUTIT INGRESSAT	28.048	27.382	26.559	27.827	27.560	27.881	27.637	28.169	27.925	27.666	27.919	27.640
TOTAL ABONAMENTS	270.078	266.470	251.999	269.376	264.516	269.642	264.992	271.456	269.886	265.154	269.881	264.995
totals abonaments any												3.198.445
increment en %												0,51%
	exercici 2025											
PAGAMENTS	gener	febrer	març	abril	maig	juny	juliol	agost	setembre	octubre	novembre	desembre
Personal	18.494	18.494	18.494	18.494	18.494	18.494	18.494	18.494	18.494	18.494	18.494	18.494
Energia elèctrica	2.622		2.648		2.648		2.648		2.648		2.648	
Compra d'aigua	69.270	69.270	69.962	69.962	69.962	69.962	69.962	69.962	69.962	69.962	69.962	69.962
Materials conservació	4.035	4.076	4.076	4.076	4.076	4.076	4.076	4.076	4.076	4.076	4.076	4.076
Treballs per tercers	6.611	6.677	6.677	6.677	6.677	6.677	6.677	6.677	6.677	6.677	6.677	6.677
Tractaments i anàlítica qualitat	551	556	556	556	556	556	556	556	556	556	556	556
Transports	947	947	947	947	947	947	947	947	947	947	947	947
Impostos i taxes	27.294			3.200			3.200			3.200		
Despeses Generals	8.580	8.666	8.666	8.666	8.666	8.666	8.666	8.666	8.666	8.666	8.666	8.666
Total Despeses d'Explotació	138.404	108.686	112.027	112.579	112.027	109.379	115.227	109.379	112.027	112.579	112.027	109.379
Despesa Financera	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IVA SUPORTAT PROVEÏDORS	15.256	14.781	15.406	14.850	15.406	14.850	15.406	14.850	15.406	14.850	15.406	14.850
Liquidació IVA a l'AEAT	14.246	13.701	11.563	13.634	13.299	13.655	13.339	13.669	14.231	12.796	14.231	12.783
Liquidació Cànon abonats a l'ACA	66.196	66.858	60.388	66.858	64.701	66.858	64.701		133.716	64.701	66.858	64.701
Retorn per ingressos per compte aliena										-	-	-
PARCIAL PAGAMENTS	234.102	204.025	199.385	207.921	205.434	204.742	208.674	137.897	275.381	204.927	208.523	201.713
INVERSIONS	16.313	16.476	16.476	16.476	16.476	16.476	16.476	16.476	16.476	16.476	16.476	16.476
Impost de societats							325,22					
TOTAL PAGAMENTS	250.415	220.502	215.861	224.397	221.910	221.218	225.476	154.373	291.857	221.403	224.999	218.189
CASH FLOW GENERAT MES	19.663	45.969	36.138	44.979	42.605	48.424	39.517	117.082	- 21.971	43.752	44.882	46.805
CASH FLOW ACUMULAT	958.630	1.004.599	1.040.737	1.085.716	1.128.321	1.176.745	1.216.262	1.333.344	1.311.373	1.355.124	1.400.006	1.446.811

	exercici 2026											
ABONAMENTS	gener	febrer	març	abril	maig	juny	juliol	agost	setembre	octubre	novembre	desembre
TOTAL INGRESSOS TARIFARIS												
PER VENTA D'AIGUA	135.375	135.984	123.867	135.749	131.680	135.891	131.952	135.982	136.027	132.042	136.027	131.952
TOTAL INGRESSOS NO TARIFARIS	43.145	38.970	43.145	41.753	43.145	41.753	43.145	43.145	41.753	43.145	41.753	43.145
CÀNON DE L'AIGUA D'ABONATS	64.766	65.389	59.571	65.298	63.344	65.370	63.475	65.414	65.436	63.519	65.436	63.475
IVA REPERCUTIT INGRESSAT	28.170	27.503	26.671	27.948	27.678	28.002	27.755	28.291	28.046	27.784	28.041	27.758
TOTAL ABONAMENTS	271.457	267.846	253.254	270.749	265.848	271.017	266.327	272.831	271.262	266.490	271.257	266.330
totals abonaments any												3.214.668
increment en %												0,51%
	exercici 2026											
PAGAMENTS	gener	febrer	març	abril	maig	juny	juliol	agost	setembre	octubre	novembre	desembre
Personal	18.679	18.679	18.679	18.679	18.679	18.679	18.679	18.679	18.679	18.679	18.679	18.679
Energia elèctrica	2.648		2.675		2.675		2.675		2.675		2.675	
Compra d'aigua	69.962	69.962	70.662	70.662	70.662	70.662	70.662	70.662	70.662	70.662	70.662	70.662
Materials conservació	4.076	4.116	4.116	4.116	4.116	4.116	4.116	4.116	4.116	4.116	4.116	4.116
Treballs per tercers	6.677	6.744	6.744	6.744	6.744	6.744	6.744	6.744	6.744	6.744	6.744	6.744
Tractaments i anàlitica qualitat	556	562	562	562	562	562	562	562	562	562	562	562
Transports	957	957	957	957	957	957	957	957	957	957	957	957
Impostos i taxes	27.437			3.232			3.232			3.232		
Despeses Generals	8.666	8.752	8.752	8.752	8.752	8.752	8.752	8.752	8.752	8.752	8.752	8.752
Total Despeses d'Explotació	139.659	109.773	113.147	113.705	113.147	110.473	116.380	110.473	113.147	113.705	113.147	110.473
Despesa Financera	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IVA SUPORTAT PROVEÏDORS	15.408	14.928	15.560	14.998	15.560	14.998	15.560	14.998	15.560	14.998	15.560	14.998
Liquidació IVA a l'AEAT	14.225	13.672	11.529	13.605	13.272	13.626	13.312	13.640	14.208	12.764	14.208	12.751
Liquidació Cànon abonats a l'ACA	66.858	67.527	60.992	67.527	65.348	67.527	65.348		135.054	65.348	67.527	65.348
Retorn per ingressos per compte aliena												-
PARCIAL PAGAMENTS	236.150	205.900	201.229	209.835	207.328	206.624	210.601	139.111	277.969	206.816	210.443	203.570
INVERSIONS	16.476	16.641	16.641	16.641	16.641	16.641	16.641	16.641	16.641	16.641	16.641	16.641
Impost de societats							255					
TOTAL PAGAMENTS	252.626	222.541	217.870	226.476	223.969	223.265	227.497	155.752	294.610	223.457	227.084	220.211
CASH FLOW GENERAT MES	18.831	45.305	35.384	44.273	41.878	47.752	38.830	117.079	- 23.348	43.034	44.173	46.119
CASH FLOW ACUMULAT	1.465.642	1.510.947	1.546.331	1.590.604	1.632.482	1.680.234	1.719.064	1.836.144	1.812.795	1.855.829	1.900.002	1.946.121

	exercici 2027											
ABONAMENTS	gener	febrer	març	abril	maig	juny	juliol	agost	setembre	octubre	novembre	desembre
TOTAL INGRESSOS TARIFARIS												
PER VENTA D'AIGUA	135.982	136.574	124.404	136.337	132.250	136.480	132.523	136.571	136.616	132.614	136.616	132.523
TOTAL INGRESSOS NO TARIFARIS	43.145	38.970	43.145	41.753	43.145	41.753	43.145	43.145	41.753	43.145	41.753	43.145
CÀNON DE L'AIGUA D'ABONATS	65.414	66.043	60.167	65.951	63.978	66.024	64.110	66.068	66.090	64.154	66.090	64.110
IVA REPERCUTIT INGRESSAT	28.292	27.624	26.781	28.068	27.795	28.122	27.872	28.411	28.167	27.902	28.161	27.875
TOTAL ABONAMENTS	272.832	269.212	254.497	272.110	267.168	272.379	267.651	274.195	272.626	267.815	272.621	267.653
totals abonaments any												3.230.760
increment en %												0,50%
	exercici 2027											
PAGAMENTS	gener	febrer	març	abril	maig	juny	juliol	agost	setembre	octubre	novembre	desembre
Personal	18.866	18.866	18.866	18.866	18.866	18.866	18.866	18.866	18.866	18.866	18.866	18.866
Energia elèctrica	2.675		2.702		2.702		2.702		2.702		2.702	
Compra d'aigua	70.662	70.662	71.369	71.369	71.369	71.369	71.369	71.369	71.369	71.369	71.369	71.369
Materials conservació	4.116	4.158	4.158	4.158	4.158	4.158	4.158	4.158	4.158	4.158	4.158	4.158
Treballs per tercers	6.744	6.811	6.811	6.811	6.811	6.811	6.811	6.811	6.811	6.811	6.811	6.811
Tractaments i anàlítica qualitat	562	568	568	568	568	568	568	568	568	568	568	568
Transports	966	966	966	966	966	966	966	966	966	966	966	966
Impostos i taxes	27.580			3.264			3.264			3.264		
Despeses Generals	8.752	8.840	8.840	8.840	8.840	8.840	8.840	8.840	8.840	8.840	8.840	8.840
Total Despeses d'Explotació	140.924	110.871	114.279	114.842	114.279	111.577	117.543	111.577	114.279	114.842	114.279	111.577
Despesa Financera	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IVA SUPORTAT PROVEÏDORS	15.562	15.078	15.716	15.148	15.716	15.148	15.716	15.148	15.716	15.148	15.716	15.148
Liquidació IVA a l'AEAT	14.202	13.641	11.492	13.574	13.243	13.595	13.283	13.609	14.183	12.729	14.183	12.716
Liquidació Cànon abonats a l'ACA	67.527	68.202	61.602	68.202	66.002	68.202	66.002		136.404	66.002	68.202	66.002
Retorn per ingressos per compte aliena	-	-										
PARCIAL PAGAMENTS	238.214	207.792	203.089	211.766	209.239	208.523	212.544	140.334	280.581	208.721	212.379	205.443
INVERSIONS	16.641	16.807	16.807	16.807	16.807	16.807	16.807	16.807	16.807	16.807	16.807	16.807
Impost de societats							190					
TOTAL PAGAMENTS	254.855	224.599	219.896	228.573	226.047	225.330	229.541	157.142	297.389	225.529	229.187	222.251
CASH FLOW GENERAT MES	17.977	44.612	34.601	43.537	41.122	47.049	38.109	117.053	- 24.763	42.286	43.434	45.403
CASH FLOW ACUMULAT	1.964.098	2.008.711	2.043.312	2.086.849	2.127.970	2.175.020	2.213.129	2.330.182	2.305.419	2.347.706	2.391.140	2.436.542

	exercici 2028											
ABONAMENTS	gener	febrer	març	abril	maig	juny	juliol	agost	setembre	octubre	novembre	desembre
TOTAL INGRESSOS TARIFARIS												
PER VENTA D'AIGUA	136.571	138.186	125.899	138.013	133.887	138.169	134.163	138.261	138.307	134.255	138.307	134.163
TOTAL INGRESSOS NO TARIFARIS	43.145	38.970	43.145	41.753	43.145	41.753	43.145	43.145	41.753	43.145	41.753	43.145
CÀNON DE L'AIGUA D'ABONATS	66.068	66.704	60.769	66.611	64.618	66.684	64.751	66.729	66.751	64.795	66.751	64.751
IVA REPERCUTIT INGRESSAT	28.412	27.837	26.982	28.293	28.015	28.350	28.094	28.639	28.394	28.124	28.389	28.097
TOTAL ABONAMENTS	274.196	271.697	256.794	274.670	269.665	274.956	270.153	276.773	275.205	270.319	275.200	270.156
totals abonaments any												3.259.785
increment en %												0,90%
	exercici 2028											
PAGAMENTS	gener	febrer	març	abril	maig	juny	juliol	agost	setembre	octubre	novembre	desembre
Personal	19.055	19.055	19.055	19.055	19.055	19.055	19.055	19.055	19.055	19.055	19.055	19.055
Energia elèctrica	2.702		2.729		2.729		2.729		2.729		2.729	
Compra d'aigua	71.369	71.369	72.082	72.082	72.082	72.082	72.082	72.082	72.082	72.082	72.082	72.082
Materials conservació	4.158	4.199	4.199	4.199	4.199	4.199	4.199	4.199	4.199	4.199	4.199	4.199
Treballs per tercers	6.811	6.880	6.880	6.880	6.880	6.880	6.880	6.880	6.880	6.880	6.880	6.880
Tractaments i anàlítica qualitat	568	573	573	573	573	573	573	573	573	573	573	573
Transports	976	976	976	976	976	976	976	976	976	976	976	976
Impostos i taxes	27.719			3.297			3.297			3.297		
Despeses Generals	8.840	8.928	8.928	8.928	8.928	8.928	8.928	8.928	8.928	8.928	8.928	8.928
Total Despeses d'Explotació	142.196	111.979	115.422	115.990	115.422	112.693	118.719	112.693	115.422	115.990	115.422	112.693
Despesa Financera	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IVA SUPORTAT PROVEÏDORS	15.718	15.228	15.873	15.300	15.873	15.300	15.873	15.300	15.873	15.300	15.873	15.300
Liquidació IVA a l'AEAT	14.176	13.712	11.551	13.650	13.319	13.673	13.360	13.687	14.266	12.800	14.266	12.787
Liquidació Cànon abonats a l'ACA	68.202	68.884	62.218	68.884	66.662	68.884	66.662		137.768	66.662	68.884	66.662
Retorn per ingressos per compte aliena		-	-	-								
PARCIAL PAGAMENTS	240.292	209.804	205.063	213.824	211.275	210.550	214.613	141.679	283.329	210.752	214.445	207.442
INVERSIONS	16.807	16.975	16.975	16.975	16.975	16.975	16.975	16.975	16.975	16.975	16.975	16.975
Impost de societats							127					
TOTAL PAGAMENTS	257.100	226.779	222.038	230.799	228.251	227.525	231.716	158.655	300.305	227.728	231.421	224.417
CASH FLOW GENERAT MES	17.096	44.918	34.756	43.871	41.414	47.431	38.437	118.118	- 25.099	42.592	43.780	45.739
CASH FLOW ACUMULAT	2.453.639	2.498.557	2.533.312	2.577.183	2.618.597	2.666.027	2.704.464	2.822.583	2.797.484	2.840.075	2.883.855	2.929.594

	exercici 2029											
ABONAMENTS	gener	febrer	març	abril	maig	juny	juliol	agost	setembre	octubre	novembre	desembre
TOTAL INGRESSOS TARIFARIS												
PER VENTA D'AIGUA	138.261	140.736	128.243	140.614	136.419	140.782	136.701	140.876	140.923	136.795	140.923	136.701
TOTAL INGRESSOS NO TARIFARIS	43.145	38.970	43.145	41.753	43.145	41.753	43.145	43.145	41.753	43.145	41.753	43.145
CÀNON DE L'AIGUA D'ABONATS	66.729	67.371	61.376	67.277	65.264	67.351	65.399	67.396	67.418	65.443	67.418	65.399
IVA REPERCUTIT INGRESSAT	28.640	28.143	27.266	28.608	28.323	28.667	28.403	28.957	28.713	28.433	28.708	28.406
TOTAL ABONAMENTS	276.774	275.220	260.031	278.252	273.152	278.554	273.648	280.374	278.807	273.816	278.802	273.650
totals abonaments any												3.301.081
increment en %												1,27%
	exercici 2029											
PAGAMENTS	gener	febrer	març	abril	maig	juny	juliol	agost	setembre	octubre	novembre	desembre
Personal	19.245	19.245	19.245	19.245	19.245	19.245	19.245	19.245	19.245	19.245	19.245	19.245
Energia elèctrica	2.729		2.756		2.756		2.756		2.756		2.756	
Compra d'aigua	72.082	72.082	72.803	72.803	72.803	72.803	72.803	72.803	72.803	72.803	72.803	72.803
Materials conservació	4.199	4.241	4.241	4.241	4.241	4.241	4.241	4.241	4.241	4.241	4.241	4.241
Treballs per tercers	6.880	6.948	6.948	6.948	6.948	6.948	6.948	6.948	6.948	6.948	6.948	6.948
Tractaments i anàlítica qualitat	573	579	579	579	579	579	579	579	579	579	579	579
Transports	986	986	986	986	986	986	986	986	986	986	986	986
Impostos i taxes	28.054			3.330			3.330			3.330		
Despeses Generals	8.928	9.017	9.017	9.017	9.017	9.017	9.017	9.017	9.017	9.017	9.017	9.017
Total Despeses d'Explotació	143.676	113.099	116.576	117.150	116.576	113.820	119.906	113.820	116.576	117.150	116.576	113.820
Despesa Financera	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IVA SUPORTAT PROVEÏDORS	15.875	15.381	16.032	15.453	16.032	15.453	16.032	15.453	16.032	15.453	16.032	15.453
Liquidació IVA a l'AEAT	14.260	13.875	11.693	13.818	13.484	13.842	13.525	13.856	14.442	12.960	14.442	12.947
Liquidació Cànon abonats a l'ACA	68.884	69.573	62.840	69.573	67.329	69.573	67.329		139.146	67.329	69.573	67.329
Retorn per ingressos per compte aliena				-	-	-						
PARCIAL PAGAMENTS	242.694	211.928	207.140	215.994	213.420	212.688	216.791	143.129	286.195	212.892	216.622	209.548
INVERSIONS	16.975	17.145	17.145	17.145	17.145	17.145	17.145	17.145	17.145	17.145	17.145	17.145
Impost de societats							97					
TOTAL PAGAMENTS	259.670	229.073	224.286	233.139	230.565	229.833	234.034	160.274	303.340	230.037	233.767	226.693
CASH FLOW GENERAT MES	17.105	46.147	35.746	45.113	42.587	48.721	39.614	120.100	- 24.533	43.779	45.035	46.957
CASH FLOW ACUMULAT	2.946.698	2.992.845	3.028.591	3.073.704	3.116.291	3.165.011	3.204.626	3.324.725	3.300.192	3.343.972	3.389.006	3.435.964

	exercici 2030											
ABONAMENTS	gener	febrer	març	abril	maig	juny	juliol	agost	setembre	octubre	novembre	desembre
TOTAL INGRESSOS TARIFARIS												
PER VENTA D'AIGUA	140.876	143.307	130.583	143.177	138.904	143.347	139.191	143.442	143.490	139.286	143.490	139.191
TOTAL INGRESSOS NO TARIFARIS	43.145	38.970	43.145	41.753	43.145	41.753	43.145	43.145	41.753	43.145	41.753	43.145
CÀNON DE L'AIGUA D'ABONATS	67.396	68.045	61.990	67.950	65.917	68.025	66.053	68.070	68.093	66.098	68.093	66.053
IVA REPERCUTIT INGRESSAT	28.958	28.458	27.555	28.921	28.627	28.981	28.709	29.271	29.027	28.739	29.022	28.711
TOTAL ABONAMENTS	280.375	278.779	263.274	281.801	276.594	282.105	277.097	283.928	282.363	277.269	282.358	277.100
totals abonaments any												3.343.041
increment en %												1,27%
	exercici 2030											
PAGAMENTS	gener	febrer	març	abril	maig	juny	juliol	agost	setembre	octubre	novembre	desembre
Personal	19.438	19.438	19.438	19.438	19.438	19.438	19.438	19.438	19.438	19.438	19.438	19.438
Energia elèctrica	2.756		2.784		2.784		2.784		2.784		2.784	
Compra d'aigua	72.803	72.803	73.531	73.531	73.531	73.531	73.531	73.531	73.531	73.531	73.531	73.531
Materials conservació	4.241	4.284	4.284	4.284	4.284	4.284	4.284	4.284	4.284	4.284	4.284	4.284
Treballs per tercers	6.948	7.018	7.018	7.018	7.018	7.018	7.018	7.018	7.018	7.018	7.018	7.018
Tractaments i anàlítica qualitat	579	585	585	585	585	585	585	585	585	585	585	585
Transports	996	996	996	996	996	996	996	996	996	996	996	996
Impostos i taxes	28.552			3.363			3.363			3.363		
Despeses Generals	9.017	9.108	9.108	9.108	9.108	9.108	9.108	9.108	9.108	9.108	9.108	9.108
Total Despeses d'Explotació	145.330	114.230	117.742	118.321	117.742	114.958	121.105	114.958	117.742	118.321	117.742	114.958
Despesa Financera	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IVA SUPORTAT PROVEÏDORS	16.034	15.535	16.192	15.607	16.192	15.607	16.192	15.607	16.192	15.607	16.192	15.607
Liquidació IVA a l'AEAT	14.435	14.040	11.834	13.981	13.643	14.006	13.685	14.020	14.611	13.115	14.611	-
Liquidació Cànon abonats a l'ACA	69.573	70.269	63.468	70.269	68.002	70.269	68.002		140.537	68.002	70.269	68.002
Retorn per ingressos per compte aliena						-	-	-				
PARCIAL PAGAMENTS	245.372	214.073	209.236	218.179	215.578	214.840	218.984	144.585	289.082	215.045	218.814	198.567
INVERSIONS	17.145	17.317	17.317	17.317	17.317	17.317	17.317	17.317	17.317	17.317	17.317	17.317
Impost de societats							94					
TOTAL PAGAMENTS	262.517	231.390	226.552	235.495	232.895	232.157	236.395	161.902	306.399	232.362	236.130	215.884
CASH FLOW GENERAT MES	17.858	47.389	36.721	46.305	43.698	49.949	40.702	122.026	- 24.036	44.906	46.227	61.216
CASH FLOW ACUMULAT	3.453.822	3.501.211	3.537.932	3.584.238	3.627.936	3.677.885	3.718.587	3.840.613	3.816.577	3.861.483	3.907.710	3.968.926

Annex 5. Càlcul durada de la concessió

A diferència del cas de la prestació directa, la durada de la concessió per gestió indirecta del servei, no pot ser il·limitada. L'actual Ley de Contratos del Sector Público⁶¹, estableix, al seu article 29.6 el següent:

“6. Los contratos de concesión de obras y de concesión de servicios tendrán un plazo de duración limitado, el cual se calculará en función de las obras y de los servicios que constituyan su objeto y se hará constar en el pliego de cláusulas administrativas particulares. Si la concesión de obras o de servicios sobrepasara el plazo de cinco años, la duración máxima de la misma no podrá exceder del tiempo que se calcule razonable para que el concesionario recupere las inversiones realizadas para la explotación de las obras o servicios, junto con un rendimiento sobre el capital invertido, teniendo en cuenta las inversiones necesarias para alcanzar los objetivos contractuales específicos.

Las inversiones que se tengan en cuenta a efectos del cálculo incluirán tanto las inversiones iniciales como las realizadas durante la vida de la concesión.

En cualquier caso, la duración de los contratos de concesión de obras o de concesión de servicios a la que se refiere el segundo párrafo del presente apartado, no podrá exceder, incluyendo las posibles prórrogas, de:

a) Cuarenta años para los contratos de concesión de obras, y de concesión de servicios que comprendan la ejecución de obras y la explotación de servicio.

b) Veinticinco años en los contratos de concesión de servicios que comprendan la explotación de un servicio no relacionado con la prestación de servicios sanitarios.”

Així doncs, s'imposa que la concessió només podrà superar el termini dels cinc anys si s'acredita que això és necessari per a la recuperació de la inversió, amb un determinat rendiment sobre el capital invertit. Per a poder aplicar el concepte de la recuperació de la inversió amb un determinat rendiment, hem d'acudir, per la referència que en fa l'article 29.9 de la LCSP, al Real Decreto 55/2017, de 3 de febrer, per el que es desenvolupa la Ley 2/2015, de 30 de març, de desindexació de l'economia espanyola. Concretament en dit Reial Decret, l'article 10 "Periodo de recuperación de la inversión de los contratos", estableix la fórmula que defineix el període de recuperació de la inversió:

$$\sum_{t=0}^n \frac{FC_t}{(1+b)^t} \geq 0$$

On:

t = Anys mesurats en nombres enters.

FC_t = Fluxos de Caixa de les activitats d'explotació i de les activitats d'inversió (excepte efectes financers).

b = Taxa de descompte establerta en el rendiment mig en el mercat secundari de la deute del Estado a deu anys en els últims sis mesos incrementat en un diferencial de 200 punts bàsics. A la data de confecció del present informe, b = 4,358 %

⁶¹ Ley 9/2017, de 8 de noviembre, de Contratos del Sector Público, por la que se transponen al ordenamiento jurídico español las Directivas del Parlamento Europeo y del Consejo 2014/23/UE y 2014/24/UE, de 26 de febrero de 2014

l on n ha de ser el mínim valor que fa acomplir-se l'equació representada més amunt. És a dir, la durada de la concessió, en cas que aquesta superi els cinc anys, serà el valor de n, expressat en anys, tal que s'acompleixi l'anterior fórmula.

Ara bé, val a dir que l'aplicació d'aquesta fórmula sembla ser més adient depenent del tipus de servei i infraestructura de que es tracti. De fet, resulta evident que per a que la durada de la concessió sigui superior als cinc anys caldrà un determinat import d'inversions, i que a major volum d'inversió, major durada es podrà acreditar.

En qualsevol cas, per a l'aplicació d'aquesta fórmula hem de tenir també en compte que el flux dels ingressos ens vindrà determinat pels preus aplicats al servei (que en el servei d'abastament d'aigua seran prestacions patrimonials no tributaries o taxes), i que aquests preus s'obtidran prèvia justificació de la totalitat de les despeses i retribucions, incloent les amortitzacions de les inversions⁶², i en el seu cas, la retribució financera de dites inversions. I, en aquest punt, hem de tenir en compte l'obligació derivada del Plan General de Contabilidad (Real Decret 1514/2007, de 16 de novembre), i la *Orden EHA/3362/2010, de 23 de diciembre, por la que se aprueban las normas de adaptación del Plan General de Contabilidad a las empresas concesionarias de infraestructuras públicas*, consistent en haver d'amortitzar-se els actius revertibles dins el termini de durada de la concessió, i de forma lineal⁶³.

De l'anterior resulta que, a igualtat de volum d'inversió, si s'escurça la durada de la concessió, augmenten les dotacions anuals d'amortització, arrossegant el preu del servei a l'alça, i viceversa. Per tant, en l'enunciat del problema hi ha una variable que ha de quedar fixada: el preu del servei (al menys per l'any d'inici de la prestació, doncs en anualitats posteriors ens veurem sotmesos a les revisions periòdiques prèvia justificació de costos, entre els quals, tindrem en compte les amortitzacions).

En tot cas, és fàcil comprovar que l'aplicació del PGC i de l'Ordre EHA/3362/2010 estableix una diferència amb el cas en que, com succeïa abans de la seva entrada en vigor, no calgués que la totalitat de les inversions estiguessin totalment amortitzades dins del període de la concessió. I l'efecte de dita diferència és que, per a igual durada de concessió l'escenari actual obliga a volums d'inversió molt superiors en comparació amb l'escenari anterior per l'aplicació d'aquestes normes comptables⁶⁴.

Això és fàcil de comprovar amb un exemple:

Suposem una inversió I, feta en la seva totalitat l'any 0 d'inici de la concessió, amb un període d'amortització tècnica a 10 anys, amb un resultat net comptable R, que suposarem, per simplificar, constant durant tota la concessió, i analitzarem quin seria el volum d'inversió necessari per a justificar

⁶² Aquest aspecte és important, perquè, si bé les amortitzacions no formen part dels fluxos de caixa (de fet l'amortització no és pròpiament un flux de caixa, sinó un simple assentament comptable), cal tenir en compte que sí es tenen en consideració per a la determinació dels preus aplicables pel servei.

⁶³ Veure l'anàlisi de l'aplicació de la EHA/3362/2010, i la conseqüència de l'amortització lineal dins del termini de la concessió, a l'annex 6 d'aquest document intitulat "Tractament comptable de les inversions sota el règim de prestació indirecte en concessió".

⁶⁴ Val a dir però que aquesta comparació d'escenaris és teòrica i fictícia, doncs la Llei de Desindexació i el RD del seu desenvolupament són posteriors a les citades normes comptables. En altres paraules, fins a l'aparició de la Llei de Desindexació no era requerit imposar l'acompliment de la fórmula $\sum_{t=0}^n \frac{FC_t}{(1+b)^t} \geq 0$

una durada de la concessió de 6 anys (la durada mínima que ja superaria els cinc anys que no precisen justificació de la recuperació de la inversió).

Primer escenari: Estudiem l'escenari existent abans de l'aparició de la normativa que obliga a la total amortització de la inversió dins del període a la concessió.

Els fluxos de caixa actualitzats seran:

$$\text{Any 0} \dots R + A - I = R + I/10 - I$$

$$\text{Any 1} \dots R/(1+b) + A/(1+b) = R/(1+b) + I/10/(1+b)$$

$$\text{Any 2} \dots R/(1+b)^2 + A/(1+b)^2 = R/(1+b)^2 + I/10/(1+b)^2$$

,

,

,

$$\text{Any n} \dots R/(1+b)^n + I/10/(1+b)^n, \text{ si } n \leq 9, \text{ i serà } R/(1+b)^n, \text{ si } n > 9$$

$$\text{Per tant, } \sum_{t=0}^n F C t / (1+b)^t = R \cdot \sum_{t=0}^n 1/(1+b)^t + I/10 \cdot \sum_{t=0}^n 1/(1+b)^t - I$$

Si denominem $a=1/(1+b)$, és fàcil calcular els sumatoris, i determinar que l'anterior fórmula equival a:

$$\sum_{t=0}^n F C t / (1+b)^t = R \cdot (a^{n+1} - 1)/(a - 1) + I/10 \cdot (a^{n+1} - 1)/(a - 1) - I$$

Recordem que estem buscant el primer valor de n que determini que el sumatori és superior a zero, lo que equival (desenvolupant una mica més l'equació, en lo que no ens estenem per no allargar l'explicació) a:

$$R \cdot (a^{n+1} - 1) + I/10 \cdot (a^{n+1} - 10 \cdot a + 9) > 0; \text{ lo que ens porta a: } a^{n+1} > (R + I \cdot (a - 9/10)) / (R + I/10)$$

Per a obtenir d'aquí el valor de n hem de prendre logaritmes i operar, arribant a:

$$n > \log((R + I \cdot (a - 9/10)) / (R + I/10)) / \log(a) - 1$$

Ara, si volíem obtenir una durada de contracte de 6 anys, hem de considerar $n = 5$ (recordem que al primer any li hem dit any 0 en el sumatori), de lo que resulta:

$$\log((R + I \cdot (a - 9/10)) / (R + I/10)) > \log(a^6); \quad \log(((R + I \cdot (a - 9/10)) / (R + I/10)) / a^6) > 0;$$

si li diem $N = I/R$, és fàcil desenvolupar l'equació anterior per a arribar a:

$$N > 10 \cdot (a^6 - 1) / (10 \cdot a - a^6 - 9)$$

Que és la fórmula que ens indica la relació entre el volum d'inversió a l'origen de la concessió i el resultat net comptable (és a dir, N, tot recordant que N és precisament la relació I/R), necessària per a que la durada de la concessió pugui justificar-se que arriba a superar els cinc anys, sent de sis anys.

Si ara considerem un valor de $b=4\%$ (molt en línia amb els valors el rendiment mig en el mercat secundari de la deute del Estado a deu anys en els últims sis mesos, incrementat en un diferencial de 200 punts bàsics, en el moment de redactar aquest informe) a l'anterior fórmula, recordant que $a=1/(1+b)$, obtenim que: $N > 12$. És a dir, $I > 12 \cdot R$, o dit en paraules: cal que la inversió a l'origen sigui superior a dotze vegades el resultat net comptable a obtenir per tal que quedi justificat que el termini de la concessió arribi als 6 anys.

Segon escenari: Si ara fem el mateix exercici però considerant que la inversió I ha de quedar totalment amortitzada dins del període de la concessió (tal com obliga actualment la normativa), obtindrem que l'amortització ja no serà I/10, sinó $I/(n+1)$ i, en conseqüència, el sumatori dels fluxos de caixa serà:

$$\sum_{t=0}^n F C t / (1+b)^t = R \cdot \sum_{t=0}^n 1/(1+b)^t + I/(n+1) \cdot \sum_{t=0}^n 1/(1+b)^t - I$$

Fent, igual que fèiem abans: $a = 1/(1+b)$, obtenim:

$$\sum_{t=0}^n F C t / (1+b)^t = R \cdot (a^{n+1} - 1)/(a - 1) + I/(n+1) \cdot (a^{n+1} - 1)/(a - 1) - I$$

En aquest cas, la configuració de la fórmula, en aparèixer n no solament com a exponents, sinó també en el divisor del terme d'inversió, no permet emprar la mateixa eina matemàtica de prendre logaritmes per a arribar a obtenir N només en funció del valor de a . Si operem la darrera expressió, imposant que sigui major que zero (la condició per trobar n), obtenim:

$$N > 1 / ((a - 1)/(a^{n+1} - 1) - 1/(n+1)); \text{ en altres paraules, } N \text{ depèn de } a, \text{ però també de } n.$$

Si imposem el valor desitjat de n , de $n=5$ (sis anys de concessió), i el valor de $b=4\%$, arribem a que:

$N > 60$, o el que és el mateix: que cal que la inversió sigui superior a 60 vegades el resultat net comptable esperat.

Aquest exercici, si bé pot semblar fútil, atès l'apuntat a la nota 62 de peu de pàgina, és de gran utilitat, perquè en la Memòria de formes de gestió el que fem és comparar la gestió directa (i les seves formes derivades) amb la gestió indirecta (i les seves derivades), i hem de comprendre que la gestió directa aplicarà amortització tècnica (taules fiscals) per a les inversions, tal com hem fet a la primera part de l'exercici anterior, mentre que la gestió indirecta haurà d'aplicar el termini d'amortització igual a la durada de la concessió, tal com hem fet a la segona part de l'exercici anterior. I, com hem vist, per a igual termini de servei a comparar, la gestió indirecta, en quant es superi el mínim de 5 anys, només quedarà justificada si el volum d'inversió a l'origen és molt elevat en comparació amb la gestió directa.

Això ens porta a unes primeres conclusions:

- L'aplicació del PGC i l'Ordre EHA/3362/2010, juntament amb la LLei de Desindexació i el RD que la desenvolupa ens porta a que les durades de concessió administrativa per gestió indirecta superiors al mínim dels 5 anys només seran possibles si el servei precisa d'importantes inversions a l'origen (inversions superiors en més de 60 vegades el resultat net comptable esperat).
- Com a conseqüència derivada de l'anterior, si els terminis de les concessions deguts a volums d'inversió no tan importants, són curts, com sigui que la totalitat de la inversió ha d'estar totalment amortitzada dins del període de la concessió, el capítol de les amortitzacions s'incrementarà en comparació amb la gestió directa, fent necessari així disposar d'una tarifa més elevada en el cas de la gestió indirecta.
- I, encara com a conseqüència de la segona conclusió, per a que la tarifa de la gestió indirecta sigui avantatjosa en comparació amb la gestió directa, caldrà que la inversió a l'origen sigui tan elevada que justifiqui un termini de durada de la concessió tal que aquest superi el termini d'amortització tècnica per al cas de la gestió directa.

Per altre banda, en els serveis d'abastament moderns, és habitual que no sigui necessària una gran inversió a l'origen de la concessió (excepció feta d'algun municipi que tingui necessitat de finançar la construcció d'una planta de tractament sofisticada, o una portada d'aigües d'imports elevats), mentre que, en canvi, el que sí necessita és d'inversions recurrents, anuals, i força estables.

Cal doncs que particularitzem el nostre estudi per al nostre cas concret, tot i que les tendències determinades per l'exercici que acabem de fer, lògicament, regiran el desenvolupament i el resultat.

Les nostres hipòtesis de treball són:

- Benefici net primer any: 108 m€. Suposarem que creix amb l'IPC establert en el 1,0%.
- $b = 2,5418 \%$
- Inversió recurrent: 190 m€, que fem créixer amb l'IPC.
- Inversió addicional a l'origen: 450.475 €.

- Assaig de la durada de 10 anys.

Any	1	2	3	4	5	6
Inversió	190.000	190.000	190.000	190.000	190.000	190.000
Inversió adicional origen	492.972					
Inversió Total						
Amortització	239.297	239.297	239.297	239.297	239.297	239.297
Fluxes de Caixa actualitzats						
Beneficis	109.026	106.416	106.832	107.257	107.691	108.136
Amortitzacions	239.297	239.297	239.297	239.297	239.297	239.297
Inversions	682.972	190.000	190.000	190.000	190.000	190.000
$FC_t/(1+b)^t$	-334.649	151.854	148.487	145.201	141.995	138.869

Any	7	8	9	10	TOTALS
Inversió	190.000	190.000	190.000	190.000	1.900.000
Inversió adicional origen					492.972
Inversió Total					2.392.972
Amortització	239.297	239.297	239.297	239.297	2.392.972
Fluxes de Caixa actualitzats					
Beneficis	107.989	107.861	107.740	107.632	1.076.580
Amortitzacions	239.297	239.297	239.297	239.297	2.392.972
Inversions	190.000	190.000	190.000	190.000	2.392.972
$FC_t/(1+b)^t$	135.301	131.840	128.474	125.204	912.577

Resultant un sumatori de 912.577 €. És a dir, que el resultat d'aplicar la fórmula:

$$\sum_{t=0}^n \frac{FC_t}{(1+b)^t} \geq 0$$

amb n=9 (això és, 10 anys de contracte), a les nostres dades no solament ens dona un resultat positiu, sinó que és de prop de un milió d'euros.

Podem imaginar que el motiu rau en haver projectat 10 anys quan, precisament, del que es tracta de determinar el valor de n mínim per que surti positiu. El problema és que, si fem decreixer el valor de n, seguirà sortint, sempre, un resultat positiu, en el ben entès que les tarifes justificables cada cop seran majors. Veiem el cas extrem de 2 anys de durada, mantenint les premisses:

Any	1	2
Inversió	190.000	190.000
Inversió addicional origen	492.972	
Inversió Total		
Amortització	721.486	721.486
<u>Fluxes de Caixa actualitzats</u>		
Beneficis	109.026	94.160
Amortitzacions	721.486	721.486
Inversions	682.972	190.000
$F Ct/(1+b)^t$	147.540	610.141

Aquesta és la paradoxa que apuntàvem més amunt.

Lo que evidencia que amb el volum d'inversió a origen del nostre cas, de només 493 m€ a l'origen més 190 m€ anuals, el resultat de la fórmula de l'article 10 del RD 55/2017, sempre donarà major que zero, sigui quina sigui la durada del contracte. I també que, per que la fórmula sigui realment aplicable cal uns volums d'inversió a origen notables, no sent aquest el cas que ens ocupa.

És per tot això que adoptem definitivament la **durada de 5 anys**, això és, la durada màxima prevista a la Llei de Contractes del Sector Públic⁶⁵, per a una possible concessió administrativa per al municipi de Palau-Solità i Plegamans.

⁶⁵ Per ser més exactes, la Llei de contractes del sector públic estableix al seu Art. 29.6, que quan la durada de la concessió excedeixi dels cinc anys, la durada màxima no podrà excedir el temps raonable per que el concessionari recuperi la seva inversió, la qual cosa, com hem vist, no es justificaria.

Annex 6. Tractament comptable de les inversions

El tractament comptable de les inversions sota el règim de prestació indirecte en concessió mereix un detallat anàlisi.

Com és conegut, les normes generals de comptabilitat venen prescrites al Pla General de Comptabilitat, aprovat per Real Decreto 1514/2007, de 16 de novembre. No obstant, cal analitzar si, a banda d'aquesta norma general, aplica també, de forma específica, la Ordre EHA/3362/2010, de 23 de desembre, per la que es van aprovar les normes d'adaptació del Pla General de Comptabilitat a les empreses concessionàries d'infraestructures públiques.

Quant als aspectes rellevants per al nostre servei, que fan al tractament dels conceptes derivats de les inversions, siguin en actius de nova planta, siguin per reposicions, inclosos en el Pla General de Comptabilitat, volem destacar els següents:

INTRODUCCIÓN

II

6.

El tratamiento de las provisiones para grandes reparaciones también experimenta un cambio en el nuevo marco contable. En la fecha de adquisición, la empresa deberá estimar e identificar el importe de los costes necesarios para realizar la revisión del activo. Estos costes se amortizarán como un componente diferenciado del coste del activo hasta la fecha en que se realice la revisión, momento en que se tratará contablemente como una sustitución, dándose de baja cualquier importe pendiente de amortizar y se reconocerá el importe satisfecho por la reparación, que a su vez deberá amortizarse de forma sistemática hasta la siguiente revisión.

Siguiendo con el análisis

PRIMERA PARTE

MARCO CONCEPTUAL DE LA CONTABILIDAD

6.º Criterios de valoración.

10. Valor residual

El valor residual de un activo es el importe que la empresa estima que podría obtener en el momento actual por su venta u otra forma de disposición, una vez deducidos los costes de venta, tomando en consideración que el activo hubiese alcanzado la antigüedad y demás condiciones que se espera que tenga al final de su vida útil.

La vida útil es el periodo durante el cual la empresa espera utilizar el activo amortizable o el número de unidades de producción que espera obtener del mismo. En particular, en el caso de activos sometidos a reversión, su vida útil es el periodo concesional cuando éste sea inferior a la vida económica del activo.

La vida económica es el periodo durante el cual se espera que el activo sea utilizable por parte de uno o más usuarios o el número de unidades de producción que se espera obtener del activo por parte de uno o más usuarios.

SEGUNDA PARTE

NORMAS DE REGISTRO Y VALORACIÓN

6.º Normas particulares sobre el inmovilizado intangible.

f) Otros inmovilizados intangibles. Además de los elementos intangibles anteriormente mencionados, existen otros que serán reconocidos como tales en balance, siempre que cumplan los criterios contenidos en el Marco Conceptual de la Contabilidad y los requisitos especificados en estas normas de registro y valoración. Entre tales elementos se pueden mencionar los siguientes: concesiones administrativas, derechos comerciales, propiedad intelectual o licencias.

Los elementos anteriores deben ser objeto de amortización y corrección valorativa por deterioro según lo especificado con carácter general para los inmovilizados intangibles.

(Els subratllats són nostres).

Però, com ja hem avançat, cal analitzar l'aplicabilitat de la EHA 3362/2010, atès que aquesta incideix sobre els anteriors aspectes, fins a concretar, o modificar, el seu tractament.

D'acord amb la EHA3362/2010, l'acord de concessió queda dins de l'aplicació de la norma, si es donen les següents condicions:

- a- La prestació del servei de naturalesa econòmica està sotmesa a la regulació que imposa l'administració pública, bàsicament a través de l'aprovació d'una tarifa o preu públic, que permeti mantenir un equilibri entre els interessos de l'empresa concessionària, materialitzats en la necessitat de recuperar, al menys, el cost de la seva inversió, el interès dels usuaris, als que cal garantir l'accés al servei de forma regular a un preu raonable.
- b- Es tracta d'una infraestructura emprada per a la prestació d'un servei públic.
- c- L'administració pública controla la infraestructura.
- d- La infraestructura retorna, al final de l'acord, i sense cap contraprestació.

És obvi que per al nostre servei, en el cas que aquest es presti sota la forma d'acord de concessió, es reuneixen la totalitat d'aquests requisits i, per tant, hem de considerar que quedem subjectes a l'aplicació de la norma EHA/3362/2010.

Vegem a continuació els aspectes de dita norma que hem de contemplar en la redacció d'aquest document:

Norma Segunda. Tratamiento contable de los acuerdos de concesión.

1. Criterios de calificación, reconocimiento y valoración del acuerdo.

1.2 Calificación y valoración de la contraprestación recibida por los servicios de construcción o mejora.

a) La contraprestación recibida por la empresa concesionaria se contabilizará por el valor razonable del servicio prestado, en principio, equivalente al coste más el margen de construcción, pudiendo calificarse desde una perspectiva contable como:

- a.1) Un activo financiero, o*
- a.2) un inmovilizado intangible.*

1.6 Amortización del inmovilizado intangible.

a) La amortización del inmovilizado intangible a que hacen referencia los apartados anteriores, se iniciará cuando la infraestructura esté en condiciones de explotación. En particular, se aplicarán las siguientes reglas:

- a.1) Deberá establecerse de manera sistemática y racional durante el periodo concesional.*
- a.2) Cuando el uso del inmovilizado intangible pueda estimarse con fiabilidad por referencia a la «demanda o utilización» del servicio público medida en unidades físicas, este método podrá aceptarse como criterio de amortización siempre que sea el patrón más representativo de la utilidad económica del citado activo. En caso contrario, y en ausencia de otro criterio más representativo, la amortización deberá seguir un criterio de reparto lineal a lo largo del periodo concesional.*

2. Actuaciones sobre la infraestructura durante el plazo de duración del acuerdo.

2.1 Descripción de las actuaciones.

El acuerdo de concesión puede comprender durante su término de vigencia las siguientes actuaciones sobre la infraestructura:

- a) La conservación de la obra.*

b) Las actuaciones de reposición y gran reparación cuando se realicen respecto a períodos de utilización superiores al año, que sean exigibles en relación con los elementos que ha de reunir cada una de las infraestructuras para mantenerse apta a fin de que los servicios y actividades a los que aquéllas sirven puedan ser desarrollados adecuadamente.

c) Las actuaciones necesarias para revertir la infraestructura a la entidad concedente al final del período de la concesión, en el estado de uso y funcionamiento establecidos en el acuerdo de concesión.

d) Las mejoras o ampliaciones de capacidad.

2.2 Tratamiento contable.

a) Cuando la contraprestación del acuerdo se califique como un activo financiero todas las actuaciones descritas en el apartado 2.1 originarán el registro de un ingreso por prestación de servicios de construcción y el reconocimiento del correspondiente activo financiero. Los gastos en que incurra la empresa concesionaria para llevarlas a cabo se contabilizan en la cuenta de pérdidas y ganancias cuando se devenguen.

b) Cuando la contraprestación del acuerdo se califique como un inmovilizado intangible, el tratamiento contable de las diferentes actuaciones descritas en el apartado 2.1 será el siguiente:

b.1) Las descritas en la letra a) motivarán el reconocimiento de un gasto por naturaleza en el ejercicio en que se incurra.

b.2) Las descritas en la letra b) en la medida en que ponen de manifiesto un desgaste o consumo de parte de la infraestructura, traerán consigo la dotación de una provisión sistemática en función del uso de la infraestructura y hasta el momento en que deban realizarse dichas actuaciones. La dotación de esta provisión originará el registro de un gasto en la cuenta de pérdidas y ganancias.

Las descritas en la letra c) también motivarán el reconocimiento de una provisión sistemática de acuerdo con lo indicado en el párrafo anterior, salvo que constituyan obligaciones asimilables a los gastos de desmantelamiento o retiro regulados en la norma de registro y valoración 2.ª Inmovilizado material del Plan General de Contabilidad, en cuyo caso formará parte del valor del inmovilizado intangible, la estimación inicial del valor actual de las obligaciones asumidas derivadas de estas actuaciones.

El tratamiento contable de las citadas provisiones se ajustará a la norma de registro y valoración 15.ª Provisiones y contingencias del Plan General de Contabilidad.

c) Las actuaciones descritas en la letra d) serán tratadas desde una perspectiva contable como una nueva concesión debiendo contabilizarse la contraprestación recibida de acuerdo con los criterios establecidos en el apartado 1.2 ó 1.3 de esta norma.

No obstante, si a la vista de las condiciones del acuerdo, estas actuaciones no se ven compensadas por la posibilidad de obtener mayores ingresos desde la fecha en que se lleven a cabo, el tratamiento contable deberá ajustarse a las siguientes reglas:

c.1) Se reconocerá una provisión por la mejor estimación del valor actual del desembolso necesario para cancelar la obligación asociada a las actuaciones que no se vean compensadas por la posibilidad de obtener mayores ingresos desde la fecha en que se ejecuten. La contrapartida será un mayor precio de adquisición del activo intangible.

c.2) El tratamiento contable de esta provisión se ajustará a la norma de registro y valoración 15.ª Provisiones y contingencias del Plan General de Contabilidad. En particular, resultarán aplicables los criterios de registro y valoración que se desprenden de las relaciones contables descritas para la provisión por actuaciones de desmantelamiento o retiro en la quinta parte del citado Plan.

c.3) Cuando se realicen las actuaciones se cancelará la provisión y reconocerá el correspondiente ingreso siempre que la empresa concesionaria preste el servicio de construcción.

c.4) La parte proporcional de la mejora o ampliación de capacidad que sí se prevea recuperar mediante la generación de mayores ingresos futuros seguirá el tratamiento contable general descrito en esta norma para las actuaciones de construcción.

3. Gastos financieros.

3.2 Si la retribución por los servicios de construcción o mejora consiste en un inmovilizado intangible, adicionalmente, deberán tenerse en cuenta las siguientes reglas:

a) Se incluirán en la valoración inicial del activo intangible los gastos financieros devengados hasta el momento en que la infraestructura esté en condiciones de explotación y que correspondan a financiación ajena, específica o genérica, directamente atribuible a la construcción.

Se entenderá que la infraestructura está en condiciones de explotación cuando, reuniendo los requisitos necesarios, esté disponible para su utilización con independencia de haber obtenido o no los permisos administrativos correspondientes.

Si la infraestructura está compuesta de elementos susceptibles de ser utilizados por separado, y la fecha en que están en condiciones de explotación es distinta para cada una de ellas, deberá considerarse esta circunstancia e interrumpirse la capitalización de los gastos financieros en la parte proporcional del inmovilizado intangible que deba identificarse con la citada infraestructura que está en condiciones de explotación.

Cesará la capitalización de gastos financieros en el caso de producirse una interrupción en las obras de construcción.

b) A partir del momento en que la infraestructura esté en condiciones de explotación, los gastos mencionados en el apartado anterior se activarán, siempre que estos desembolsos cumplan los requisitos incluidos en el Marco Conceptual de la Contabilidad para el reconocimiento de un activo. En particular, estas circunstancias se entenderán cumplidas siempre que se den los siguientes requisitos:

b.1) Deben ser identificables por separado y medibles con fiabilidad.

b.2) Adicionalmente, debe existir evidencia razonable y ser probable que los ingresos futuros permitirán recuperar el importe activado. En este sentido se entenderá que existe evidencia razonable sobre la recuperación de los citados gastos en las tarifas de ejercicios futuros siempre que, además de estar contemplado en el Plan Económico Financiero, se cumplan las dos condiciones siguientes:

b.2.1) Que existe la posibilidad de obtener ingresos futuros en una cantidad al menos igual a los gastos financieros activados a través de la inclusión de estos gastos como costes permitidos a efectos de la determinación de la tarifa.

b.2.2) Que se dispone de evidencia acerca de que los ingresos futuros permitirán la recuperación de los costes en que se ha incurrido previamente. En este punto se exige que la intención del regulador sea claramente que a través de los ingresos futuros se recuperen al menos las cantidades activadas.

c) A efectos de la determinación del importe de gastos financieros a incluir en el activo se tendrá en cuenta lo siguiente:

c.1) A partir de las magnitudes del Plan Económico Financiero del acuerdo de concesión o del documento similar que se haya tomado como referente para fijar el importe del precio o tarifa del servicio se determinarán los siguientes importes:

c.1.1) Total de ingresos por explotación previstos a producir durante el período concesional y los correspondientes a cada ejercicio.

c.1.2) Total de gastos financieros previstos a producir durante el período concesional y los correspondientes a cada ejercicio.

c.2) En relación con los ingresos previstos se determinará la proporción que representa para cada ejercicio los ingresos por explotación del mismo con respecto al total. Dicha proporción se aplicará al total de gastos financieros previstos durante el período concesional, para determinar el importe de los mismos a imputar a cada ejercicio económico, como gasto financiero del ejercicio. Si el importe de los ingresos producidos en un ejercicio fuera mayor que el previsto, la proporción a que se ha hecho referencia vendrá determinada para ese ejercicio por la relación entre el ingreso real y el total ingresos previstos, lo que generalmente producirá un ajuste en la imputación correspondiente al último ejercicio.

c.3) Para cada ejercicio, la diferencia positiva entre el importe de gasto financiero previsto y el que se deriva del número anterior, se reflejará en una partida del activo cuyo importe se imputará a la cuenta de pérdidas y ganancias como gasto financiero del ejercicio, a partir del ejercicio en que la citada diferencia sea negativa y por el importe que resulte.

c.4) Si el importe de los gastos financieros producidos en un ejercicio difiere del previsto, la diferencia se tratará como mayor o menor importe del gasto financiero a imputar a la cuenta de pérdidas y ganancias conforme se ha determinado en los párrafos anteriores.

c.5) Si se modifican las previsiones de los ingresos, los efectos del cambio se tratarán sin ajustar los importes de gastos financieros ya imputados a resultados en ejercicios anteriores, y aplicando lo establecido en los párrafos anteriores para el período que resta hasta el final de la concesión, teniendo en cuenta que el importe activado pendiente de imputar a resultados, debe formar parte del total de gastos financieros previstos a producir durante el resto de período concesional.

La primera conclusió derivada d'aquestes disposicions és que, atès que en el nostre cas el concessionari no ha de tenir un dret de cobrament incondicional, no estant l'ens concedent compromès contractualment a pagar al concessionari imports específic o determinables, sinó que el que té aquest concessionari és el dret de percebre unes tarifes o preus dels usuaris de la infraestructura, sense garantia per part del concedent, som davant d'un immobilitzat intangible⁶⁶.

En el nostre cas, a més, la vida de la infraestructura no resulta determinable per la seva demanda o utilització, a diferència del que pot passar amb altres infraestructures, doncs la vida útil dependrà del temps que porta en servei molt més que no del nombre d'usuaris. Per tant, la seva amortització, com a immobilitzat intangible, s'iniciarà quan la infraestructura estigui en condicions d'utilització i de manera sistemàtica durant tot el període concessional, seguint un criteri de repartiment lineal al llarg de tot aquest període.

En la nostra infraestructura tenen un paper fonamental les actuacions sobre la mateixa durant la vida de la concessió. De fet, en l'actualitat, la gran majoria de subministraments municipals estan molt més necessitats d'actuacions de reposició de la infraestructura, que no d'importants inversions inicials al començament de la concessió. Les excepcions les constituïrien municipis en els que cal afrontar la construcció d'una nova instal·lació de transport o producció o tractament d'aigua, al començament de la concessió, constituint la mateixa l'obligació de construcció del concessionari. Però són els menys.

Així durant la vida de la concessió, en la gran majoria dels casos, el concessionari pot tenir la missió de realitzar les inversions d'extensió de xarxa degudes al creixement del municipi, així com la reposició del bon estat de la infraestructura, sent les segones (reposicions) molt més quantioses en esforç d'inversió que les primeres (extensions de xarxa).

En el cas del municipi de Palau, un cop ja s'han resolt en el passat les connexions de parts urbanes que no estaven connectades al nucli, romanen quasi únicament les obligacions de reposició.

No obstant el fet que resulti fàcil distingir una inversió d'extensió de xarxa d'una reposició, cal analitzar curosament quin tipus de reposicions són les del servei d'aigua.

⁶⁶ Indiquem aquí que, el tractament comptable dels acords de concessió de serveis des del punt de vista del concedent s'ha desenvolupat a la NIC-SP 32, emesa pel CNICSP: aquesta norma ha desenvolupat el tractament comptable de forma simètrica al concessionari. Els criteris sobre l'abast, reconeixement i classificació són consistents amb la CINIIF 12 Acords de Concessió i amb allò disposat a l'Ordre.

Als efectes de l'article 2.1 de la norma EHA/3362/2010, el concessionari efectuarà operacions de les detallades a les quatre lletres consignades en dit epígraf: a) conservació i manteniment; b) reposicions i grans reparacions; c) actuacions per recuperar el bon estat en la reversió; d) ampliacions de capacitat.

Les corresponents a la lletra a) les tenim en compta entre les despeses del servei com a "materials de conservació i treballs per tercers". Les corresponents a la lletra d) són les extensions de xarxa (sempre que de dita extensió s'espera incrementar el volum d'ingressos), que s'activarien en condicions de nova concessió. Així, les nostres reposicions i renovacions de xarxa, en principi, es troben compreses en els conceptes de les lletres b) i c), doncs són susceptibles de ser considerades com a renovacions i grans reparacions per mantenir la xarxa en bon estat d'ús, no solament per al moment de la reversió, sinó també durant tota la concessió.

Dit això, hem d'observar que diversos autors opinen que les definicions de la norma s'ajusten millor a determinades infraestructures que a d'altres. En efecte, per al cas d'una autopista, el concepte de reposició, quin tractament comptable es correspon amb la dotació de provisions comptables, s'entén molt bé per a la principal reposició d'aquell tipus d'infraestructura, que és la reposició de la capa de rodament. És ben conegut que aquesta capa cal reposar-la quan ha passat un determinat nombre de vehicles, de manera que si el pla de negoci de la concessió determina aquest nombre de vehicles, també queda determinat, al començament de la concessió, el moment en què caldrà reposar dita capa de rodament, lo quan permet perfectament quantificar les provisions comptables (article 2.2 b de la norma). I el mateix passa amb aquest tipus d'infraestructura amb les actuacions necessàries per a la reversió en perfecte estat d'ús.

En el cas del servei de l'aigua, en canvi, no es possible vincular el moment en que la reposició serà necessària amb la quantitat de metres cúbics que hagin circulat per la conducció (per posar un exemple), com tampoc existeix, en la pràctica, una determinació pel nombre d'anys que porta instal·lada (existeixen conduccions en servei amb més de 100 anys d'antiguitat, que presten el seu servei sense cap problema, mentre d'altres als pocs anys presenten seriosos problemes de fuites que aconsellen la seva urgent reposició) i això fa impossible preveure la gran majoria de les reposicions que s'aniran determinant com a necessàries al llarg de la concessió. I, si no podem preveure el moment ni l'import d'una determinada reposició, difícilment podrem dissenyar la periodificació de les provisions necessàries.

Dit això, també és cert que el volum de reinversions en la infraestructura de la xarxa d'aigua és, en general, força constant en el temps. I també que diversos autors situen les necessitats de renovació, per al nostre tipus d'infraestructures (la xarxa d'abastament amb els seus elements singulars, com a elements electromecànics, etc), entre el 2,5 i el 5 % del valor brut dels actius. Des d'aquesta òptica, es podria dir que, tot i que resulti impossible preveure els actius concrets a renovar, sí que podem disposar d'una estimació dels imports que anualment hi caldrà destinar, lo que, forçant una mica la interpretació, ens situaria en la posició de poder fer les provisions comptables.

No obstant, hem d'aprofundir encara una mica més. Vegem una qüestió que torna a separar les característiques d'una renovació de la xarxa d'aigua amb una reposició per a una autopista. En

aquest segon cas, la nova capa de rodament es col·loca directament a sobre de l'existent, que només ha perdut capacitat de fregament (necessari per evitar el lliscament dels vehicles), sense eliminar la capa anterior. Lògicament, el valor de l'actiu que es va activar a l'origen de la concessió no es modifica, atès que la capa de rodament vella segueix existint, mentre que la nova capa s'ha comptabilitzat com a dotacions de provisions. Tot això fa inqüestionable el tractament comptable previst a l'article 2.2b, per al tipus d'actuacions descrites a la lletra b) de l'article 2.1 de la norma EHA/3362/2010.

En la xarxa d'aigua, en canvi, quan es renova un tram de xarxa, això es fa perquè la conducció existent està donant molts problemes de fuites, o per que el material amb que es va construir s'ha decidit retirar-lo (cas del fibrociment) i, llavors, el que es fa és demolir la conducció vella, i col·locar en el seu lloc la nova. Així, amb aquesta operació queda clar que estem alterant el valor de l'actiu immobilitzat a l'origen de la concessió (en haver de donar de baixa el tram de conducció demolit), així com les dotacions d'amortització (doncs també cal donar de baixa de dita dotació la part dotada corresponent a dit tram de conducció). D'aquesta manera semblaria que som més a prop d'allò previst com a tractament comptable per a les actuacions de la lletra c) de l'article 2.1 de la norma, en les que cap el concepte de desmantellament i retirada d'alguns actius. No obstant, existeixen dos motius que ens allunyarien de dita interpretació: el primer, que no és possible conèixer l'estimació inicial del valor actual de les obligacions derivades d'aquests actuacions, abans de que les mateixes es produeixin i, el segon, que no estem parlant, en realitat, d'actuacions per a la reversió (tot i que indirectament contribuïran en el millor estat de la infraestructura pel moment en què es produeixi dita reversió), sinó d'actuacions que imperativament caldrà executar per a no interrompre la continuïtat del servei.

El que és clar, en tot cas, és que no som davant del tipus d'actuació descrita a la lletra d) de l'article 2.1, doncs les nostres reposicions no es tradueixen en un major ingrés, atès que el nombre d'usuaris abastits per la nova conducció són els mateixos que abastia la conducció substituïda.

No obstant, aquesta manca de complerta adequació de la normativa per a les característiques de cada tipus concret d'infraestructura fa que alguns autors afirmen que es requereix un judici professional raonat per determinar la diferenciació entre reposicions, renovacions, programes de manteniment (que podria ser una obligació derivada dels termes de la llicència que cal reconèixer d'acord amb la NIC 37 *Provisiones, Activos contingentes y pasivos contingentes*), així com també es requereix un judici professional raonat per a determinar el moment de reconeixement d'una obligació de mantenir o restaurar l'actiu.

En quant a les despeses financeres del període de construcció de la infraestructura (art. 3 de la norma, que determina el tractament de les que es produeixen fins al moment de posada en funcionament de la infraestructura) també ens trobem que el concepte encaixa molt millor amb determinades infraestructures que amb la corresponent al subministrament d'aigua doncs, en el nostre cas, generalment (excepció feta de la construcció a l'inici de la concessió d'una planta de tractament d'aigües o d'una portada d'aigües, etc.) l'esforç inversor és molt repartit en el temps, i acompanya, juntament amb la necessitat de disposar de recursos econòmics aliens, totes les anualitats de la concessió, mentre es van executant les actuacions de renovació o reposició que

hem descrit. Com sigui, a més, que les tarifes acostumen a retribuir el concepte “retribució financera de les inversions”, en tant en quant els ingressos per al concessionari s’aconsegueixen per aquesta via, no sembla raonable capitalitzar cap despesa financera, sempre que aquesta sigui la que s’ha necessitat per a dites actuacions, i no per a una gran inversió a l’origen de la concessió (en aquest cas sí que aplicaria la capitalització de les despesa financera associada a l’obra).

Dit tot això, i als efectes d’establir aquest judici professional raonat, vegem a continuació quines conseqüències es derivarien de l’adopció dels diferents criteris segons la interpretació que es pogués fer de l’aplicació dels diferents articles de la norma a la nostra infraestructura.

Farem això considerant les variables del nostre cas que hem establert a la Memòria: inversió a l’origen de 450 m€, i addicionalment una inversió recurrent de 190 m€ anuals. I ho farem per a una concessió de 5 anys de durada (hipòtesi del cas en què es va al límit d’allò previst a la Llei de Contractes del Sector Públic, sent que les inversions no justifiquen un major termini per a la seva recuperació).

1- Si no fóssim davant d’un Acord de Concessions sotmès a la EHA/3362/2010

Si be aquests cas no pot ser el nostre, atès que, com hem dit, hem de sotmetre’ns a la EHA/3362/2010, és interessant observar què succeiria si els nostres Acords de Concessió noi complissin els requisits de la norma.

En aquest cas, ens regirem pel Pla General Comptable, i hauríem de procedir a la seva amortització dins la vida de la concessió quan la seva vida econòmica la superi. Per al cas de la inversió a origen, el termini d’amortització ja coincideix amb la durada de la concessió. La resta d’actius es comencen a amortitzar en el moment en que es posen en servei (cada exercici els executats dins del mateix), però hauran d’estar totalment amortitzats en finalitzar la concessió.

El quadre d’amortitzacions seria el següent (imports en milers d’euros):

	Inversions	Quotes d’amortització				
		Any 1	Any 2	Any 3	Any 4	Any 5
Any 1	682.972	136.594,45	136.594,45	136.594,45	136.594,45	136.594,45
Any 2	190.000		47.500,00	47.500,00	47.500,00	47.500,00
Any 3	190.000			63.333,33	63.333,33	63.333,33
Any 4	190.000				95.000,00	750,00
Any 5	190.000					190.000,00

Quota anual 136.594,45 184.094,45 247.427,79 342.427,79 438.177,79

Com hom pot observar, es produeix un efecte força indesejable, per poc coherent amb el que han de ser els costos que caldrà repercutir a tarifes d’acord amb la concessió del servei d’abastament d’aigua potable a la població, que és que aquesta tarifa tindrà un creixement molt per sobre dels IPC per l’efecte de les amortitzacions que la mateixa ha de cobrir.

- 2- Si considerem el nostre Acord de Concessions dins de l'estricta aplicació de la EHA/3362/2010, i les reposicions com a les previstes a la lletra b) del seu article 2.1.

Contemplem aquest escenari tot i que, com hem explicat, resulta qüestionable que les renovacions de xarxa es puguin assimilar a les reposicions descrites a la lletra b de l'article 2.1

En aquest cas, quant a la inversió inicial, aquesta caldrà sigui amortitzada al llarg de la durada de la concessió. En quant a les reposicions, aquestes seran dotades en forma de provisió comptable.

Determinem a continuació dites provisions (emprem una taxa de descompte del 5%)(dades en euros):

Per a la reposició de l'any 5:

Ejercicio		1	2	3	4	5
Coste estimado reposición						190000
Dotación de Provisión al inicio ejercicio		31.262,69	65.651,66	103.401,36	144.761,90	
dotaciones en provisión de cada ejercicio	Obligación que surge en el ejercicio (coste de explotación)	31.262,69	32.825,83	34.467,12	36.190,48	38.000,00
	Incremento provisión de ejercicios anteriores que surge del paso del tiempo (coste financiero)		1.563,13	3.282,58	5.170,07	7.238,10
	total provisión en ejercicio	31.262,69	34.388,96	37.749,70	41.360,54	45.238,10

Per a la reposició de l'any 4:

Ejercicio		1	2	3	4
Coste estimado reposición					190000
Dotación de Provisión al inicio ejercicio			41.032,29	86.167,80	135.714,29
dotaciones en provisión de cada ejercicio	Obligación que surge en el ejercicio (coste de explotación)	41.032,29	43.083,90	45.238,10	47.500,00
	Incremento provisión de ejercicios anteriores que surge del paso del tiempo (coste financiero)		2.051,61	4.308,39	6.785,71
	total provisión en ejercicio	41.032,29	45.135,51	49.546,49	54.285,71

Per a la reposició de l'any 3:

Ejercicio		1	2	3
Coste estimado reposición				190000

Dotación de Provisión al inicio ejercicio		57.445,20	120.634,92
dotaciones en provisión de cada ejercicio	Obligación que surge en el ejercicio (coste de explotación)	57.445,20	60.317,46
	Incremento provisión de ejercicios anteriores que surge del paso del tiempo (coste financiero)		2.872,26
	total provisión en ejercicio	57.445,20	63.189,72

Per a la reposició de l'any 2:

Ejercicio		1	2
Coste estimado reposición			190000
Dotación de Provisión al inicio ejercicio			90.476,19
dotaciones en provisión de cada ejercicio	Obligación que surge en el ejercicio (coste de explotación)	90.476,19	95.000,00
	Incremento provisión de ejercicios anteriores que surge del paso del tiempo (coste financiero)		4.523,81
	total provisión en ejercicio	90.476,19	99.523,81

La reposició de l'any 1 només es pot considerar com a despesa de l'exercici en curs. Amb aquestes dades, el resum de conceptes d'amortització i provisions que aniran a tarifes serà (dades en milers d'euros):

	Dotacions anuals				
	Any 1	Any 2	Any 3	Any 4	Any 5
Amortització	288.594	98.594	98.594	98.594	98.594
Provisions any 2	90.476	99.524			
Provisions any 3	57.445	63.190	69.365		
Provisions any 4	41.032	45.136	49.546	54.286	
Provisions any 5	31.263	34.389	37.750	41.361	45.238
Dotació	508.811	340.832	255.256	194.241	143.833

La dotació és l'efecte conjunt a les tarifes de la suma de les amortitzacions i les provisions.

Com podem comprovar, l'efecte que es produeix és que les dotacions són importants a l'inici de la concessió, i decauen de forma important al llarg de la concessió, a partir del segon any. Les conseqüències d'això a les tarifes també són difícilment assimilables, doncs

farà que a l'origen de la concessió calgui incrementar notablement les tarifes, per a poder les anar baixant en anualitats successives⁶⁷.

- 3- Si considerem el nostre Acord de Concessions dins de l'aplicació de la EHA/3362/2010, però considerem les reposicions com a un increment del valor de l'actiu, predictable a l'origen de la concessió.

De fet, aquest cas s'ajustaria a allò previst a la Disposició Adicional Única de la norma EHA3362/2010, que fins ara no hem esmentat, i que diu:

Activos objeto de renovación y que deben revertir a la entidad pública concedente en el marco de un acuerdo fuera del ámbito de aplicación de las normas sobre los acuerdos de concesión de infraestructuras públicas, cuyo plazo residual de uso en la fecha de renovación es inferior a su vida económica.

1. Las inversiones que por el momento en que se lleven a cabo tengan una vida económica superior a su vida útil (periodo concesional restante en cada caso), motivarán el reconocimiento al inicio de la concesión de un activo intangible y de una provisión por el mismo importe, correspondiente al valor actual de la obligación asumida, equivalente al valor en libros que teóricamente luciría al término de la concesión en el supuesto de que el activo no tuviese que ser entregado a la Administración concedente; es decir, considerando su vida económica y no el plazo concesional.
 2. El activo intangible deberá ser objeto de amortización en el plazo concesional, y el criterio de depreciación será lineal, salvo que su patrón de uso pueda estimarse con fiabilidad por referencia a la «demanda o utilización» del servicio público medida en unidades físicas, en cuyo caso, este método podría aceptarse como criterio de amortización siempre que sea el patrón más representativo de la utilidad económica del citado activo.
- A tal efecto se aplicarán los criterios regulados en el apartado 1.6 de las normas de registro, valoración e información a incluir en la memoria sobre los acuerdos de concesión de infraestructuras públicas.
3. La provisión que surge como contrapartida del activo intangible deberá actualizarse cada año hasta la fecha de su efectiva cancelación, aplicando los criterios recogidos en el PGC para las provisiones, circunstancia que originará el reconocimiento de un gasto financiero.
 4. La diferencia entre el desembolso que debe efectuarse en la última renovación y el importe de la citada provisión, se contabilizará aplicando los criterios recogidos en el Plan General de Contabilidad para el inmovilizado material. En consecuencia, deberá amortizarse tomando como plazo de vida útil el periodo que reste hasta que finalice la concesión.
 5. Los cambios en las estimaciones sobre el valor del activo y la provisión se tratarán de acuerdo con los criterios recogidos en el Plan General de Contabilidad para los costes de desmantelamiento, retiro o rehabilitación.

⁶⁷ És fàcil comprovar que per a altres tipus d'infraestructures, com per exemple les autopistes, on hi ha una inversió molt important a l'origen, i unes reposicions molt menors repartides en uns determinats (i limitats) moments de la seva vida, quin import és significativament més petit en comparació amb la inversió inicial, aquesta paradoxa del comportament de la dotació comptable (suma d'amortitzacions i provisions) no es dona. Efectivament, en aquests casos, la dotació de l'any 1 es va incrementant molt lleugerament, fins al moment de la primera reposició, moment en que la dotació baixarà lleugerament, per a seguir incrementant-se a partir de llavors. Però, amb aquest altre tipus d'infraestructura, al llarg de tota la concessió, la variació interanual de la dotació difícilment supera el 1%. En el nostre cas, com veiem de la taula, la variació interanual arriba a ser del 30%. La reflexió que hem de fer és que, no solament aquest tractament comptable no sembla adient per al nostre cas, sinó, més aviat, i simplement, les nostres renovacions de xarxa no s'ajusten al tipus de reposició de la lletra b de l'article 2.1 de la norma.

En aquest cas, un cop dotat l'actiu intangible (la total inversió del període concessional), la seva amortització lineal dins del termini concessional donarà les següents dotacions:

	Dotacions anuals				
	Any 1	Any 2	Any 3	Any 4	Any 5
Amortització	288.594	288.594	288.594	288.594	288.594

No hem contemplat efectes financers de la dotació del valor actual de les inversions futures, lo qual seria coherent amb que aquestes s'anessin incrementant en el seu valor, any rere any, d'acord amb la taxa de descompte que podríem estar considerant. Però és que, a més, amb aquesta consideració simplifiquem l'exemple notablement.

Conclusions

Certament, els tres escenaris que hem estudiats es poden sotmetre a la corresponent crítica. Dit lo qual, si del que es tracta és d'establir un judici professional raonat, això no es pot fer sense veure les conseqüències que es tenen per al règim de preus de la concessió que, en el nostre cas, serà la tarifa o Prestació Patrimonial no Tributaria (PPnT).

En primer lloc sembla clar que ens hem d'acollir a la norma EHA/3362/2010, per lo qual, i ja només per aquest motiu, no hauríem de contemplar l'escenari 1. Però és que, a més, en cas d'adoptar dit escenari, les dotacions d'amortització són fortament creixents a mesura que avança la concessió, el que conduirà a unes tarifes també fortament creixents, el que no resulta coherent amb la natura del servei que ens ocupa, i del que esperem que les tarifes no allunyin la seva evolució del que pot ser la corresponent a l'increment dels preus al consum, sent desitjable de que fins i tot en sigui inferior a aquesta evolució de l'IPC.

L'escenari 2 és més coherent pel fet que ja hem determinat que ens resulta d'aplicació la norma EHA/3362/2010. Això no obstant, ens condueix a uns costos tarifaris (amortitzacions més provisions) que, al contrari del que succeeix amb el primer escenari, decreixen al llarg del termini de la concessió, tot requerint un fort increment a l'inici de la concessió. Això tampoc és coherent amb la natura del servei que ens ocupa, doncs condueix a que les tarifes serien més elevades el primer any de la concessió, mentre que anirien baixant al llarg de la mateixa quan, el que es pot esperar en el nostre servei és un estabilitat pressupostaria més enllà dels efectes inflacionaris en els costos operatius, i no així degut a les inversions quan a més aquestes son força estables durant tot el període.

L'escenari 3 resulta d'aplicació en tant que, efectivament, als actius a revertir, en el moment en que es procedeix a la seva renovació els hi queda un termini d'ús (el que resta de la concessió a partir d'aquest moment) és inferior a la seva vida econòmica (segons taules d'amortització fiscals), tal com és requisit de l'aplicació de la Disposició Addicional Única de la norma. Això aplicaria només als actius objecte de renovació (és a dir, les reposicions durant la concessió), mentre que per a una eventual inversió inicial, aplica plenament l'article 1.6 de la norma, tal com hem fet per l'escenari

3. Aquest escenari ens porta a unes dotacions que podem definir en harmonia amb la natura de la concessió del servei d'aigua, i les seves PPnT, tal com la venim definint.

Per tant, com a conclusió, per al nostre estudi, adoptem el criteri d'amortització corresponent a l'escenari 3, que correspon a la dotació de l'actiu intangible (i per aquests entenem la total inversió del període concessional), i la seva amortització lineal dins del termini concessional

Annex 7. Tarifa proposada

Tot distingint entre els casos en què l'Ajuntament vulgui conservar els ingressos que obtenia per concepte de Cànon de la concessió (cas "amb retribució Ajuntament", o pugui prescindir dels mateixos (cas "sense retribució Ajuntament"), les tarifes proposades són les següents:

		TARIFES		
		Tarifa vigent	sense Retribució Ajuntament	amb Retribució Ajuntament
DOMÈSTICS	Quotes servei			
	Tipus A	2,27	1,86	2,17
	Tipus B	3,77	3,09	3,60
	Tipus C	5,67	4,65	5,42
	Tipus D	7,94	6,51	7,59
	Tipus E	11,58	9,50	11,07
	Tipus F	14,26	11,69	13,63
	Consums			
	<9 m3/mes	0,4539	0,3722	0,4337
	10 a 15 m3/mes	0,9075	0,7442	0,8672
	>15 m3/mes	2,2690	1,8606	2,1682
	jubil+nomb<9 m3/mes	0,3700	0,3034	0,3536
COMERCIAL / HOTELS	Quotes servei			
	Diam. 13 mm (antic)	-	-	-
	Diam. 13 i 15 mm	9,35	7,67	8,93
	Diam. 20 mm	18,79	15,41	17,96
	Diam. 30 mm	37,47	30,73	35,81
	Consums			
	<45 m3/trim	0,6899	0,5657	0,6593
	45 a 90 m3/trim	1,7617	1,4446	1,6835
	>90 m3/trim	2,9940	2,4551	2,8610
OBRES	Quotes servei			
	Diam. 13 i 15 mm	18,46	15,14	17,64
	Diam. 20 mm	36,94	30,29	35,30
	Diam. 30 mm	55,39	45,42	52,93
	Diam. 50 mm	166,51	136,54	159,11
	Consums			
	<45 m3/trim	0,6899	0,5657	0,6593
	45 a 90 m3/trim	1,7617	1,4446	1,6835
	>90 m3/trim	2,9940	2,4551	2,8610
INDUSTRIALS	Quotes servei			
	Diam. 13 i 15 mm	27,98	22,94	26,74
	Diam. 20 mm	55,31	45,35	52,85
	Diam. 25 mm	77,61	63,64	74,16
	Diam. 30 mm	110,92	90,95	105,99
	Diam. 40 mm	221,82	181,89	211,97

	Diam. 50 mm	333,03	273,08	318,24
	Diam. 65 mm	666,11	546,21	636,53
	Diam. 80 mm	832,65	682,77	795,67
	Diam. 100 mm	1.332,21	1.092,41	1.273,04
	Diam. 150 mm	1.665,24	1.365,50	1.591,28
	Consums			
	<45 m3/trim	1,7159	1,4070	1,6397
	45 a 90 m3/trim	2,4393	2,0002	2,3310
	>90 m3/trim	3,0348	2,4885	2,9000
CONTRAINEDIS	Quotes servei			
	Diam. 15 i 16 mm	9,70	7,95	9,27
	Diam. 30 mm	29,09	23,85	27,80
	Diam. 50 mm	38,78	31,80	37,06
	Diam. 65 mm	43,64	35,78	41,70
	Diam. 80 mm	53,34	43,74	50,97
	Diam. 100 mm	58,20	47,72	55,62
	Consums			
	Tots	3,0973	2,5398	2,9597
MUNICIPALS	Quotes servei			
	Única	-	-	-
	Consums			
	Tots	-	-	-
ALTA	Quotes servei			
	Única	195,18	160,05	186,51
	Consums			
	Tots	0,6025	0,4941	0,5757